## ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΥΛΟΓΗΣΙΝ ΟΙΝΟΥ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε, ἔπιδε ἐπὶ τὸν Οἶνον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς μεταλαμβάνοντας ἐξ αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν ὡς ηὐλόγησας τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακὼβ, καὶ τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ, καὶ τὸ ποτήριον τῶν Ἁγίων σου Ἀποστόλων. Ὁ παραγαγόμενος ἐν χανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εὐλογήσας τὰς ἓξ ὑδρίας, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν, καὶ τὴν δόξαν σου Φανερώσας τοῖς Ἁγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις. Αὐτὸς καὶ νῦν ἐξαπόστειλον Κύριε τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τὸν Οἶνον τοῦτον, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ Ἁγίῳ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

---

ΕΥΧΗ εἰς Μετάληψιν Σταφυλῆς, τῇ ς'. τοῦ Αὐγούστου.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Εὐλόγησον Κύριε τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὡριμωτάτην στάσιν ἐλθεῖν εὐδόκησας. ἵνα ᾖ ὂν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ Ἱεροῦ, καὶ Ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

---

Τάξις γινομένη εἰς Χωράφιον. ἢ εἰς Ἀμπελῶνα. ἢ εἰς Κῆπον, εἰ συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἑρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν.

Χρὴ γίνεσθαι Λειτουργίαν, καὶ ἅπτειν Κανδήλαν τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος, ἢ τοῦ Ἁγίου Εὐσταθίου, ἢ τοῦ Ἁγίου Ἰουλιανοῦ τοῦ Λίβυος, ἢ καὶ ἀμφοτέρων. Καὶ μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν λαβὼν Ἔλαιον ἐκ τῶν Κανδηλῶν, καὶ Ὕδωρ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων. Καὶ ἐπιῤῥαίνων σταυροειδῶς ὁ Ἱερεὺς τὸ Χωράφιον, ἢ τὸ Ἀμπέλιον, ἢ τὸν Κῆπον, λέγει τὰς εὐχὰς ταύτας.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς δημιουργίας σου ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὸν μὲν Οὐρανὸν κατακοσμήσας διὰ τῶν μεγάλων Φωστήρων, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυμάζεσθαι δι' αὐτῶν σὲ τὸν μόνον δημιουργὸν

καὶ

ἡ Δεσπότην τῆς Κτίσεως, τὴν δὲ γῆν κατακοσμήσας χλόῃ, ἡ χόρτῳ, ἡ ποικιλίᾳ σπερμάτων σπορίμων κατὰ γένος, ἡ πᾶσιν ἄνθεσι μορφώσας εἰς εὐοσμίαν, ἡ εὐλογήσας αὐτήν. Αὐτὸς ἡ νῦν Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίᾳ κατοικητηρίᾳ σε ἐπὶ τὸ Κτῆμα τοῦτο, ἡ εὐλόγησον αὐτό. Φύλαξον ἀπὸ πάσης Φαρμακείας, ἡ ἐπαοιδίας, ἡ παντὸς κακοῦ, περιεργείας τε πονηρᾶς, ἡ πανουργίας ἀνθρώπων πονηρῶν ἡ δος αὐτῷ προσφέρειν καρπὸς κατὰ καιρὸν πεπληρωμένους τῆς εὐλογίας σε, ἡ πᾶν θηρίον, ἡ ἑρπετὸν, ἡ πᾶσαν ὀργὴν ἡ νόσον ἐπερχομένην βλαβερῶς, ἀποδίωξον ἐξ αὐτοῦ. Ὅτι ἡγίασαι, ἡ δεδόξασαι τὸ πάντιμον ἡ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## ΕΥΧΗ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος, λεγομένη εἰς Κήπους, ἡ Ἀμπελῶνας, ἡ εἰς Χωράφια.

Ὄντος μου ὦ Καμψάδου Κώμη, ἡ τὰς χῆνας ἐπικαλουμένου μου ἡ βόσκοντος, ὀργὴ κατῆλθεν ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος, οὐκ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον μόνον, ἀλλὰ ἡ εἰς τὰς κύκλῳ περιχώρους, τετέσιν ὀργὴ πρὸς πᾶσαν ἄμπελον, χώραν τε, ἡ κῆπον, ἀθρόως τῶν φύλλων ἡ τῶν καρπῶν βριθομένων, μαραινομένων ἡ ἀφανιζομένων. Ὁρῶν δὲν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Τρύφων οὕτω τηκομένους τοὺς καρποὺς, ἡ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δαπανωμένους τοὺς ἀνθρώπους, τῷ παντελεῖ ἀφανισμῷ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τῶν τε χωραφίων, ἀμπέλων, κήπων, ἡ λαχάνων, ἡ παντοίων δένδρων τῷ τοιούτῳ ὀλέθρῳ παραδιδομένων, διαπονηθεὶς ἐδεήθην πρὸς τὸν Κύριον ἡ Θεόν μου, τοῦ γενέσθαι ἀφανῆ πάντα τὰ θηρία τὰ πρὸς ἀδικίαν ἡ φθορὰν ὑπάρχοντα τῶν τε κήπων, ἡ χωραφίων, ἡ ἀμπέλων, ἡ παντοίων δένδρων τε, ἡ λαχάνων, ἡ μάλισα τῶν τὴν κώμην ἐκείνην οἰκούντων τῆς παρακειμένης λίμνης, ἡ πρὸς ὑποκλησιν ἡ πρόσκλησίν μου παραγωμένων. Καὶ δὴ εἰς προσευχὴν κλίναντος μου τὸ γόνυ, ἡ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Θεὸν ἐκπετάσαντος· Ὁ εἰσακούων τῶν εἰς αὐτὸν πεποιθότων Θεὸς, αὐτὸς ἐξαπόστειλον ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου σου Ἄγγελον, τοῦ πατάξαι πᾶν φῦλον; ἡ πᾶν γένος κακέργων θηρίων τῶν ἀδικούντων τὴν ἄμπελον, τὴν χώραν τε, ἡ τὸν κῆπον τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος.) ἡ τῶν θηρίων τούτων τὰ ὀνόματα σαφῶς ἐπισάμενος, ἔνθεν ἐρῶ. Κάμπη, Σκώληξ, Σκωληκοκάμπη, Σκάνθαρος, Βρῦχος, Ἀκρὶς, Ἐπίμαλος, Καλιγάρις, Μακρόπους, Μύρμηξ, Φθεῖρα, Ῥυγίτης, Ψυλλίτης, Καυσοκάπος, Ἐρυσίβη, Κοχλοὶ, Ψαλίτης, ἡ εἴτι

ἄλλο



ἄλλο προσφυσῆν ἡ μαραῖνον τὸν καρπὸν τῆς σαφυλῆς ἡ τῶν λοιπῶν εἰδῶν ἡ λαχάνων ὑ μὴν δὲ, ἀλλὰ ἡ αὐτὸς ἐγὼ ὅρκῳ ταῦτα ἐδέσμευν τοῦ μηκέτι τοὺς τόπους τῶν ἐμὲ προσκαλουμένων ἐπιβαίνειν τότες ἡ διατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ ἀβάτων τόπων ἐπέταξα ἀπελθεῖν· ὁ δὲ ὅρκος τοιοῦτος ἐστίν· Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων πολυομμάτων Χερουβὶμ, ἡ τῶν ἑξαπτερύγων Σεραφὶμ, τῶν ἱπταμένων κύκλῳ τοῦ Θρόνου, ἡ κραζόντων τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἡ πάσης Δυνάμεως, ἡ τῶν μυρίων μυριάδων, ἡ χιλίων χιλιάδων, τῶν φοβῳ πολλῷ ἱσαμένων κατωπιον τῆς δόξης Κυρίου· μὴ ἀδικήσητε τὴν ἄμπελον, μήτε τὴν χώραν, μήτε τὸν κῆπον, τῶν δένδρων τε ἡ λαχάνων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος). ἀλλὰ ἀπέλθετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ἐχαρίσατο ὑμῖν ὁ Θεὸς τὴν καθημερινὴν τροφήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ τιμίου Σώματος ἡ Αἵματος Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἡ Σωτῆρος ἡμῶν, δι' οὗ ἡ ἡ σωτηρία ἐδόθη ἡμῖν, ἡ ἀπολύτρωσις, ἡ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ μέλλομεν ἀποθνήσκειν· μὴ ἀδικήσητε μήτε τὴν χώραν, μήτε τὴν ἄμπελον, μήτε τὸν κῆπον, μήτε πᾶν δένδρον κάρπιμόν τε ἡ ἄκαρπον, ἢ φύλλον λαχάνων ἀδικήσητε, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ ἡ τόπου τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος.) εἰδὲ παρακούσητέ μου, ἡ παραβῆτε τὸν ὅρκον, ὃν ὥρκισα ὑμᾶς, οὐκ ἔχετε πρὸς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν ἡ ἐλάχιστον Τρύφωνα, ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραὰμ, ἡ Ἰσαὰκ, ἡ Ἰακὼβ, τὸν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας ἡ νεκρούς. Διὸ καθὼς προεῖπον ὑμῖν, ὑπάγετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα· εἰδὲ μὴ ἀκούσητέ μου, ἱκετεύειν μέλλω τὸν Φιλάνθρωπον Θεὸν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τῶν θηρίων, ἡ σιδήρῳ ἡ μολύβδῳ δῆσαι ὑμᾶς, ἡ ἀποκτεῖναι, ἀνθ' ὧν τοὺς ὅρκους ἡ τὴν προσευχὴν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἠθετήσατε Τρύφωνος. ἀλλὰ ἡ οἱ ῥηθοὶ πεμπόμενοι δι' ἐμῆς προσευχῆς καταφάγωσιν ὑμᾶς. Ἔτι ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ μεγάλου ὀνόματος, τοῦ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐπιγραφέντος, ἡ μὴ βασασάσης, ἀλλὰ διαῤῥαγείσης, ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός· ἐξέλθετε τῶν καθ' ἡμᾶς εἰς οὓς προεῖπον ὑμῖν τόπους ἀβάτους, ἡ ἀνύδρους, ἡ ἀκάρπους· ἐξέλθετε ἀπὸ τοῦ τόπου, ἡ περιορισμοῦ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν καὶ ἐμὲ προσκαλεμένων εἰς βοήθειαν αὐτῶν, ἡ ἀντίληψιν, ἡ σωτηρίαν· ἵνα ἡ ὦ τούτοις δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ἡ αἱ προσευχαὶ, ἡ αἱ αἰτήσεις τοῦ ταπεινοῦ Τρύφωνος ἐκπληρωθῶσιν. Ὅτι τῷ Θεῷ πρέπει δόξα, ἡ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἰε-

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ ἐνσάρκῳ σε οἰκονομίᾳ εὐλογήσας τὴν Βηθλεὲμ, καὶ τὴν Γεθσημανῆ, καὶ πρώην τὸν οἶκον Ἰακὼβ, ὃς καὶ εὐλογηθεὶς Ἰσραὴλ μετωνομάσθη· ὁ καὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ εὐλογήσας· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸ Κτῆμα τοῦτο, καὶ ποίησον αὐτὸ ἐπ' εὐλογίαις καρποφορεῖν· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Τρύφωνος, Εὐσταθίου, καὶ Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἁγίου (τῆς δε,) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

---

ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ποίμνην.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης Κτίσεως, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια τοῦ Πατριάρχου Ἰακὼβ, εὐλόγησον καὶ τὴν Ποίμνην τῶν κτηνῶν τούτων, τοῦ δούλου σου (τοῦ δε,) καὶ πλήθυνον, καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτὴν, καὶ ποίησον αὐτὴν εἰς χιλιάδας, καὶ ῥῦσαι ταύτην ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου, καὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν, καὶ αὔρας θανατικῆς, καὶ λοιμικῆς νόσου. Περιφρούρησον αὐτὴν δι' ἁγίων Ἀγγέλων σου. πᾶσαν ἀσθένειαν πάντα φθόνον, καὶ πειρασμὸν φαρμακείας καὶ γοητείας, ἐξ ἐνεργείας ἐπερχομένης τοῦ διαβόλου, ἀποδιώκων ἐξ αὐτῆς. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

---

ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ἐδέσματα Κρεῶν τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη γ'. εἶτα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπίσκεψαι Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ εἰς τὰ ἐδέσματα τῶν Κρεῶν, καὶ ἁγίασον αὐτὰ, ὡς ἡγίασας τὸν ἀμνὸν, ὃν σοι προσήγαγεν ὁ πιστὸς Ἀβραὰμ καὶ τὸν ἀρνὸν, ὃν περ Ἄβελ σοι προσήνεγκεν εἰς ὁλοκάρπωσιν· ὁμοίως καὶ τὸν μόσχον





σχον τὸν σιτευτὸν, ὃν θῦσαι ἐκέλευσας τῷ Υἱῷ σου τῷ πεπλανημένῳ, καὶ πάλιν ἐπανελθόντι πρὸς σέ· ἵνα καθὼς αὐτὸς ἠξιώθη τῆς σῆς χάριτος ἀπολαῦσαι, ἔτω καὶ τῶν ἁγιασθέντων ὑπὸ σοῦ, καὶ εὐλογηθέντων ἀπολαύσωμεν εἰς τροφὴν πάντων ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀληθινὴ τροφὴ, καὶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

---

ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Τυρὸν καὶ Ὠά.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κτίσης καὶ Δημιουργὸς τῶν ἁπάντων, εὐλόγησον τὸ Γάλα τὸ πεπηγὸς, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὰ Ὠά. καὶ ἡμᾶς συντήρησον ἐν τῇ χρηστότητί σου. ὅπως οἱ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν, τῶν σῶν ἀφθονοπαρόχων δωρεῶν ἐμπλησθῶμεν, καὶ τῆς ἀνεκλαλήτου σου ἀγαθότητος. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

---

ΕΥΧΗ εἰς τὸ κατασκευᾶσαι πλοῖον.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ἀντελάμενος Νῶε τῷ σῷ θεράποντι, τοῦ κατασκευᾶσαι Κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ Κόσμου, ὁ ἐκ πολλῶν ξύλων εὐδοκήσας αὐτὴν, ἓν ξύλον γενέσθαι καὶ συναρμοσθῆναι· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ εὐδοκήσας διὰ τῶν ἀψύχων ξύλων κυβερνᾶσθαι, καὶ τῇ χραταιᾷ σου χειρὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων διασῴζων· Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, καὶ τὸ Πλοῖον τοῦτο διατήρησον. δὸς αὐτῷ Ἄγγελον ἀγαθὸν, εἰρηνικόν· τοὺς μέλλοντας πλέειν ἐν αὐτῷ διαφύλαξον. δὸς αὐτοὺς εἰς τὰ ἴδια ἀπέρχεσθαι ὑγιαίνοντας, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῶν τιμίων ἐπουρανίων νοερῶν Δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε,) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ κυβερνῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Δίκτυα.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ ἐκ πέντε ἄρτον, καὶ δύο ἰχθύων, πεντακισχιλίους χορέσας, καὶ ἐκ τῶν περισσευμάτων πλῆθος συναχθῆναι παρακελεύσας· Αὐτὸς Δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὰ προκείμενα Δίκτυα εὐλόγησον, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου, καὶ πρωτοκορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἰχθύων, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑγείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος διαφύλαξον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπεμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## ΕΥΧΗ ἐπὶ ὀρύξει Φρέατος.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ ποιῶν πάντα, καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι· ὁ ὢν ἀπόροις πόρον εὑρίσκων ἀῤῥήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ· ὁ ἐξ ἀνίκμου πέτρας ὑδάτων πηγὰς χειμάῤῥους, καὶ διψῶντα τὸν σὸν ἐμπλήσας λαόν· Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ἐπάκουσον ἡμῶν τῆς δεήσεως τῶν ἀναξίων δούλων σου, καὶ χάρισαι ἡμῖν ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τῷδε, διηνεκὲς τε καὶ πότιμον· ἄφθονον μὲν εἰς χρείαν, ἀβλαβὲς δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν, ὡς ἂν καὶ ἐν τούτῳ δοξάζωμεν τὸ παναγιόν σου ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΙΤΑΣ, Καὶ Ἀγρυπνίας Παρακλήσεων.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, ἀρχόμεθα τῆς Τρισαγίου. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία. Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄. Καὶ ὁ ρμβ΄. Ψαλμός. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου καὶ εἰς τὸ τέλος ψάλλεται. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Εἶτα τὴν μεγάλην Συναπτήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.
Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντι-



Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα,

Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς ἦχον πλ. β΄. καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπορῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ ἀσοχήσωμεν ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περισάσεων. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ἀρχόμεθα ψιχολογεῖν τὰς Ψαλμοὺς μετὰ μέλους, εἰς ἦχον πλ. β΄. ψάλλοντες κατὰ στίχον. Τροπάριον, ἦχος πλ. δ΄.

Εὔσπλαγχνε, μακροθύμε, καὶ πανοικτίρμον Κύριε, κατάπεμψον τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸν λαόν σου. Ψαλμὸς ε΄.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα. Ἐπίστρεψον Κύριε ῥῦσαι. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ. Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου. Λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ Ἤκουσε Κύριε τῆς δεήσεώς μου. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν. Ἀποστραφείησαν, καὶ καταισχυνθείησαν. Δόξα.

Ὡς οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα πανύμνητε εὐλογημένη, ὡς φιλάγαθος παράκλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Εἶτα λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων μίαν Εὐχὴν, κατὰ τὴν Λιτήν. Εἶτα Συναπτὴ μικρά.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.
Ἐκφώνησις. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στάσεως. εἰς ἦχον πλ. β΄.

Ἐλεήμον ἐλέησον, ἐλέησον, ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ σιχολογεῖται ὁ Ψαλμὸς μετὰ μέλους. Ψαλμὸς ρά.

ΚΎριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνός. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου. Ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά. Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις. Σὺ ἀνασὰς οἰκτειρήσεις. Ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου. Καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών· Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχήν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὑψους ἁγίου. Τοῦ ἀκοῦσαι τὸ στεναγμὸν. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει. Καταρχὰς σὺ Κύριε τὴν γῆν. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις. Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον. Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου. Οἱ Υἱοὶ τῶν δούλων σου. Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Δόξα.

ΩΣ οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν Λαόν σου, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑναγία Δέσποινα, πανύμνητε εὐλογημένη, ὡς Φιλάγαθος παρακάλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ β'. τῶν Ἱερέων ἑτέραν Εὐχήν. Εἶτα συναπτὴ μικρά.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν Τροπάριον, ἦχος πλ. β'.

Ὡς οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν Λαόν σου, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ὁ ὅς. Ψαλμὸς μετὰ μέλους.

Ὁ Θεὸς ἦλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου. Ἐμίαναν τὸν Ναὸν τὸν Ἅγιόν σου. Ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον. Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου, βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ Οὐρανοῦ. Τὰς σάρκας τῶν Ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ. Κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν. Μυκτηρισμὸς, καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

Ἔχε-



Ἔχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε. Καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου Κύριε. Ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. Ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς. Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν· Ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν. Τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε. Ἡμεῖς δὲ λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου. Ἀθομολογησόμεθά σοι ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Εἰς γενεὰν, καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

Δόξα.

ΩΣ οἰκτίρμων Κύριε σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν Λαόν σου, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑναγία Δέσποινα, πανύμνητε εὐλογημένη, ὡς Φιλάγαθος παρακάλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχος.

ΕΚ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη. ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. Δίς. Δόξα

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μοναδι, ἱεροκρυφίως. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν Κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν Εἶτα. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ τὴν Λιτὴν, καὶ ὁ Κανὼν κατὰ τὴν Λιτήν. Καὶ Ἀπόλυσις.

## ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΑΝΟΜΒΡΙΑΝ.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Τὰς αὐλακας αὐτῆς μέθυσον.

σίχ. Ἐν ταῖς σαγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακωβου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ έ. 7.

ΑΔελφοὶ, μακροθυμήσατε ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. ἰδοὺ ὁ γεωργὸς

ἐκδέ-

ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτόν, ἕως λάβῃ ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον. Μακροθυμήσατε οὖν καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε. Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰδοὺ, ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν. Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ Οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀλληλεῖα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ ις'. ι.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ, καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτων αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ δεῖξαι αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπον αὐτοῖς· Ὀψίας γενομένης λέγετε, εὐδία· πυρράζει γὰρ ὁ Οὐρανός. Καὶ πρωΐας, σήμερον χειμών· πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ Οὐρανός. Ὑποκριταὶ, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ Οὐρανοῦ διακρίνειν γινώσκετε, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ γινώσκετε; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς Προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι αὐτοῦ· ἐπ' ἀληθείας δέ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλιοὺ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία, καὶ μῆνας ἕξ, καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰμὴ εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα χήραν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, τί οὖν ποιεῖς σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύωμέν σοι; τί ἐργάζῃ; οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθώς ἐστι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν Ἄρτον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ Ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ Κόσμῳ.

Ἡ Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἔλεησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ ἀναμένων αὐτοῦ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τὴν μετάνοιαν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου.

Ὑπὲρ τοῦ ἀνοίγοντος νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἔντειλαι αὐταῖς τοῦ δοῦναι ὑετὸν εἰρηνικὸν ἐπ' αὐτῇ δεομένων σου.

Ὑπὲρ τοῦ προσκαλέσαντος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέοντος αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου ἐφ' ἡμᾶς δεομένους σου.

Ὁ πε-



Ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ὡς νεφέλας, καὶ ἑτοιμάζων τῇ γῇ ὑετὸν, ἐξαπόστειλον ἡμῖν τὰ ἐλέη σου δεομένοις σου.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, σῶσον ἀνθρώπους σὺν κτήνεσι δεομένους.

Βροχὴν εὐφόρησον, καὶ ὄμβρον εἰρηνικὸν εὐφόρησον τῇ γῇ, καὶ σῶσον τὰ σύμπαντα Φιλάνθρωπε, ἡμῶν δεομένων σου.

Κατάπεμψον τοὺς ὑετούς σου ἐπὶ τοὺς χρήζοντας, καὶ δεομένους τόπους Φιλάνθρωπε, ἡμῶν δεομένων σου.

Οἰκτίρμον, καὶ ἐλεήμον οἰκτείρησον, καὶ εὔφρανον ἡμᾶς Φιλάνθρωπε δεομένους σου.

Εἰσάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου δεομένους σου.

Ἐκφώνως. Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἀκρίδος, χαλάζης, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· καὶ ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ Φιλάνθρωπον Θεὸν ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς· καὶ ὑπὲρ τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν ὑετὸν εἰρηνικὸν, καὶ ἐπομβρῆσαι τῇ γῇ ὄμβρον ἀγαθότητος, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς δεομένους αὐτοῦ.

Ἔτι πάντων ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν Κύριε ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΥΡΙΟΝ, ΕΙΣ ΑΝΟΜΒΡΙΑΝ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Δίδου ὑετὸν τῇ γῇ διψώσῃ Σῶτερ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ὦ, δὴ ά. ἦχος β'. Δεῦτε Λαοὶ ᾄσωμεν.

Δέχου Σωτὴρ, δέησιν ἐξ ἀναξίων ἡμῶν, σωμάτων καὶ κατάπεμψον, ἐξ

Οὐρα-

Οὐρανῶ τῇ γῇ, ὑετὸς καρποφόρος, Φιλάνθρωπος ὑπάρχων, ᾗ πολυέλεος.

Ἱλάσθητι νῦν, Κύριε ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ᾗ τὴν ὀργὴν παράγαγε, τὴν καθ' ἡμῶν Σωτὴρ, ἐνεχθεῖσαν δικαίως, ᾗ δίδε ἐρανόθεν, ὄμβρους ὑδάτων τῇ γῇ.

Δεῦτε βροτοὶ, κλαύσωμεν πρὸς τὸν τῶν ὅλων Θεὸν, ὃν κατανύξει κράζοντες· Φεῖσαι Φιλάνθρωπε, ἡμετέρων πταισμάτων, ᾗ πέμψον ἐρανόθεν ὕδωρ διψώσῃ τῇ γῇ. Θεοτοκίον.

Φῶς διὰ σὲ, ἔγνωμεν Θεογεννήτρια. διόσε ἱκετεύομεν, ᾗ ἐξαιτέμεθα· δυσωπεῦσα μὴ παύσῃ, τὸν Κτίσην ᾗ Υἱόν σε, πέμψαι τῇ γῇ ὑετόν.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ὁ Πᾶσαν τῇ δρακὶ κατέχων Κύριε, τὴν Κτίσιν ἐπάκουσον ὡς οἰκτίρμων, τῆς δεήσεως τῶν δούλων σε, ᾗ κατάπεμψον ὕδωρ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὑπάρχων ἀγαθὸς ᾗ εὐδιάλλακτος, ὡς ἔχων τὴν ἄβυσσον εὐσπλαγχνίας, μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν εἰρηνικὸν ὑετόν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα Ἁγνὴ πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, Υἱόν σε εὐπρόσδεκτον παρρησίαν, ἐκδυσώπει τοῦ δοθῆναι τῇ γῇ, ὑετὸς καρποφόρος μεσιτεύουσα σε.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοήν.

Ὑψόθεν ἐφ' ἡμᾶς ἐπίβλεψον, Ἀγαθὲ τοὺς ἡμαρτηκότας, ᾗ δώρησαι Κύριε, τὸ ἔλεός σε ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ᾗ κατάπεμψον δεόμεθα, πλουσίως τὰ ἐλέη σε Φιλάνθρωπε.

Ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς Φιλάνθρωπε, ἁμαρτήσαντας ἡ ὀργή σε. Οὐρανὸς ἔκλεισε μὴ δῶναι ὑετὸς τῇ γῇ σε. διὸ δυσωπῶμεν σε οἱ δοῦλοί σε, μὴ τῷ θυμῷ σε Λόγε ἐκπαιδεύσῃς ἡμᾶς.

Τὸν πλοῦτον ὃν πέρ ἡμῖν ἔδωκας, ἀνηλώσαμεν ἐν ἀσωτίᾳ. ἀλλ' ὡς ἔχων Κύριε τὴν ἄβυσσον τῆς εὐσπλαγχνίας, Πατὴρ ἀγαθὸς ὢν παρακλήθητι ᾗ ὑετὸς παράσχου ἐτησίους τῇ γῇ.

Ὁ Κράσεις μεταβάλλων Κύριε, τὸν ἀέρα προσάγματί σε, ἐκέσιον δώρησαι, βροχὴν ἡμῖν ἀφορισθῆναι καρποὺς εὐθυνίας ἀποσέλλων, τὸ ἐμπίπλαν πᾶν ζῶον εὐδοκίας σε.

Νεφέλας ὁ ἀνάγων Κύριε, ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς βοηθήσει, ᾗ ἀστραπὰς φαίνειν τε, τοῦ βρέχειν ἐπὶ πᾶσαν Κτίσιν· αὐτὸς ὡς φιλάνθρωπος εὐδόκησον, τοῦ καταπέμψαι ἄνωθεν τῇ γῇ ὑετόν. Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοτόκε, γέγονας τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν πίσει αἰτοῦμαί σε ἅπαν-

τες



τες, ὡς ἔχουσαν τὴν παρρησίαν, αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τοῦ καταπέμψαι ὕδωρ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ Φωτὸς χορηγός.

Ταῖς ἱκεσίαις Σῶτερ, τῶν Ἀσωμάτων εὐμενῶς ἄκουσον, πάντων ἡμῶν ἀεὶ, δυσωπούντων, ᾗ δίδε ὑετὸν τῇ γῇ σου διψώσῃ, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος Ἡ δωδεκὰς Μαθητῶν, σὺν Ἀθληταῖς πρὸς τὸν Θεὸν δέησιν, ὑπὲρ ἡμῶν ποιήσασθε, ὅπως λυτρώσηται ἡμᾶς ἐκ πάσης ἀνάγκης, ὀργῆς τε ᾗ θλίψεως.

Γνοῦ ἡμῖν εὐμενὴς, ὃν τῷ χειρῷ τῶν πειρασμῶν Κύριε, ᾗ ἀπειλῆς τῆς ἐπικειμένης διάσωσον ἡμᾶς, ᾗ πέμψον τῇ γῇ σε βροχὴν τὴν ἐκέσιον. Θεοτοκίον.

Πάντες μεσίτιν σε νῦν, πρὸς τὸν Θεὸν οἱ γηγενεῖς ἔχομεν, ὡς ἀληθῶς. διὸ ἐξετοῦμεν τῇ σκέπῃ σε Ἁγνὴ, τὴν πόλιν σε σῷζε. ἐκ πάσης ἀλώσεως.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἡ πληθὺς τῶν Μαρτύρων πρεσβεύσατε, ἔχοντες πρὸς Κύριον, ὡς παρρησίαν πολλὴν, νῦν ὑετὸν δωρήσασθαι, ᾗ καρπὸν εὐφορίας ὠπάσῃ τῇ γῇ.

Δυσωπῶμεν πρεσβείαις τῶν σῶν Μαθητῶν, ἄνες ἄφες Κύριε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ᾗ τὴν ὀργὴν ἀπόστρεψον, ἀφ' ἡμῶν, ᾗ παράσχου τῇ γῇ ὑετόν.

Ἱκετεύομεν Δέσποτα Κύριε, σὲ ὡς ἀγαθὸν ᾗ φιλάνθρωπον πόθῳ ψυχῆς, φεῖσαι ἡμῶν ᾗ δώρησαι, ὑετὸς καρποφόρος διψώσῃ τῇ γῇ. Θεοτοκίον.

Ἱκετεύειν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τὸν Υἱόν σε Πάναγνε Θεογεννήτρια, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σε, εἰρηνεῦσαι ᾗ σῶσαι ἐκ πάσης ὀργῆς.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ψυχῶν Ἀγαθὲ, κυριεύοντα πασῶν σε ἐπισάμενοι, ἐκδυσωπῶμεν, φεῖσαι σύγγνωθι, ὡς ἀγαθὸς ᾗ Φιλάνθρωπος, ᾗ τῆς ἀνεσώσης δικαίας ἀπειλῆς, ἡμᾶς λύτρωσαι, ᾗ δώρησαι ὡς ἀγαθὸς, ὄμβρους διψώσῃ τῇ γῇ.

Ὡς πρὶν Μανασσῆν, ἐκ τοῦ ζόφου τοῦ χαλκοῦ μετανοήσαντα Σῶτερ ἐρρύσω, ᾗ διέσωσας θανατηφόρου συμπτώματος, εὔσπλαγχνε οἰκτίρμον, παράσχου ἡμῖν τὰ ἐλέη σε, ᾗ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ λιμοῦ ᾗ σεισμοῦ.

Σπλαγχνίσθητι νῦν, ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς ᾗ ἐλεήμων. ᾗ γὰρ ἡμάρτωμεν, ἠνομήσαμεν, ᾗ ἠδικήσαμεν ἅπαντες. ὅθεν δυσωπῶμεν σε Φόβῳ, μὴ τῇ ὀργῇ σε Φιλάνθρωπε παιδεύσῃς κλῆρον ᾗ Λαόν· ἀλλ' ὕδωρ πέμψον τῇ γῇ. Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες βροτοὶ, καταφύγιον σεβάσμιον ᾗ ὅπλον ἄμαχον, Θεογεννήτορ ἐ-

πισά-

πισάμεθα, ἢ δυσωπῆμων οἱ δῆλοί σε, ῥῦσαι ἀπειλῆς τῶν βαρβάρων, τὸν Λαὸν ἢ τὴν πόλιν σε, ἀπὸ λιμοῦ τε ἢ λοιμοῦ, σεισμοῦ ἢ πάσης Φθορᾶς.

Ὠδὴ ἡ. Τὸν ἐν Καμίνῳ τῶ πυρός.

Ἠλίας λόγῳ ὑετὸν, ἀνασέλλει ἐπὶ γῆς ἢ πάλιν λόγῳ, ἀρανόθω κατάγει. διὸ αἰτῆμαι αὐτῆ, πρεσβείαις Οἰκίρμον κατάπεμψον, ὑετὸς ὑδάτων τῇ γῇ σε ἀρανόθω.

Σὺν Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς, Ἀποσόλων ΠροΦητῶν ἢ τῶν Μαρτύρων, Ἱερέων ὁ δῆμος ἢ τῶν ὁσίων πληθὺς, ὡς Κτίσην τῶν ὅλων ἢ Κύριόν σε χαθιχετεύει, σῶσαι τὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὡς Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρὸς, ἢ θαλάσσης ὡς Θεὸς ἀπελυτρώσω, Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάκκου, ἢ τῶν θηρῶν ἀγαθὲ. ὡσαύτως εἰσάκουσον δούλων σε, ἢ ῥῦσαι ἐκ πάσης ἀνάγκης τὸν Λαόν σε.

Θεοτοκίον.

Γὴν σὲ τεκοῦσαν Ἰησοῦ, Θεοτόκον εἰς πρεσβείαν νῦν κινοῦμεν, οἰκτειρῆσαι ἢ σῶσαι, ἡμαρτηκότα Λαόν· ἢ πάλιν πόθῳ σοι προσΦεύγοντα, ἢ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τῇ γῇ διψώσῃ Οἰκτίρμον, ἢ ἡμῶν ἐξαυτόντων, τὴν σὴν Φιλανθρωπίαν ἀγαθὲ, ἵλεως Δέσποτα Φάνηθι, ὡς Θεὸς παντοκράτωρ, ἢ δώρησαι ἡμῖν ὡς ἀγαθὸς, ὑετοὺς καρποΦόρους, ἢ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐλέησον ἐλεῆμον, τῶν χειρῶν σε τὸ ἔργον, συγχώρησον ἡμῖν ὡς ἀγαθὸς, μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς Λαόν· ἀλλὰ κλῖνον τὸ οὖς σε, ἢ πρόσχες τῇ δεήσει νῦν ἡμῶν, ἢ παράσχε τῇ γῇ σε ὄμβρους ὑδάτων Κύριε.

Ῥῦσαι ἐθνῶν ἢ βαρβάρων, ἢ παντὸς πολεμίου, τὴν πόλιν σε ἢ πάντα τὸν Λαὸν· ἢ ὑετοὺς ἡμῖν δώρησαι, καρποΦόρους Οἰκτίρμον, εἰς εὐθυνίαν πάντων τῶν καρπῶν, ἢ σωτηρίαν πᾶσι κατάπεμψον Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νενοσηκότας ὁρῶσα, ἢ ψυχὴν ἢ τὸ σῶμα, ἢ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σε Δέσποινα, θεραπεύσασα λῦσον, τῶν νῦν παρανοχλούντων λυπηρῶν· ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

## ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ.

Ποίημα Καλλίστου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΥΧΗ Α'. Τῶ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸν πρὸς σὲ ζῆλον ἐπακούσας Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου, ἢ τὸν κατὰ καιρὸν τῇ γῇ πεμπόμενον ὑετὸν ἐπισχεθῆναι κε-





λεύσας, εἶτα πάλιν διὰ τῆς αὐτοῦ ἱκεσίας ὄμβρον καρποΦόρον αὐτῇ χαρισάμενος· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων ὑπὸ τῆς ἰδίας σε εὐσπλαγχνίας δυσωπούμενος, βροχὴν ἐκέσιον εὐΦόρησον τῇ κληρονομίᾳ σε, ἢ τὰ πεπλημμελημένα ἡμῖν παρίδων, τοὺς ὑετούς σε κατάπεμψον ἐπὶ τοὺς χρήζοντας ἢ δεομένους τόπους· ΕὔΦρανον τὸ πρόσωπον τῆς γῆς διὰ τοὺς πτωχοὺς τοῦ Λαοῦ σε, ἢ τὰ νήπια, ἢ τὰ κτήνη, ἢ τὰ ἄλλα πάντα, ὅτι πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροΦὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν ἢ σῴζειν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'. Ἐπὶ Ἀνομβρίας, τῶ αὐτῶ. Τῶ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἀνάγων νεΦέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ὁ ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν πεποιηκὼς, ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν σε, ὁ προσκαλέμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, ἢ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, σοῦ δεόμεθα, ἢ σὲ ἱκετεύομεν, ἐξομολογέμενοι τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἢ αἰτέμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος, ἔντειλαι ταῖς νεΦέλαις τοῦ βρέξαι ὑετόν. Οἰκτειρον πάντα τὰ τῆς γῆς σε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ πρεσβύτας, ἢ νέους, ἢ νήπια θηλάζοντα μαζὸν, δούλους σε, ἢ δουλίδας, υἱοὺς, ἢ θυγατέρας· ἢ ἐπὶ πάντα τὰ κτήνη τῆς γῆς, ἢ ἐξάγαγε ἡμῖν ἄρτον εἰς βρῶσιν· ἢ χλόην τοῖς κτήνεσι. Πρόσδεξαι τὰς δεήσεις παντὸς τοῦ λαοῦ σε· ἢ μὴ ἀπώσῃ τοὺς σωαγμοὺς τῶν πενήτων· μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσῃς ἡμᾶς· μηδὲ διαΦθείρῃς λιμῷ ἢ δίψει τὸν Λαόν σε· οἱ γὰρ ὀΦθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, λαβεῖν τὴν παρὰ σοῦ τροΦὴν εἰς εὔκαιρον· ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν, ἐκτὸς σε ἄλλον οὐκ οἴδαμεν· τὰ παρὰ σοῦ πλούσια ἐλέη ἀπεκδεχόμεθα. Ὅτι ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν· τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Γ'. Εἰς Ἀνομβρίαν. Τῶ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἶδαμεν, ὅτι ἀνάξιοι τυγχάνομεν τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, ἢ ἐσμὲν ἄξιοι ἆρα τοὺς ὀΦθαλμοὺς ἡμῶν ἢ ἀτενίσαι εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἢ σαθῆναι ἐνώπιόν σε, ἢ τὰ αὐτήματα ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς σέ. Τί γαρ καλὸν ἐποιήσαμεν ἵνα ἢ τῶν αἰτήσεων ἐπιτύχωμεν; ἢ γὰρ διὰ τὴν σὴν ἄπειρον ἀγαθότητα, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἡμᾶς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγον Εἰκόνι τῇ σῇ τετίμηκας, ἢ τὴν Κτίσιν πᾶσαν ἡμῖν ὑπεταξας. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ τοσαῦτα εὐεργετηθέντες ὡς ἐχθροὶ διετεθήμεν, ἢ σοῦ τοῦ εὐεργέτου τὰς ἐντολὰς ἠθετήσαμεν ἢ βίον ψεκτὸν, ἢ γνώμην ἐυπαρὰν ἢ ἀκάθαρτον

ἐκτησάμεθα. Καὶ ὲ τὴν σὴν μόνον ἀγάπην ἀπεβαλόμεθα, ἀλλὰ καὶ ὡς θηρία κατ' ἀλλήλων Φερόμεθα, καὶ τὰς σάρκας ἀλλήλων κατεσθίομεν διὰ τῶν πλεονεκτικῶν τρόπων, καὶ τῆς ἀδίκου προαιρέσεως ἡμῶν. Πῶς ἔν ἄξιοι ἐσμὲν, τῶν σῶν εὐεργεσιῶν ἀπολαύειν; Σὺ γὰρ δίκαιος, ἡμεῖς ἄδικοι. Σὺ ἀγαπᾷς, ἡμεῖς ἐχθραίνομεν. Σὺ εὔσπλαγχνος, ἡμεῖς ἄσπλαγχνοι· Σὺ εὐεργέτης, ἡμεῖς ἅρπαγες. Ποίαν τὴν πρὸς σὲ κοινωνίαν Φέρομεν, ἵνα καὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν κοινωνήσωμεν; Ὁμολογοῦμεν τὴν δικαιοσύνην σου· ἐπιγινώσκομεν τὴν καταδίκην ἡμῶν· κηρύττομεν τὰς εὐεργεσίας σου, μυρίοις θανάτοις ὑπόδικοί ἐσμεν. Ἰδὲ ἐπὶ τὴν σὴν δρασικωτάτην, καὶ τὰ πάντα διακρατοῦσαν χεῖρα διαμένομεν. Ῥάδιον τυγχάνει τῇ σῇ παντοδυνάμῳ χειρὶ, ὡς ἐν ῥοπῇ ἀΦανίσαι ἡμᾶς, καὶ ὅσον ἀπὸ τῆς ἡμετέρας γνώμης καὶ ἀναστροΦῆς, δίκαιον ἐστὶν ἡμᾶς ὀλέθρῳ παραδοθῆναι, δικαιότατε Κριτά. Ἀλλὰ τῆς σῆς ἀνυπερβλήτου ἀγαθότητος, καὶ ἀΦράστου χρηστότητος, ἐκ ἔστιν ὅλως ἄξιον, Φιλανθρωπότατε Δέσποτα. Διὸ εἰς τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου συμπάθειαν, καὶ τὰ ἀμνησίκακά σου σπλάγχνα θαῤῥοῦντες, προσερχόμεθά σοι τῷ εὐεργέτῃ οἱ ἀγνώμονες, καὶ ἀχάριστοι. Μὴ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παραδώσῃς ἡμᾶς εἰς χεῖρας αὐχμοῦ, μηδὲ διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν συντρίψῃς ἡμᾶς κλοιῷ τοῦ λιμοῦ· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγαθότητά σου, παράσχου τῇ γῇ, ἣν ἀΦώρισας, βροχὴν ἐκάστου τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ πλήρωσον τοὺς κόλπους τῆς γῆς τῶν ζωογόνων σου ὑδάτων· Ἰδοὺ γὰρ πρόκειται αὕτη ὡς μήτηρ, ἐξηραμένους ἔχουσα τοὺς μαστούς. ὡς γὰρ ἐκείνης οἱ μαστοὶ γάλακτος ἀποροῦντες, θάνατον προσΦέρουσι τῷ βρέΦει, ἕτω καὶ ἡ γῆ τοὺς αὔλακας αὐτῆς ἀμοίρους ὑγρότητος προβαλλομένη, μαρασμὸν ἐμποιεῖ τῇ χλόῃ, καὶ Φθορὰν τοῖς γεννήμασιν αὐτῆς Φέρει, καὶ λιμὸν ἡμῖν ἀπειλεῖ καὶ θάνατον. Ὁ γὰρ ἐκ τῆς ξηρότητος καύσων, καθάπερ τις διακαὴς πυρετὸς, τὰ βλαστήματα μαράνας, ἀΦανισμὸν προμηνύει τῶν γεννημάτων αὐτῆς. Ἀλλὰ τῷ ἐλέει σου ἐπίσκεψαι αὐτὴν, καὶ ὑδατώδεσι νέΦεσι τὸν ἀέρα εὐκράτωσον, καὶ τῷ πλουσίῳ σου ὑετῷ τὴν γῆν καταβρόσισον, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς ψυχαγώγησον, καὶ ταῖς ἀναπνοαῖς τῶν καλλίστων ἀέρων τοὺς καρποὺς ἀρτίους καὶ μεστοὺς ποίησον, καὶ πλήθυνον αὐτοὺς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, δι' ὧν ὥρισας τὴν τοῦ σώματος ζωὴν διακρατεῖσθαι. ἐὰν γὰρ μὴ σὺ τὴν διὰ τῶν ἐκείνων σου ὄμβρων δῶρις χρηστότητα, ἡ γῆ ἡμῶν ὁ δώτης τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀλλὰ διὰ τὰ πλήθη τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπάκουσον τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου. Σὺ γὰρ εἶ ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους, καὶ ὁ τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ

ἀγα-



ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ'. Ἐπὶ Ἀνομβρίας. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Κύριε, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Ἠλιοῦ λύσας τὸν αὐχμὸν, καὶ τῇ τῶν ὄμβρων καταῤῥοῇ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καταβρέξας, καὶ τῇ εὐθηνίᾳ τῶν καρπῶν διαθρέψας τὸν Λαόν σου πλουσίως· Αὐτὸς καὶ νῦν ὑπὸ τῆς ἐμΦύτου σοι χρηστότητος δυσωπούμενος, δώρησαι τῇ γῇ ὑετοὺς εἰρηνικοὺς εἰς γονιμότητα τῶν ἐτησίων καρπῶν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ τὰ ὕδατα εἰς τόπους αὐτῶν ἀποκατασήσας. καὶ τὴν γῆν ὑπ' αὐτῶν καλυπτομένην ὁρατὴν παρασκευάσας. Σὺ εἶ ὁ κελεύσας αὐτῇ παντοδαποὺς ἐκΦύειν καρποὺς, εἰς ἀπόλαυσιν ἡμετέραν. Σὺ εἶ ὁ διὰ τὴν ἁμαρτίαν τῶν ἐπὶ τοῦ Νῶε ἀνθρώπων πηγὰς ἀβύσσου ῥήξας, καὶ καταῤῥάκτας ἀνοίξας Οὐρανοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς θαλασσώσας πρὸς ἐξάλειψιν πάσης σαρκός. Σὺ εἶ ὁ ὢν ὕδασι σεγάζων τὰ ὑπερῷά σου. Σὺ εἶ ὁ νέΦη μετεωρίζων, καὶ τέτοις ἐπιτάττων, τὰς τῶν ὄμβρων ἀπολύειν σαγόνας. Σὺ εἶ ὁ ἀνάγων τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. Σὺ εἶ ὁ ὑετὸν ὁρίσας, καὶ βροχὰς ἐκσείσας ἀΦορίσας καὶ ποταμοὺς ὑδάτων ἀποπλήρων, καὶ ποτίζων τὴν γῆν, καὶ μεθύων τὰς αὔλακας αὐτῆς. εἰς πληθυσμὸν τῶν ὡραίων αὐτῆς καρπῶν. Σὺ εἶ ὁ διελθὼν θάλασσαν, καὶ ποταμὸν βάσιμον ἀπεργασάμενος, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας, καὶ πικρίαν ὑδάτων εἰς γλυκύτητα μεταβαλών. Οἶδε τῶν ὑδάτων ἡ Φύσις τὸν αὐτῆς Ποιητήν, ἐπιγινώσκει τὸν ἑαυτῆς Δεσπότην, ἐκ ἀγνοεῖ τὴν ὀΦειλομένην ὑπηρεσίαν. Ἂν ἴδῃ σε τὸν Δεσπότην ὀργιζόμενον καθ' ἡμῶν, ἢ ἀμέτρως κινουμένη ὅλεθρον κατεργάζεται, ἢ συσελλομένη συνέχεται, καὶ ἡ αὐχμηρία χώραν λαμβάνει, καὶ Φλογώδης ὁ ἀὴρ γίνεται, καὶ τῆς γῆς οἱ βλαστοὶ μαραίνονται. καὶ ἡμεῖς εἰς χεῖρας κινδύνων πίπτομεν. Ἂν δὲ πάλιν θεάσηται σε τὸν Φιλανθρωπον Θεὸν, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, τοὺς ὑετοὺς ἑτοιμάζει, καὶ οἱ ὄμβροι ἐπὶ τὴν γῆν καταΦέρονται, καὶ ὁ ἀὴρ εὔπνους γίνεται. καὶ ἡ γῆ τῷ σῷ προσάγματι εἴκουσα, δαψιλεῖς τοὺς καρποὺς ἐκ τῶν ἑαυτῆς λαγόνων ἀνατέλλει. Σὲ τοίνυν τὸν Ποιητὴν, καὶ συνοχέα τοῦ παντὸς ἱκετεύομεν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· μνήσθητι, ὅτι ἔργα τῶν χειρῶν σου ἐσμέν. Πρόσχες τῇ ἀσθενείᾳ τῆς Φύσεως ἡμῶν, ὅτι σὺ ἐποίησας ἡμᾶς. Ἴδε τῶν πετεινῶν τὴν σύνωσιν, τῶν κτηνῶν τὴν βοήν, τῶν νηπίων τὸν κλαυθμὸν, τῶν νέων τὴν κραυγὴν, τῶν γεραιῶν τὴν ταλαιπωρίαν, τῶν ὀρΦανῶν τὴν σέρησιν, τῶν χηρῶν τὴν μόνωσιν, τῶν πανήτων τὸ ἀδεὲς, καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου τὴν ἱκέσιον Φωνήν.

καὶ

ἡ ἐπίσκεψαι τὴν γῆν, ἡ μέθυσον αὐτὴν ταῖς πιαινέσαις βροχαῖς. Ἰκμάδος γὰρ ἀπορεῖσα, τοῖς μὲν ἰδίοις βλασήμασι μαρασμὸν, ἀνθρώποις δὲ ἡ κτήνεσι τὸν ὄλεθρον ἀπειλεῖ. Δι' ὕδατος τὸν ὄλεθρον ἐπάγων ποτὲ, ἐμνήσθης τῶ Νῶε Φερομένε ὠ τῇ κιβωτῷ, ὑπὸ των ἀμετρήτων ἐκείνων ὑδάτων· ἐμνήσθης δὲ αὐτῶ, ἡ τῶν πετεινῶν, ἡ τῶν κτηνῶν, ἡ τῶν θηρίων, ἡ τῶν ἑρπετῶν ἡ ἐπήγαγες πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, ἡ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ· ἡ τὸν Νῶε ἡ τὰ μετ' αὐτῶ ζῶα, καθάπερ σπέρμα, διετήρησας εἰς γόνεσιν δευτέρε Κόσμε. Καὶ νῦν διὰ τῶ συνεχοντος αὐχμῶ τὸν ἀέρα λιμὸν ἀπειλεῖς ἡ θάνατον. Μνήσθητι τῶ πεποιθοτος ἐπὶ σὲ Λαῶ, μνήσθητι ἡ τῶν πετεινῶν, μνήσθητι ἡ τῶν κτηνῶν, ἡ πνεῦμα δρόσε ἐπάγαγε· ἡ ὁ αὐχμὸς κοπασάτω, ἡ τὰ σπέρματα τῆς γῆς τελεσΦόρησον εἰς διατροΦὴν ἀνθρώπων τε ἡ ζώων, ἡ πάντα πάλιν τῆς παρὰ σῶ προμηθείας ἀξίωσον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀνατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, ἡ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἡ σὺ εἶ ὁ ἐξαγων ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, ἡ οἶνον πηγάζων, ἡ ἐλαίῳ καθιλαρύνων τὰ τῶν ἀνθρώπων πρόσωπα, ὅπως τῶν χορηγεμένων παρὰ σῶ ἀγαθῶν, ὠ ἀΦθονίᾳ μετέχοντες, ὠ εὐΦροσύνῃ καρδίας δοξαζωμέν σε τὴν ἀγαθότητα, τῶ Πατρὸς, ἡ τῶ Υἱῶ, ἡ τῶ Ἁγίω Πνεύματος, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΙΧΗ Ε'. Ἐπὶ Ἀνομβρίας. Τῶ Κυρίω δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ῥήματί σε τὸ πᾶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν, ὁ χεῦν λαβὼν ἐκ τῆς γῆς ἡ πλάσας τὸν ἄνθρωπον ἡ ψυχῇ λογικῇ ἡ εἰκόνι σε τιμήσας αὐτὸν, ἡ εἰπων· Αὐξάνεσθε ἡ πληθύνεσθε, ἡ πληρώσατε τὴν γῆν. ὁ διδὺς τοῖς κτήνεσι τροΦὴν, ἡ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων, ὁ ἡ ἐν τῇ μεγάλῃ ἡ σωτηρίῳ διὰ σαρκὸς ἐπιδημίᾳ σε, νῦν μὲν ἑπτὰ, νῦν δὲ πέντε ἄρτοις χιλιάδας χορτάσας πολλὰς. Αὐτὸς πανάγαθε Δέσποτα, ἡ τὸν σὸν Λαὸν τοῦτον, τὸν ἐπικεκλημένον τὸ παναγιόν σε ὄνομα, τῇ σῇ παντουργῷ ἡ μεγαλοδώρῳ δεξιᾷ πλεσίως διάθρεψον. Ἔπιδε Κύριε ἐπὶ τὰς πτωχείας τῶ Λαῶ σε, ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σε, ἡ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Οἴκτειρον πάντας ἡμᾶς συμπαθῶς. Σὺ γὰρ Δέσποτα Φιλάνθρωπε μόνος εἶ Πατὴρ ἁπάντων ἡμῶν, ἡ πρὸς σὲ μόνον τὰς ὀΦθαλμὰς αἴρομαι, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῶ. Σός ἐστι λόγος πανάγαθε Δέσποτα, τὸ αἰτεῖτε, ἡ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, ἡ εὑρήσετε. Δὸς ἓν τοῖς αἰτῶσι νῦν Δέσποτα, σὺν τῇ πνευματικῇ τροΦῇ, ἡ τὴν ἀναγκαίαν τῶ σώματος, ἡ διάθρεψον πεινῶντα τὸν σὸν Λαὸν, ὄμβρες ἐπικαίρως, εὐκρασίαν ἀέρων ἡ καρπῶν παντοδαπῶν εὐΦορίαν τῇ γῇ





χάρισαι, τοὺς ὠ ἀσθενείᾳ, ἡ λύμῃ, ἡ πυρετοῖς· ἡ νόσοις παντοδαπαῖς ταλαιπορεμένες ἐπίσκεψαι. Ῥῦσαι τὴν τῷ σῷ ὀνόματι ἐπικεκλημένην ταύτην πόλιν, ἡ πᾶσαν πόλιν ἡ χώραν, ἀπὸ λιμῶ, λοιμῶ, σεισμῶ, καταποντισμῶ, πυρὸς, μαχαίρας, ἡ Φόνε, χαριζόμενος ἡμῖν τὰ ἐλέη σε· Χάριτι τῶ ἀνάρχε ἡ ὁμοεσίε σε Πατρὸς, ἡ τῶ Παναγίε, ἡ ὁμοτίμε σε Πνεύματος· εὐχαῖς ἡ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκε, τῶν Θεηγόρων σε Ἀποστόλων, ἡ πάντων τῶν Ἁγίων· Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ς'. Ἐπὶ Ἀνομβρίας. Τῶ Κυρίω δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καταδεξάμενος σάρκα Φορέσαι, ἵνα δοξάσῃς θαυμασίως τὴν λογικὴν Φύσιν τῇ ἀῤῥήτῳ σε εὐσπλαγχνίᾳ ἡ ἀγαθότητι, ἡ τὺς ὠ ἀληθεῖ ἐπιγνώσει ἐπισρέΦοντας ἐκ τῶ βυθῶ τῆς ἁμαρτίας συμπαθεῖν ὑποσχόμενος. Ὅταν γὰρ πρὸς σὲ ἐπιβλέψωσι σχήματι δουλικῷ ἡ γνησίῳ διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν θείων σε ἐντολῶν, τότε ἡ αὐτοὶ ὠ παῤῥησίᾳ δυνήσονται σὲ τὸν Θεὸν ἱλεων ἡ εὐμενῆ καθιεῖν. Νῦν ὃν ἄΦες πάσας τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἡ κλῖνον πρὸς ἡμᾶς τὸ ὦς σε, ἡ ἐπάκεσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν ἡ ἁμαρτωλῶν. καθαπερ ποτὲ τῷ Θεσβίτῃ Ἠλίᾳ ὑπήκεσας, ὥς τε ῥήματι μένῳ δῆσαι τὸν Οὐρανὸν, πρὸς σωΦρονισμὸν τῶ ἀπειθῆς ἐκείνε Λαῶ. Εἶτα δι' αὐτῶ πάλιν τῇ συνήθει Φιλανθρωπίᾳ χρησάμενος, ταῖς νεΦέλαις προσάξας, τὴν γῆν πᾶσαν κατήρδευσας ὑδατὸς ἀγαθῶ. Οὕτω ἡ νῦν πάλαι ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶ τῶ σῶ Θεράποντος, ἡ θερμαῖς δεήσεσι, πάριδε τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἡ τὰς ἁμαρτίας, ἡ πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἡ ἐπάκεσον ἡμῶν ὠ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ θερμῶς δεομένων σε. Καὶ λῦσον τὸν αὐχμὸν τοῦτον τῆς γῆς διὰ τῆς ἐξομολογήσεως ἡ κραυγῆς τῶ Λαῶ σε, ἡ κατάπεμψον ἐΦ' ἡμᾶς ὑετὸν ἀγαθὸν, ὅπως ἐμΦορηθῶμεν τῶ ὕδατος, ἡ ἡ γῆ ἡμῶν δώσῃ τὸν καρπὸν ὠ καιρῷ εὐθέτῳ εἰς τροΦὴν ἡμετέραν, ἡ αὐτῶν δηλαδὴ τῶν ἀλόγων ζώων. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκεσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἡ ἀναξίων δέλων σε, ἡ μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν, μηδὲ νικησάτω ἡ ἀνομία ἡμῶν τὸ ἔλεός σε, ἀλλὰ κλῖνον Κύριε τὸ ὦς σε, ἡ ἐπάκεσον ἡμῶν. Ἴδε τὴν συντριβὴν, ἡ σπλαγχνίσθητι, βλέψον ἐξ ἁγίε σε κατοικητηρίε, ἴδε τὺς σναγμὺς τῶν πανήτων, ἴδε τὴν ἄωρον ἡλικίαν τῶν νηπίων, τῇ σΦοδοτάτῃ δίψῃ πιεζομένην, ἴδε τὴν τῶν ἀκάκων βρεΦῶν κάκωσιν, ἴδε τὰ σπλάγχνα τὰ μητρικὰ, ἴδε μαζὺς ξηρκινομένες ἀναιρεθέντων νηπίων, ἴδε τὺς τῷ χρόνῳ προβεβηκότας ἡ νέες, ὥσπερ ὁρμαθὺς εἰς χεῖρας ἀνόμων ἐκδεδομένες. Καὶ τοίνυν πάριδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ὠ

γνώσει ἡ ἀν ἀγνοίᾳ, τὰ κατὰ νῦν ἡ διάνοιαν, ἡ μὴ ἀπώσῃ ἡμᾶς εἰς τέλος. Οὐ γὰρ ὕδατος μόνε δίψει τηκόμεθα, ἀλλὰ ἡ μυρίοις ἄλλοις κακοῖς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ἡ πρὸς σὲ βλέπομαν, ἵνα ἐπιχεθῇ ἐφ' ἡμᾶς ὑετὸς ὡριμώτατός τε ἡ δαψιλέσατος ἵνα ἡ τὴν δικαίαν σε ὀργὴν σήσῃς τῆς δεινῆς ταύτης αἰχμαλωσίας. Ἀμφότερα τοίνυν αἰτῶμαν δεόμεθά σε Φιλάνθρωπε ἵνα τὰ Φρέατα ἡ τὲς ἀγρὲς ἡμῶν ἐμπλήσῃς ὕδατος, ἡ τὰς ψυχικὰς ἡμῶν ἀρέρας εἰς κόρον ποτίσῃς, ἡ ἐμπλήσῃς τῆς σῆς χρηςότητος, ἡ τὰ Φρέατα, δηλαδὴ τὰς καρδίας ἡμῶν, εὐΦροσύνης ἡ ἀῤῥήτε μεθύσῃς χαρᾶς ἡ ἀγαλλιάσεως· ἡ σήσῃς τὴν ἐπικειμένην καθ' ἡμῶν ἄσχετον ὁρμὴν τῶν ἐχθρῶν τῆς πίςεως ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐλευθερωτὴς τῶν ψυχῶν ἡ τῶν σωμάτων ἡμῶν ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομαν, τῷ Πατρὶ. ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καλλίςε Πατριάρχε Κωνσαντινοπόλεως Εὐχὴ ἐπὶ Ἀνομβρίας, ἡ ἐξαλλαγῆς ἀνέμων. Τῷ Κυρίε δεηθῶμαν.

Ἀγαθὲ ἡ Φιλάνθρωπε Κύριε, ὁ τὴν Κτίσιν μόνῳ τῷ λόγῳ δημιεργήσας, ἡ ἐξ αὐτῆς τὸν ἄνθρωπον πλαςεργήσας, ὕςερον δὲ σῇ ἀῤῥήτῳ Φιλανθρωπίᾳ πεπτωκότα τῶτον, ἡ δῶλον τῇ ἁμαρτίᾳ γενόμανον, ἀναλαβὼν ἡ καθαγιάσας, ὅπως μὴ ἀπόλητα εἰς τέλος τὸ τῶν χερῶν σε ἔργον, δὸς δὲ τέτῳ ἡ τὰς σαυτῦ ἀντολὰς εἰς ὑπόμνησιν τῆς σῆς παρεσίας, ἡ τῶν σῶν ἀνταλμάτων τῆς θείας ἀνανθρωπήσεως. Ὅθεν ἐκοπίασας, ἡ ἠγωνίασας, ἡ ἐπείνασας, ἡ ἐδίψησας, πλερώσας πάντα δι' ἡμᾶς ὡς εἰκὸς τὰ ἀνθρώπινα, ἐπιβάς τε πλείε, ἡ θάλασσαν πεζεύσας, ἡ κύματα ἀγρια ἡ βίας ἀνέμων χαλινώσας, ἡ πάντα παθεῖν ἀνεχόμανος, μέχρι Σταυρῦ ἡ θανάτε ἵνα ἀν ᾧ πέπονθας ἡ ἐπειράσθης, βοηθῆς ἡμῖν τοῖς ἀσθενέσιν. Αὐτὸς ἡ νῦν Βασιλεῦ Ἅγιε ὁ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν Φιλανθρώπως ἀναλαβὼν σπλαγχνίσθητι ἡμῖν τοῖς χειμαζομένοις σΦοδρῶς, ἡ τῇ τῶν ἀναγκαίων ἀνδεία πιεζομένοις, χορήγησον ἡμῖν τὴν σὴν ἀγαθοτητα· μεθησον τὴν γῆν ἡμῶν ὕδατος καθαρῦ, πρὸς καρποΦορίαν αὐτῆς· ἐπωΦελεῖς ἡμῖν τὲς ἀέρας χάρισαι. Καὶ καθάπερ ποτὲ τὲς Μαθητάς σε διέσωσας βυθιζομένες ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ τῆς τῶν ἀνέμων βίας, ὅτω ἡ νῦν διάσωσον ἡμᾶς ἐκ τῆς συνεχῦς ἡμῶν περισάσεως. Στῆσον ἡ νῦν τῆς θαλάσσης τὴν ἀγριότητα· καταπαυσον τὰ ἀναντία πνεύματα, τῇ σῇ προσάξει τῇ θεϊκῇ δὸς ἡμῖν γαλήνην ἡ ἀνάπαυσιν τῶν ἀνιαρῶν. Ναὶ Κύριε Ἰησῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἴδε ἡ ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίε κατοικητηρίε σε πρὸς τὴν ἄμπελον ταύτην, ἡ κατάρτισαι αὐτὴν, ἣν ἐΦύτευσεν ἡ δεξιά σε· ἡ δὸς πνεῦμα εὐθὲς πρὸς ἀ-

παλλα-



παλλαγὴν τῶν ἐπερχομένων ἡμῖν συμΦορῶν. πρεσβείαις τῆς σὲ τεκέσης Μητρὸς, ἡ πάντων σε τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Τῦ αὐτῦ Εὐχὴ ἑτέρα, ἐπὶ Ἀνομβρίας, ἡ Προσβολῆς. Τῦ Κυρίε δεηθῶμαν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῦ χοὸς δημιεργήσας τὸν ἄνθρωπον, ἡ τῦτον διαμορΦώσας, ἡ εἰς κάλλος ἐξωραΐσας τῇ ἀῤῥήτῳ σε μεγαλειότητι ἡ Φιλανθρωπίᾳ, ἡ ὡς εἰπεῖν διὰ τῆς ἔξωθεν ὡραιότητος τῦ ἀνδριάντος, τὲς χαρακτῆρας θαυμασίως ἐμΦῆνας τῆς λογικῆς ψυχῆς, ἡ τὴν δόξαν, ἡ τὴν λαμπρότητα, ἣν ἔδωκας αὐτῷ πρότερον μὲν διὰ τῆς θαυμασῆς ἐκείνης δημιεργίας, ἀπώλεσε δὲ ὡς μὴ ὤΦελε διὰ τὴν πικρὰν τῆς γεύσεως ἡδονήν. ὕςερον μέν τοι προσελάβετο διὰ τῦ μονογενῦς σε Υἱῦ, τῦ Κυρίε ἡ Θεῦ ἡ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, ὁ διπλῶν αὐτὸν εἶναι ποιήσας, ἐκ ψυχῆς δηλονότι, ἡ σώματος. ἡ τὴν μὲν ψυχὴν ἅτε νοερὰν ἔσαν ἡ ἄϋλον, ἀῤῥήτοις λόγοις ἐκτρέΦων τῷ Θείῳ Πνεύματι, ἡ ἀξίαν αὐτὴν ἐργαζόμενος τῆς σῆς δόξης τε ἡ μεγαλειότητος· τὸ δὲ σῶμα διὰ τῦ αἰσθητῦ ἡλίε, ἡ τῆς τῶν ἀέρων εὐκρασίας, ἡ τῆς ἐκ τέτων τελεσΦορεμένης τροΦῆς, εἰς αὔξησιν ἡ ἀναδρομὴν προβιβάζων ἡ περιτηρῶν. Ὁ ἀνοίγων τὴν σὴν χεῖρα, κατὰ τὸ ΠροΦητικὸν λόγιον, ἡ ἐμπιπλῶν πᾶσαν τὴν λογικὴν ἡ ἄλογον Φύσιν τῆς σῆς εὐδοκίας· σὲ δεόμεθα, ἡ σὲ παρακαλῦμεν τὸν Πατέρα τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ χριςῦ, τὴν μὲν κάθαρσιν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν προσγινομένην διὰ τῆς ἐργασίας τῶν σῶν ἀντολῶν διαλευκάνας, προΦητικῶς εἰπεῖν, λαμπροτέραν χιόνος τῇ ἐνεργείᾳ ἡ χάριτι τῦ Ἁγίε Πνεύματος ποίησον, καθὰ ἡ ὁ μονογενής σε Υἱὸς ὑπεσείλατο, ἐκλάμψειν αὐτὰς ὡς τὸν ἥλιον· τοῖς δὲ σώμασιν ἡμῶν, τοῖς κατεσκληκόσι ταῖς ἀνομίαις, ἡ ἀσωτίαις ἐμπεΦυρμένοις, ὑγείαν δώρησαι, ἡ ἀπαλλαγὴν τῶν τοιέτων δεινῶν· εὐκράτες ἡ ἐπωΦελεῖς τὲς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὄμβρες εἰρηνικὲς ἐξαπόστειλον τῇ γῇ πρὸς καρποΦορίαν· μέθυσον τὰς αὔλακας ταύτης ὕδατος καθαρῦ, εἰς ζωοτροΦίαν ἡμῶν τε, ἡ τῶν ἀλόγων ζώων· σῆσον τὴν καθ' ἡμῶν ἐπερχομένην ῥομΦαίαν, ἡ μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ταπεινῶν ἡ ἀναξίων δύλων σε ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ. Ἐπάκεσον ἡμῶν προσχὼν ἰλέῳ ὄμματι, ἐξ ἁγίε κατοικητηρίε σε, ἡμῖν τοῖς σοῖς ἀναξίοις ἱκέταις, δυσωπέμενος ταῖς ἀκαταμαχήτοις πρεσβείαις τῆς ἀῤῥυπάρως, ἡ ἀχράντως σωματωσάσης σε Παναγίας; Παρθένε τῆς κοινῆς ἐλπίδος ἡμῶν. Ὡς ἂν διὰ πάντων δοξασθῇ τὸ πάντιμον, ἡ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τῦ Πατρὸς, ἡ τῦ Υἱῦ, ἡ τῦ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἡ

ἀεὶ,

ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΦΟΒΟΝ ΣΕΙΣΜΟΥ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὦ Χριστὲ τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ἀ. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ὑπείρῳ περάσας.

ΩΣ Φοβερὰ ἡ ὀργή σε ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάσιμα ἡμῶν. εὐχαρίστως σὲ διὸ ἀεὶ δοξάζομεν.

Χαίρων ἡμῶν καθ' ἑκάστην τῇ παντελεῖ. διορθώσει Δέσποτα, ὥσπερ Φύλλον εὐτελὲς, διασείεις ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν Φόβον σε πιστῶς σηρίζων Κύριε.

Ῥῦσαι Σεισμῶ βαρυτάτῳ πάντας ἡμᾶς, ἢ μὴ δῴης Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σε πολλοῖς, παροργίζουσαν κακοῖς σε τὸν μακρόθυμον. Θεοτοκίον.

Ἱκετικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεοῦ, τὰ συνήθη σπλάγχνα σε, ἐπὶ Πόλιν ἢ Λαὸν, συμπαθῶς δεικνύουσα Σεισμῷ, βαρυτάτῳ ἢ Φθορᾶς πάντας ἀπάλλαξον. Ὠδὴ β'. Ἴδετε ἴδετε.

ΣΕίσας προβλέψει σε, πᾶσαν τὴν γῆν Παμβασιλεῦ, ὠέβαλες εἰς Φόβον, ἡμῶν τὰς διανοίας· ἀλλ' ἄνες Δέσποτα οἰκτίρμον τὴν ὀργήν σε ἢ μὴ δῷς εἰς παντελῆ ἀΦανισμὸν τὸν σὸν Λαόν.

Τίς δυσωπήσει σε, ὑπὲρ Λαοῦ παντοδαπῶν, αἰσχύνης ὀΦλημάτων, ἀεὶ καλυπτομένους, ἢ ἀπολέσθαι προσδοκῶντος τῇ ὀργῇ σε; ἐξ ἧς ἡμᾶς Χριστὲ τῷ σῷ ἐλέει ἐξελοῦ.

Ἔδειξας Φόβον σε, νυνὶ Χριστὲ τῇ Φοβερᾷ, προβλέψει σε σαλεύσας, τῆς γῆς τοὺς θεμελίους· ἀλλὰ συνήθως δεῖξον πάλιν ἐλεήμον, τὸ ἔλεος τὸ σὸν μὴ ἀπολλύμεθα δεινῶς. Θεοτοκίον.

Γῆς μόνος ἄνευ σοῦ, δύναταί Ἄχραντε ἀγνὴ, Θεὸν ἀγαναχτοῦντα, καθ' ἡμῶν καταλάξαι; διὸ δυσώπει Παναγία, παῦσαι τάχος τὸν κλόνον νῦν τῆς γῆς, γεννῶντα ὄλεθρον ἡμῖν. Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ἡ Γῆ μασίζεται ἡμῶν, κακῶς διακειμένων. ἢ ἀεὶ τὴν ὀργήν σε συγκινούντων καθ' ἡμῶν, Οἰκτίρμον Παμβασιλεῦ· ἀλλὰ Φείσαι Δέσποτα τῶν δούλων σε.

Συσσείσας Κύριε τὴν γῆν, ἐσερέωσας πάλιν, νοθευτῶν ἐπισρέΦων, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, σηρίζεσθαι ἐν τῷ σῷ, Θείῳ Φόβῳ θέλων ὑπεράγαθε.

Γονώσας θάνατον πικρὸν, ἢ Σεισμοὺς βαρυτάτους, ἢ πληγὰς ἀνηκέστους,

ἁμαρ-



τίας ἀδελφοὶ, ἐκΦύγωμεν ἢ Θεῷ, μετανοίας τρόπους ἐπιδείξωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἁγία ἀγαθὴ, τὸν πανάγαθον Λόγον, ἐκτόκως ἐκδυσώπει, τῆς παρούσης τοῦ Σεισμοῦ, ῥυσθῆναι παντας ὀργῆς, Θεοτόκε ἀχραντε δεόμεθα.

Ὠδὴ δ'. Χριστὸς μοι δύναμις.

ΣΑλεύεις Κύριε, τὴν γῆν βελόμενος, ἐδράσμῳ ἀληθείας πάντας ἡμᾶς, Δέσποτα σηρίζεσθαι, σαλευομένους προσβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Γῆ θεία νεύσει σε, κλονεῖς τὰ σύμπαντα, ἢ δονεῖς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικέντων Δέσποτα, τῆς ἐν δικαίᾳ σε ὀργῆς, ἄνες Κύριε τὰ κύματα.

Οὐδ' ὅλως ἔχεσαν, εἰς νοῦν τὸν Φόβον σε, ἐκΦοβεῖς τῇ κινήσει πᾶσαν τὴν γῆν, μόνε εὐσυμπαθήτε. ἀλλὰ συνήθως ἐΦ' ἡμᾶς, τὰ ἔλεη σε θαυμάσωσον. Θεοτοκίον.

Ναὸν σε Δέσποινα, Θεοῦ γινώσκοντες, ἐν Ἁγίῳ Ναῷ σε χεῖρας οἰκτρὰς, αἴρομεν εἰς δέησιν ἴδε τὴν κακωσιν ἡμῶν, ἢ παράσχε σὴν βοήθειαν.

Ὠδὴ ε'. Τῷ Θείῳ Φέγγει σε Ἀγαθέ.

ΚΑὶ σὺ καρδία σεισθητι νῦν, βλέπουσα Θεοῦ τὴν ἀπειλὴν, ἐπικειμένην ἢ βοῆσον Φείσαι τοῦ Λαοῦ σε Δέσποτα Κύριε, ἢ παῦσον τὴν δικαίαν ὀργήν σε εὔσπλαγχνε.

Λαὸν ἢ πόλιν ἣν περ τῷ σῷ, Αἵματι ἐκτήσω Ἰησοῦ, μὴ παραδῷς εἰς ἀπώλειαν, ἐν τῷ συνταράσσειν τὴν γῆν σεισμῷ Φοβερῷ, χορὸς τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε.

Ὁδὸς σε Δέσποτα τὰς ὀρθὰς, γνώμη ἀποκλίνοντες σρεβλῇ, εἰς ἀγανάκτησιν τρέπομεν, σὲ τὸν συμπαθῆτε ἢ ἀμνησίκακον· ἀλλ' ἵλεως οἰκτίρμον, γαῦ τοῖς δούλοις σε. Θεοτοκίον.

Νῦν βοηθείας ἦλθε καιρὸς, νῦν καταλλαγῆς χρεία Ἁγνὴ, πρὸς τὸν Υἱόν σε ἢ Κύριον ὅπως οἰκτειρήσῃ πρεσβεύουσας ἡμᾶς, ἢ τῆς ἐπικειμένης ὀργῆς λυτρώσηται. Ὠδὴ ς'. Τὸ βίᾳ τὴν θάλασσαν.

ΟΙ'κ ἔχοντες Δέσποτα παῤῥησίαν δυσωπεῖν, οἱ ταπεινοὶ τὸ ὕψος σε· τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἀγγέλους σε εἰς θερμὴν, κινοῦμεν παράκλησιν, δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς σε ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Νῦν ἔγνωμεν Κύριε, ὡς ἠλέησας ἡμᾶς, ἢ ἀδαμῶς συνέχωσας, ὑπὸ τὴν γῆν συμπτώματι χαλεπῷ, πολλὰ πλημμελήσαντας· εὐχαρίστως διό σε προσκυνοῦμεν Χριστε.

ΠΡοσαττεις σαλεύεσθαι, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα,



εἰ τα-

οἱ ταπεινοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῶν, τῆς κρείττονος ϛάσεως, ἢ τῷ Φόβῳ σε Λόγε ϛηριζώμεθα. Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε, ἀπορέμονον νυνὶ, τὸν σὸν Λαὸν οἰκτείρησον, ἢ μητρικαῖς πρεσβείαις τὴν καθ' ἡμῶν, Θεῦ ἀγανάκτησιν, μεταποίησον τάχος δυσωπεμένη σε. Ὠδὴ ϛ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὑπερύμνητος εἶ Κύριε μακρόθυμε, ὅτι ἐκ ἐθανάτωσας, τοὺς οἰκέτας σε, σπαραγμῷ ἢ κλόνῳ Φοβερῷ, τῆς γῆς, ἀλλ' ἐφόβησας ζητῶν, τὸ ἐπιϛρέψαι τῶν κακῶν, ἢ ζῆσαι πάντας ἡμᾶς.

Ϛοναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀναπέμψωμεν ἢ δάκρυα προχέωμεν ὅπως ἵλεων τὸν Δεσπότην ἔξωμεν Χριϛὸν ἐκτρίψαι Σεισμῷ πάντας ἡμᾶς, διὰ πλῆθὺν ἁμαρτιῶν, ἐπαπειλοῦντα δεινῶς.

Οἴμοι κραζωμεν ἢ χεῖρας ἐκπετάσωμεν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιϛον ἢ παυσώμεθα τοῦ λοιποῦ ποιεῖν τὰ πονηρά. ἢ γὰρ ὁ Σωτὴρ ἀγαναχτῶν, σαλεύει ἅπασαν τὴν γῆν, ϛηρίξαι θέλων ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Νεῦσον Ἄχραντε σωθῆναι ταῖς πρεσβείαις σε ἀφανισθῆναι μέλλοντας ὀργῇ Θεῦ ἢ θυμῷ μεγάλῳ ἢ Φριχτῷ, τῆς νῦν ἐπελθέσης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν, ἁμαρτημάτων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τῆς δικαίας σε ταύτης ὀργῆς Φιλανθρωπε, ἐπελθέσης ἀθρόως συνεταράχθημεν, ἢ ἀπελπισμῷ παντελεῖ συνεσχέθημεν, προσαγαναχτοῦντα, ὁρῶντες καθ' ἡμῶν σε.

Ἀνατείνωμεν χεῖρας πιϛοὶ ἢ ὄμματα, πρὸς τὸν μόνον Δεσπότην σῴζειν δυνάμενον, κράζοντες Χριϛὲ, τὸν θυμόν σε ἀπόϛρεψον, ἀφ' ἡμῶν ταχέως Φιλάνθρωπος ὑπάρχων.

Χιλιάδες Ἀγγέλων Μαρτύρων σύλλογος, Προφητῶν Ἀποϛόλων Ὁσίων Ἱεραρχῶν, ἅγιος χορὸς ἱκετεύει σε Δέσποτα, Φεῖσαι τοῦ Λαοῦ σε, τοῦ τεταπεινωμένε.

Ὁ γινώσκων Οἰκτίρμον τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν, ἢ εὐόλισθον πάντη ἢ ἀδιόρθωτον, ἄνες τὴν ὀργὴν ἢ τὸν τάραχον κόπασον, ἢ τῷ σῷ ἐλέει, οἰκτείρησον οἰκτίρμον. Θεοτοκίον.

Συμπαθὴς Θεοτόκε τὸν εὐσυμπάθητον, ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα ἴδε τὴν κάκωσιν, ἢ τὸν ϛοναγμὸν τοῦ Λαοῦ σε ἢ τάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι. Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰδὲ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσαμεν, ἢ Φοβερῶς ἡ γῆ μηδὲν σΦαλεῖσα κολάζεται. νοθετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ Φιλάνθρωπος, ὅλην αὐτὴν σαλεύει. λάβωμεν





βωμεν αἴσθησιν, ἢ τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν ἐπιμελώμεθα.

Ὡρῶν ἢ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μιᾷ ῥοπῇ ἠθέλησας ἐκτρίψαι τοὺς δούλους σε· ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς εὐϛπλαγχνίας σε, Δέσποτα ἐκωλύθης εὐχαριϛοῦμέν σοι, οἱ ἀναπολόγητοι ἡμεῖς, μόνε Φιλάνθρωπε.

Σεισμῷ μαχαίρας πικρᾶς ἀλώσεως, ἢ ἐθνικῆς Χριϛὲ ἐπιδρομῆς ἢ συμπτώσεως, ἢ λιμοῦ ἢ κακώσεως Δέσποτα, πάσης ἄλλης Οἰκτιρμον, ῥῦσαι τὴν πόλιν σε, ἁπασάντε χώραν σὴν πιϛῶς ὑμνολογοῦσάν σε.

Ἡ γῆ ἀγλώσσως βοᾷ ϛοναζουσα τί με κακοῖς μιαίνετε πολλοῖς πάντες ἄνθρωποι; ἢ ὑμῶν ὁ Δεσπότης Φειδόμενος, μόνην ἐμὲ μαϛίζει· λάβετε αἴσθησιν, ἢ ὦ μετανοίᾳ τὸν Θεὸν ἐξιλεώσασθε. Θεοτοκίον.

Φθορὰν τῷ τίκτειν μὴ ὑπομείνασα, καταΦθορᾶς Παρθένε ἐξελοῦ ἡμᾶς ἅπαντας, ἢ Σεισμοῦ βαρυτάτε ἢ θλίψεως, παύσα τοῦ Δεσπότε τὴν ἀγανάκτησιν, σοῦ ταῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς Θεοχαρίτωτε.

Ϛιχ. προσόμοια, τοῦ Σεισμοῦ. Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τὰ θεμέλια πάντα, τῆς γῆς σαλεύων Θεὸς, ὁ συνταράσσων μόνος, τὴς θαλάσσης το κῦτος, ὡς κτίϛης τῶν ἁπάντων, ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς Φοβερᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς, ὑπὸ τῆς σῆς εὐσπλαγχνιας διαπαντὸς, δυσωπέμενος Φιλανθρωπε.

Ὡς πολυελεος μόνος. ἢ παντοδύναμος. Χριϛὲ Σωτὴρ ὑπάρχων, διὰ τῆς Θεοτόκε, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων, σῶζε ἀεὶ, ἀπὸ λιμοῦ ἢ λοιμοῦ ἢ Σεισμοῦ πυρὸς μαχαίρας ἐθνῶν καταπονοῦντισμοῦ, τὴν δοξάζουσάν σε πόλιν πιϛῶς.

Τῆς νῦν δικαίας σε ταύτης, ὀργῆς Φιλάνθρωπε, ἀθρόως ἐπελθέσης, μὴ συγχώσῃς Οἰκτίρμον, μηδὲ διασκεδάσῃς, μὴ τῷ θυμῷ τῆς ὀργῆς σε παιδεύσῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ τὸν ταραχον κόπασον τοῦ Σεισμοῦ, ἢ τὸν σὸν Λαὸν οἰκτείρησον Ἕτερα ϛ.χ. Ἰδιόμελα τοῦ Σεισμοῦ, ἦχος β'.

Τῆς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σε Φόβῳ, βενοὶ, ἢ τὰ ὄρη συσσείονται Κύριε· ἀλλ' εὐσπλαγχνίας ομματι ἐΦ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας μὴ τῷ θυμῷ σε ὀργισθῇς ἡμῖν, ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σε τῆς Φοβερᾶς ἡμᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον ὡς ἀγαθος ἢ Φιλάνθρωπος. Ἦχος πλ. β'

Νενευϊται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ Σεισμοῦ ἀπειλὴν κατάχωσιν ἤκουσεν ὃν δὲ τῷ μεσιτευοντι σημειῳ τοῦ κήτους τὴν διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάϛασιν ἡ μετανοια παρακαλεῖ ἀλλ' ὡς ἐκείνων βοὴν Λαοῦ σε μετὰ νηπίων ἢ κτηνῶν, οἰκτειρας προσεδέξω ἢ ἡμᾶς παιδευομένους, διὰ τῆς τριημέρου

Ἀναστάσεως, φεῖσαι ἡμῶν ἐλέησον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Φοβερὸς εἶ Κύριε, καὶ τίς ὑποστήσεται τῆς δικαίας σου ὀργῆς; ἢ τίς σε δυσωπήσει; ἢ τίς παρακαλέσει Ἀγαθὲ, ὑπὲρ Λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ ἀράνια τάγματα, Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ, καὶ Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ ὑπὲρ ἡμῶν σοι βοῶντα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς ἀγαθὲ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σῶζε πόλιν κινδυνεύουσαν. Δόξα. καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ψάλλεται δὲ τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς πᾶσαν Λιτήν.

Οὐράνιε Βασιλεῦ, Φιλάνθρωπε Κύριε μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἔπιδε ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου, ἴδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, μὴ παραδῴῃς ἡμᾶς εἰς ἐπιδρομὰς ἐθνῶν, ἢ εἰς χεῖρας βαρβάρων, ἢ εἰς χάος ἀπολέσθαι. μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; ἡμεῖς δὲ λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. ἔχεις ἔμφυτον τὴν ἀγαθότητά σου, σκέπε τὴν πόλιν ταύτην· ἔχεις πρεσβεῖαν τὴν Θεοτόκον, τὴν σὲ τεκοῦσαν Λόγε, χορὸν τῶν Ἀποστόλων, καὶ πλῆθος τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων· δέξαι τὰς δεήσεις ὑπὲρ Λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου, καὶ σῶσον ἀνεξίκακε τὴν κληρονομίαν σου.

Εὐχαὶ ἐπὶ ἀπειλὴν Σεισμοῦ. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ Φοβερὸς καὶ θαυμαστὸς, ὁ μέγας καὶ ἀληθινὸς, ὁ ποιῶν πάντα, καὶ μετασκευάζων, ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται, ὁ σείων τὴν ὑπ' Οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ σύλοι αὐτῆς ὑ σαλεύονται, ὁ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σαλεύων, ἤδρασαι δὲ τῷ σῷ νεύματι· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἡμᾶς τὰς ἁμαρτωλὰς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητον δὲ καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Αὐτὸς μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου παράσχου ἡμῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσι. κτίσιν. σεῖσον τὴν γῆν, παῦσον τὸν κλόνον αὐτῆς, ἐδρασον τὴν δονηθεῖσαν Οἰκουμένην, καὶ μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, μηδὲ καταδικάσῃς ἡμᾶς ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ἐπὶ ἀπειλὴν Σεισμοῦ. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ Ἅγιε, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, μακρόθυμε Κύριε, ὁ πάσης αἰ-

σθητῆς



σθητῆς τε καὶ νοερᾶς Κτίσεως δημιουργὸς, ὁ πάντα περιέπων τῷ ῥήματι τῆς ἀῤῥήτου δυνάμεώς σου, ὁ μόνος ἔχων ζωῆς καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, ὁ παιδεύων ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ φιλανθρώπως πάλιν ἰώμενος· ὁ τὴν πρόσκαιρον ἡμῶν ζωὴν τῇ παντοδύναμῳ σου προνοίᾳ διακυβερνῶν, καὶ πάντοθεν τὴν σωτηρίαν χρησίμως κατασκευάζων ἡμῖν. Οἶδαμεν, ὅτι διὰ τὰς πολλὰς ἡμῶν ἁμαρτίας συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτὴν, καὶ φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, μακρόθυμε. Ἡ καρδία ἡμῶν τετάραχται τῇ μάσιγι αὐτῆς. δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐφ' ἡμᾶς τῇ συγκινήσει αὐτῆς. μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ ὁ μὴ ἦ ὁ ῥυόμενος, μὴ ὄντος λυτρεμένου, μηδὲ σώζοντος. Διὰ τοῦτο δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν μόνον ἀνεξίκακον Κύριον, μὴ μνησθῇς ἀνομιῶν ἡμῶν ἀρχαίων τε καὶ προσφάτων, μὴ ἀντισταθμήσῃς τῷ βάρει τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τὴν προσήκουσαν ἀνταπόδοσιν. Ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῆς γενεᾶς ἡμῶν ταύτης, οὐδεὶς ἀνθρώπων σου δικαιωθήσεται. ἀλλ' ἀπολεῖται παντελῶς ἀπὸ τῆς γῆς πάντων ἡμῶν τὸ μνημόσυνον. Μνήσθητι μακρόθυμε τῶν ἀπ' αἰῶνος οἰκτιρμῶν σου, καὶ τοῦ ἐλέους σου, καὶ τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἀληθινῆς διαθήκης σου, καὶ μὴ καταπιέτω ἡμᾶς βυθὸς γῆς, μηδὲ συνεχέτω ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῆς. ἀλλ' οἰκτειρον συντετριμμένους ἡμᾶς, καὶ τεταπεινωμένους ἕλκυσον, καὶ ὑπὸ τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς τεθορυβημένους, καὶ τρόμῳ πολλῷ καὶ φόβῳ συνεχομένους ἐπίσκεψαι. Εἰ δέ τινες εἰσὶ μέσον ἡμῶν οἱ φοβούμενοι τὸ ὄνομά σου, καὶ τηροῦντες τὰ σὰ προστάγματα, βραχεῖά τις ἐκλελεγμένη μερὶς, σπέρμα εὐλογημένον, θησαυρὸς κεκρυμμένος, σοὶ μόνῳ γινωσκόμενος καὶ τηρούμενος, καλέσαντων ὡς ἀγαθὸς ἐπάκουσον ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀναξίων δεομένων τῆς εὐεργεσίας καὶ τῆς συμπαθείας τῆς σῆς, καὶ πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τούτων ὑπὲρ Λαοῦ ἡμαρτηκότος προσαγομένας σοι, Φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὡς Ἀβραὰμ ὑπὲρ τῶν Σοδόμων, ὡς Δανιὴλ, καὶ Ἱερεμίου τῶν θείων σου Προφητῶν, ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσίας τὴν σὴν ἱλεωσαμένων ἀγαθότητα, ἵνα κατὰ γενεὰν, καὶ γενεὰν δοξάζητέ σε τὸ τῆς φιλανθρωπίας, καὶ μακροθυμίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος· καὶ ἡμεῖς προσάγωμέν σοι δῶρον εὐχαριστήριον τὴν ἡμῶν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ δυναμένῳ. εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς Σεισμόν. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν οἰκτιρμῶν ἀνεξάντλη-

τος

τος πηγὴ, τὸ τῆς Φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίασον πέλαγος. ἡ ἄπειρος ἄβυσσος τῆς μακροθυμίας ἢ τῆς χρηστότητος. ὁ ἢ τὰς κατὰ γενεὰν ἐπαγομένας τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγάς τε ἢ μάσιγας συμφερόντως διὰ Φιλανθρωπίας ὑπερβολὴν ἐπιφέρων, ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν ἀκρατὲς ἢ ὀξύῤῥοπον καθάπερ τινὶ χαλινῷ τῷ θείῳ σε κατεχόμενον φόβῳ, μὴ ἀτάκτως κινῆται κατὰ τῆς θείας εἰκόνος. μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς κακῶς ἐξυβρίζῃ. Στῆσον δεόμεθα τὸν φοβερὸν τῆς γῆς κλόνον, ἢ τὴν ἀήθη ταύτης φορὰν, ἣν νῦν δικαίως καθ' ἡμῶν κινεῖσθαι ταύτην προσέταξας, εἰς ὑπόμνησιν τῆς πρὸς πᾶσαν ἁμαρτίαν παρὰ φύσιν ἡμετέραν ὁρμῆς, ἢ τῆς σῆς διὰ ταύτην πρὸς ἡμᾶς δικαίας ἀποστροφῆς. Εἰ γὰρ ἡμεῖς τὰ σὰ προσάγματα διεφυλάττομεν, ἢ τῶν οἰκείων ὅρων ἐντὸς ἰσάμεθα, ἐκ ἂν ἡ γῆ τῷ σῷ παντοδυνάμῳ προσάγματι πειθομένη καθ' ἡμῶν ἐκινεῖτο νῦν, τῆς φυσικῆς ἀκινησίας ἐξισαμένη, ἢ τῇ παρὰ φύσιν ταύτης κινήσει καταπιεῖν ἡμᾶς ἐκζητῆσα. Καὶ δικαίως, ὦ δίκαιε Κύριε. ὁ γὰρ ποιῆμον τὰ προσάγματα τῆς Βασιλείας σε· ἢ μὴ ποιῆντες, ὁ φοβέμεθα τὴν σὴν δικαίαν ὀργὴν καθ' ἡμῶν Δέσποτα. ἀλλὰ τὸ πονηρὸν ποιῆμον ἐνώπιον τῶν σῶν ὀφθαλμῶν, μισῆντες ἀλλήλους, φθονῆντες ἀλλήλοις, ὀργιζόμενοι κατ' ἀλλήλων, τὴν ἀγάπην ἀπωσάμεθα, τὴν φιλαδελφίαν ἀπεβαλόμεθα, τὴν ἐλεημοσύνην ἀπεθέμεθα, ἢ τὴν φιλαργυρίαν ἠγαπήσαμεν. τὴν φιλοχτημοσύνην ἠσπασάμεθα, ἢ τὴν ἀκτημοσύνην ἐμισήσαμεν, τὴν γαστριμαργίαν, ἢ τὴν φιληδονίαν ἠγαπήσαμεν, τὴν δὲ νηστείαν, ἢ ἐγκράτειαν ἐκ ἐποθήσαμεν· ἢ ἁπλῶς πᾶσάν σε ἐντολὴν ἠθετήσαμεν Κύριε, ἢ πᾶσαν ἁμαρτίαν διαπραττόμεθα. Διὰ ταῦτα γάρ, φησὶν ἔρχεται ἡ ὀργὴ τῆ Θεῆ ἐπὶ τὰς υἱὰς τῆς ἀπειθείας. Ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπίχειρα· τῆτο τῶν πονηρῶν ἢ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ καταλληλον ἀποτέλεσμα. Ταῦτα τῆ μίσει ἢ τῆς ὑπερφανίας, ἢ τῶν ἐν κρυφῇ ἢ φανερῶς γινομένων ἀνομιῶν ἡμῶν τὰ δεινὰ κατορθώματα, θανατηφόρες καὶ ταῦθα πληγὰς ἐπάγοντα, κλόνες γῆς, ἢ σεισμὲς, ἢ λιμὲς, ἢ λοιμὲς ἢ πολεμίων ἐφόδες, ἢ μετὰ ταῦτα τὴν ἀφόρητον ἐκείνην ἢ ἀτελεύτητον βάσανον. Ἀλλὰ μὴ παραδῳης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον. μηδὲ καταπιέτω ἡμᾶς ζῶντας ἡ γῆ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ἵνα μὴ τὸν τῆς μετανοίας ἢ τῆς ἐπιστροφῆς ζημιωθῶμεν καιρὸν οἱ ταλανες. Εἰ γὰρ ἢ πολλάκις τὴν μετάνοιαν ὑπεσχέθημεν, ἢ πολλάκις σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐψευσάμεθα, διὸ ἢ τὴν τομὴν κατὰ τὴν ἄκαρπον συκῆν κατέκρινας. τὴν γῆν ἀρτίως προσαξας καλύψαι πάντας ἡμᾶς. Ἀλλ' ἔτι ἢ νῦν μακροθύ-

μησον



μησον ὁ φιλάνθρωπος γεωργὸς, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τῆ ἁμαρτωλῆ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι ἢ ζῆν αὐτόν· Ὁ' ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεῖν τοῖς ἀδελφοῖς κελεύων τὰ ἁμαρτήματα. μὴ συναπολέσῃς τὸ μικρόν σε ποίμνιον τῆτο φόβῳ συντετριμμένον, ἢ πάθει τεταπεινωμένον, ἢ τῷ τῆς γῆς κλόνῳ τεθορυβέμενον, ἢ ἀπορέμενον πάντοθεν. Ἀλλὰ μνήσθητι μακρόθυμε τῶν οἰκτιρμῶν σε, ἢ τῆ ἐλέες σε. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τῆ ἀνθρώπῳ ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτῆ, ἢ ἐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπε ἐνώπιόν σε. ἵνα ἢ νῦν τῆς ἀφάτε χρηστότητος ἀπολαύοντες, εὐχαριστήσωμεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις ἢ φοβεροῖς ἔργοις σε, ἃ ἐποίησας ἢ ποιεῖς μετὰ ἀναξίων ἡμῶν κατὰ τὸ τῆς σῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίασον πέλαγος. Χάριτι τῆ ἀναρχε σε Πατρὸς, ἢ τῆ ζωοποιῆ σε Πνεύματος. εὐχαῖς ἢ πρεσβείαις τῆς παναχράντε σε Μητρὸς ἢ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ἀπόστολος, εἰς Σεισμόν. Προκείμενον, ἦχος, πλ. δ'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με.

στίχ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ προσωπόν σε ἀπὸ τῆ παιδός σε.

Πρὸς Ἑβραίες Ἐπιστολῆς Παύλε τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιβ'. 6.

Ἀδελφοὶ, ὃν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται. εἰ παιδείαν ὑπομένετε. ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός. τίς γάρ ἐστιν υἱὸς, ὃν ὐ παιδεύει πατήρ; εἰδὲ χωρὶς ἐστὲ παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ, ἢ ὐχ υἱοί. εἰδὲ τὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, ἢ ἐνετρεπόμεθα. ὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν Πνευμάτων, ἢ ζήσομεν; οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκῆν αὐτοῖς ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτῆ. πᾶσα δὲ παιδεία, πρὸς μὲν τὸ παρὸν ὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης. ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης. διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας, ἢ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε. ἢ τροχιὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

Ἀλληλουϊάριον. Ὁ' Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς.

Εἰς Σεισμὸν Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ή. 23.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησῆ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτῆ. Καὶ ἰδὲ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὡς τε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. ἢ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτῆ, ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε σῶσον ἡμᾶς, ἀ-

πολλύ-

πολλύμεθα. ἢ λεγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐσε ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγερθεὶς, ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, ἢ τῇ θαλάσσῃ, ἢ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· ποταπός ἐσιν ἕτος, ὅτι ἢ οἱ ἄνεμοι ἢ ἡ θάλασσα ὑπακέσσιν αὐτῷ. Καὶ καθεξῆς ἡ Θέα Λατρεγία.

Κοινωνικόν. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, ἢ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν.

## ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΝ

Καὶ ζωοποιὸν ἢ ἀδιαίρετον Τριάδα, ἢ εἰς πάντας τὲς Ἁγίες, εἰς ἀπειλὴν Λοιμικῆς ἀσθωείας.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἡ Παντεργὸς, ἢ συμφυὴς ἢ σύνθρονος, ἢ ὁμοδύναμος, ἢ τριφεγγὴς δόξα, Πάτερ ἀκατάληπτε, Υἱὲ ἢ Πνεῦμα Ἅγιον, χαλαπῆς ἀσθωείας, τὲς σὲς οἰκέτας ἀπάλλαξον, ὅπως εὐχαρίσως δοξάζωμον.

Ἁμαρτιῶν με καταιγὶς συνώθησον, εἰς ἀσθωείας βυθὸν, ἢ συνεχεῖς πόνοι, ὥσπερ τρικυμίαι με, χειμάζεσι τὸν δείλαιον. ὁμοδύναμον κράτος, Τριὰς Ἁγία σπλαγχνίσθητι σῶσόν με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Τῆς συνεχέσης ἁμαρτίας λύτρωσαι. Τριὰς ἀμέρισε, ἡμᾶς τὲς σὲς δέλες δρόσῳ τῆ ἐλέες σε· σβαννύσά μι καύσωνα, τῶν δεινῶν ἀλγηδόνων, ἢ τὴν ὑγείαν παρέχεσα, ὅπως ὀρθοδόξως ὑμνῶμέν σε. Θεοτοκίον.

Τὸν λυτωτὴν ἢ παντεργὸν, ἢ Κύριον, κυοφορήσασα, τὸν τὰς ἡμῶν νόσες, Πάναγνε βασάσαντα· αὐτὸν ἐν καθικέτευε, χαλαπῆς ἀσθωείας τὲς σὲς οἰκέτας λυτρώσασθαι, μόνη τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐπεράνιοι Νόες, Ἀγγελικὰ τάγματα, Θρόνοι ἢ Ἀρχαὶ, ἢ Δυνάμεις ἢ Κυριότητες, ἐκδυσωπῆσί σε, τὸν ἀγαθὸν ἢ Σωτῆρα, λοιμικῆς ἀπάλλαξον, νόσε τὲς δέλες σε.

Ἵνα φιλανθρωπίας, ἐπὶ πολὺ Δέσποτα, σῆ ἐπιδαικνύῃς, τὴν ἄβυσσον Παντοδύναμε, νόσε ἀπάλλαξον, θανατηφόρε ἢ πόνων. χαλεπῶν τὲς δέλες σε μόνε μακρόθυμε.

Ὡς Θεὸ παρασάτα λατρεγικὰ πνεύματα, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι τῆτον ἐκδυσωπήσατε, παῦσαι τὸ νόσημα, διασκεδάσαι τὴν λύμην, τῆς θανατηφόρε τε μοίρας λυτρώσασθαι. Θεοτοκίον.

Ἰαμάτων πηγήν σε τῶν ἀγαθῶν ἐθείχον, ἄβυσσος ἐκ σῆ προελθῆσα, Χριςὸς ὁ Κύριος, κόρη πανάμωμε, διὸ κλαδονιζομένες, ἀσθενειας λοίλαπι, ῥῦσαι τὲς δέλες σε.





Ὠδὴ δ'. Σύ μι ἰσχὺς, Κύριε.

Νῦν ἡ σκιὰ, ὄντως θανάτε ἐκύκλωσε, ἢ τῆ ᾅδε πύλαις προσεπέλασαν ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ὡς δυνατὸς, ἡμᾶς ἀνασήσας, θαυμάσωσον τὰ ἐλέη σε, ὁ σῴζων τὲς ἐν πίσει, ἀδισάκτῳ βοῶντας, τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε.

Οἱ τῆ Χριςῆ, Μύσῃ αὐτόπται ἢ κήρυκες, εἰληφότες δῶρον τὰ ἰάματα, ἢ ἰατροὶ ὄντες ψυχικοὶ, ἐκ τῶν ἀναγκῶν με Ἀποσολοι ἐξαγάγετε, τῆς συνεχέσης νόσε, Ἰησῆν δυσωπῆντες, τὸν Δεσπότην ἢ ῥύσην ἢ Κύριον.

Ἁμαρτιῶν ζάλη ἡμᾶς νῦν κατέλαβον, ἀσθωείας κύματα χειμάζεσι, πόνοι βυθίζεσι συνεχεῖς, θλίψεις, ἢ ὀδύναι ἡμᾶς τὲς δειλαίες εὕροσαν. Ἀπόσολοι Κυρίε, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις. βοηθείας τὴν χεῖρα ὀρέξατε.

Θεοτοκίον.

Πόνοις δεινοῖς, ἢ συνεχέσι βαλλόμενοι, τῇ Παρθένῳ πάντες σοι προσπίπτομεν, τῇ χρατιᾷ σκέπῃ σε ἀγνὴ σῶσον ἡμᾶς πάντας, οἰκτείρησον Θεονύμφευτε, ἐκλύτρωσαι τῆς λύμης, ἢ δεινῆς ἀῤῥωσίας, ἢ τὰ ἄλγη θεράπευσον Δέσποινα. Ὠδὴ, έ. Ἵλα τί με ἀπώσω.

Οἱ θαλάσσας ἀτάτης, ταῖς μελισαγέσιν ὑμῶν παρακλήσεσιν, Ἱεροὶ Προφῆτῃ, κατακλύσαντες νῦν μεταβάλλετε, τὴν πικρίαν ὅλην, τῆς λοιμικῆς νῦν ἀσθωείας, εὐρωσίας πρὸς θείαν γλυκύτητα.

Ἐνεπαγησαν βέλη, τὰ τῆς ἀσθωείας προσάξει σε Κύριε, ἢ ἐπεχειρίχθη, ἐφ' ἡμᾶς ἡ σὴ χεὶρ Παντοδύναμε. ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, οἰκτειρον πάντας σῷ ἐλέει ταῖς εὐχαῖς τῶν Ἁγίων Μαρτύρων σε.

Τὸν Υἱὸν ὥσπερ παλῃ, χῆρας ἐξανεσήσας, τῷ σῷ προσάγματι, νεκρωθέντα Λόγε, χαλεπῆς ἀσθωείας τὲς δέλες σε, ἀγαθὸς ὢν μονος, ὡς συμπαθὴς ἀπολυτρώσας. ζωοποίησον μονε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Ἐν νυκτὶ τῇ τε βιε, θύελλα κατέβαλε πάσης κακώσεως, ἐπεκάλυψέ με ἀσθωείας Παρθένε σκοτομαινα ἀλλ' ἀνατειλον μοι, ἀναψυχῆς παναγνε Φέγγος, ἢ πρὸς Φῶς εὐρωσίας ὁδήγησον. Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτ.

Εἰς πέλαγος ἀχανὲς ἀσθωειῶν περικείμεθα, ἢ Λοιμικῆς συμφορᾶς χειμάζει τὰ κύματα· κυβερνῆτα Κύριε, βοηθείας χεῖρα, ἐπεκτεινας νῦν διασωσον.

Παράλυτον ὡς τὸ πρὶν, συνεσφιγξας θείῳ νεύματι, ἐκ νόσε ὀδυνηρᾶς, ἢ ῥωμνῆς κακωσεως, νοσε βαρυτατης δὲ, οἰκτειρήσας δίδε, τὴν ὑγείαν πολυελεε.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποσόλων ὁ σύλλογος τὸ σῖφος τῶν Ἀ-

θλητῶν, νῦν ἐκδυσωπῆσί σε, μόνε πολυέλεε. ὑπὲρ τῦ Λαῦ σε, ἀγαθὲ τῦτον οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον, καθάρισον δὴ ἡμᾶς, ἡ νόσων ἡ θλίψεων, ἡ τῆς συνεχύσης νῦν, ἀσθενείας ῥῦσαι, ἵνα πίστει σε δοξάζωμεν. Κοντάκιον, πρὸς τὸ, Ἐπεφάνης σήμερον.

Πρασασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, ἡ πρεσβεία ἕτοιμε, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, ἀπὸ κινδύνων ἐκλύτρωσαι, ἡ μὴ παρίδῃς, ἡ πάντων ἀντίληψις. Ὠδὴ ζ'. Θεῦ συγκατάβασιν.

Φλογίζει ἡ κάμινος, ἀμέτρων πόνων ἡ καταχαίει με, πυρετῦ λοιμικῆς τε, ἡ φλὸξ ἀπαύσως ἡ ἀναιδέσατος, ἀλλὰ τῇ δρόσῳ τῦ ἐλέους σε Σῶτερ ἀνάψυξον ψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Προφῆται Ἀπόστολοι, Μαρτύρων δῆμος Θεῖοι Διδάσκαλοι, τῶν νοσούντων τὸ ἄλγος ὑμῶν πρεσβείαις καταπραΰνατε, ἡ τὴν ὑγείαν δωρήσασθε ψάλλουσιν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγῳ τὸν Λάζαρον, ἐξανασήσας νῦν ὡς ἐκ τάφου ἡμᾶς, χαλεπῆς ἀσθενείας ἐξανασήσας ζώωσον Κύριε, ἵνα βοῶμεν ᾠδὴν χαρισήριον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Οἰκτίρμων ὑπάρχουσα, ἡ Μήτηρ ἧσα τῦ πανοικτίρμονος, οἰκτειρήσασα ῥῦσαι, τὸν σὸν Λαὸν τὸν ἐπικαλούμενον, τὰ σὰ ἐλέη Παρθένε ἡ ψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ, ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ Δυνηρῶς σπαράζομεν, ἀπὸ κλίνης ὀδύνης ἡμῶν, ἡ ἀπὸ λοιμώδους, ἀσθενείας κράζομεν, πρὸς σὲ τὸν Φιλάνθρωπον, τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, νῦν ἀναπετῶντες, τὴν ὑγείαν αἰτοῦμεν· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς Σῶτερ, ἡ ἀνάστησον ψάλλειν. Λαὸς ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, συμπαθῶς ἀνδυσάμενος, ἡ ὁμοιωθῆναι, τοῖς βροτοῖς ἐλόμενος, εὐχαῖς τῶν Ὁσίων σε, ἀπεγνωσμένως σῶσον ἡμᾶς, ἔγειραν ἐκ τάφου, ἀπογνώσεως ψάλλειν· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δημιουργὲ τῆς Φύσεως, χορηγὲ τῆς ἰάσεως, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἡ εὐσπλαγχνίας πέλαγος, ὡς ἔχων μακρόθυμε, ἐπίσκοπῃ ἐπίσκεψαι, ἀπὸ τῆς λοιμώδους, ἀσθενείας Λαόν σε, ἡ ζώωσον κραυγάζειν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἡ χρατὰ βοήθεια, ἡ βεβαία ἀντίληψις, τῶν ἀπηλπισμένων ἡ ἐλπὶς πανάμωμε, ἐπίσκεψαι κάμνοντας, ὀδυνηρῶς τοὺς δούλους σε, κόφισον τὸ βά-





ρος, τῆς πικρᾶς ἀσθενείας ἀπέλασον τὴν νόσον, τῆς λοιμώδους ἀνάγκης, ἡ σῶσον τοὺς σοὺς δούλους Παρθένε Θεοτόκε. Ὠδὴ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τῦτο.

Θαυμάσια μεγαλα ὧν ἀριθμὸς, ἐχ ὑπάρχει ποιήσας ἀθάνατε, ἐπὶ τοὺς σοὺς, δούλους τὰ ἐλέη σε ὁ Θεὸς ὡς συμπαθὴς ἀνάδειξον, ἡ τῆς συνεχύσης ἡμᾶς νυνὶ ἀπάλλαξον ὀδύνης, λιταῖς τῆς σῆς τεκύσης, ἡ τῦ χορῦ τῶν Ἀθλοφόρων σε.

Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων ἡ Προφητῶν, Ἀποστόλων Μαρτύρων Ὁσίων τε, Ἱεραρχῶν, Ἱερομαρτύρων σε ταῖς εὐχαῖς, τὸν κοπετὸν τῶν δούλων σε, στρέψον παντοδυναμε εις χαρὰν, θεράπευσον τὸ ἄλγος, κόφιον τὰς ὀδύνας, ἡ τὴν ὑγειαν ἡμῖν δώρησαι.

Ψυχῶν τε ἡ σωμάτων τὸν ἰατρὸν, ὃν ἐλέει τὸν πλύσιον Κύριον, σὲ δυσωπῶ, ἴασαι τὰ παθη με τὰ πολλὰ, τῶν ὀδυνῶν ἀπάλλαξον, ἡ τῶν λυπηρῶν με ὡς ἀγαθὸς, ἡ μόνος εὐεργέτης, ἡ σῶζε τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινῶς σε μεγαλύνοντας. Θεοτοκίον.

Οἰκτίρμονα τεκῦσα ἡ συμπαθῆ, ἡ Δεσπότην ἡ Κτίσην ἡ Κύριον, νῦν ἐπ' ἐμοὶ, δεῖξόν σε συνήθως τοὺς οἰκτιρμοὺς ἡ χαλεπῆς με λύτρωσαι, νόσε δαπανώσης με τὴν ψυχὴν, Παρθένε Θεοτόκε, παράσχε μοι τὴν ῥῶσιν, ὅπως ἀπαύσως μεγαλύνω σε.

Εὐχὴ εἰς Λοιμικὴν νόσον. Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

Παντοκράτορ Δέσποτα μακρόθυμε, πολυέλεε, εὐδιάλλακτε. Φιλάνθρωπε πανάγαθε ὑπεραγαθε παντοδύναμε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ ἐκ τῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι διὰ μόνην ἀγαθοτητος περισσίαν τὴν ἡμετέραν Φύσιν παρήγαγες σὺ νοερὰν ψυχὴν ἡ λογον ἐμπνεύσας ἡμῖν, ἡ εἰκόνι σε τιμήσας ἡμᾶς τρυφῆς τῦ Παραδείσε, ἡ θεοειδῆς ἀγωγῆς ἡ ὁμιλίας θείας ὑπερφυῶς κατηξίωσας. Σὺ τὴν σὴν ἐντολὴν ἀθετήσαντας, ἡ ἀπατῃ ἡ πλάνῃ καθυπαχθέντας δαιμονικῇ, ἡ τῆς σῆς ἐκπεσόντας δόξης, ἡ θάνατον ἀλλαξαμένες ζωῆς, ἡ Βασιλείας δεῖλαιαν αἰσχρὰν, ὑ παρεῖδες διὰ πέλαγος ἄφατον μακροθυμίας ἡ ἀγαθότητος, ἀλλ ἐπέστρεψω πολυτρόπως διὰ Πατέρων ἡ Προφητῶν. Σὺ νομον ἡμῖν τὸν ἐν γράμμασιν εἰς ἐπιστροφὴν ἡ παιδαγωγίαν ἔδωκας. Ἀγγέλες ἐπέστησας ὁδηγὸς ἡ Φύλακας, διδάσκοντας ἡ χειραγωγῦντας οἱονεὶ πρὸς τὴν τῦ κρείττονος εὕρεσιν. Ἐπεὶ δὲ πάντα ταῦτα κενὰ ἡ μάταια ἀπεδείξαμεν τῇ ἀμέτρῳ πρὸς τὴν κακίαν ἡμῶν ῥοπῇ, αὐτὸς σὺ τὴν δευτέραν τῆς Φύσεως ἡμῶν δημιουργίαν τε ἡ ἀνάπλασιν ἀῤῥήτως ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων εἰργάσω ἡ ὅλον τὸν ἡμέτερον ἄνθρω-

πον ἑνώσας Φριχτῶς ὅλῃ σε τῇ Θεότητι, ἢ σαρκὶ σάρκα, ἢ ψυχῇ τὴν ψυχὴν καθαγιάσας, ἢ θανάτῳ ἢ πάθεσι τῶν παρὰ Φύσιν παθῶν ἢ τῷ θανάτῳ ἀπαλλάξας ἡμᾶς, διὰ τῆς τηρήσεως τῶν θείων σε ἐντολῶν, τῆς ἀθανάτε ζωῆς κατηξίωσας. Ἀλλὰ ἢ πάλιν ἡμεῖς τὰς θείας σε ἐντολὰς ταύτας παραβάντες, ἢ τῶν ὀρέξεων ἡμῶν ἢ τῶν θελημάτων ὀπίσω γενόμενοι, πᾶσαν ἁμαρτίαν ἐπιμελῶς καθ' ἑκάσην διανεργεμαν, καταλαλιὰν, βλασφημίαν, μνησικακίαν, ἐπιορκίαν, ψευδολογίαν, αἰσχρολογίαν, δόλον, ἔριν, Φθόνον, ἢ πᾶσαν ἀθέμιτον αἰσχεργίαν Φυσικήν τε ἢ παρὰ Φύσιν, ἢ ἣν ἐδὲ ἐν ἀλόγοις ζώοις ἐσὶν εὑρεῖν, ταύτην ἀσεβέσατα καινοτομῶμεν. ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν· τῆς βοηθείας τῆς σῆς γεγυμνώμεθα μυκτηρισμὸς ἢ χλεύη τοῖς κύκλῳ ἡμῶν ἐγενήθημεν· τὸ σὸν ὄνομα τὸ πανάγιον ἢ προσκυνητὸν δι' ἡμῶν βλασφημεῖσθαι τοῖς ἔθνεσι πεποιήκαμεν. Τῇ κακίᾳ παλαιωθέντες ἢ ταῖς τρίβοις ἀΦθόνως χωλάναντες, πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν. ἐκ ἔσιν ὁ συνιὼν, ἐκ ἔσιν ἕως ἑνός. Ἱερεῖς ἢ Λαὸς ἐξέσημεν ἐπὶ τὸ αὐτό. Διὰ ταῦτα κρίσει δικαίᾳ ἐξώσθημεν ἀπὸ σῦ, ἢ ἀπερρίΦημεν τῆς μεγαλης σε ἀντιλήψεως, ἢ τὴν πολλήν σε Φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν ἐτρέψαμεν οἱ ταλαίπωροι. Λοιμοὶ, ἢ αἰχμαλωσία ἢ σωοχωρία, ἢ ἀπορία, ἢ θάνατοι ποικίλοι, ἢ συνεχεῖς, τὲς τρισαθλίες ἡμᾶς ἐμερίσαντο, ἵνα διὰ τῶν τοιέτων μασίγων πρὸς ἑαυτὸν ἄκοντας ἑλκύσῃς Φιλάνθρωπε. Ἀλλ' ἐδὲ ἔτω γέγονέ τι πλέον παρ ἡμῶν. παρέδωκας ἡμᾶς εἰς δελείαν τοῖς ἔθνεσι, ἢ εἰς αἰχμαλωσίαν. ἢ σΦαγὴν, ἢ διαρπαγὴν τοῖς ἀνόμοις, ἢ ἐδὲ ἔτω συνήκαμεν. ἐδὲ τῶν πονηρῶν ἡμῶν ἢ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν ἀπέσημον. Μιχρὸν τῆς δελείας ἀνῆκες ἡμᾶς παραδόξως, ἢ τῶν ἀσεβῶν παρὰ πᾶσαν ἠλευθέρωσας ἐλπίδα, ἢ ἔτι μᾶλλον προσεθήκαμεν ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ, τῇ εὐεργεσίᾳ Φυσιωθέντες, ἢ τῇ ἐλευθερίᾳ, ἢ τῇ ἀνέσει καταχρησάμενοι. Διὰ ταυτα, Πανάγαθε Δέσποτα, ὡς μήτε διὰ τῶν λυπηρῶν ἢ τῶν δεινῶν σωΦρονιζόμενες, μήτε διὰ τῶν σῶν εὐεργεσιῶν ἢ τῶν χαρίτων βελτίες γινομένες, κρίσει δικαίᾳ κατεδίκασας ἡμᾶς ἢ ἀπωλείᾳ, ἢ πανολεθρίᾳ, ἢ ἀΦανισμῷ παντελεῖ παραδέδωκας· ἢ δῆλον, ὡς τέλεον ἐκτριβῆναι ἢ ἀΦανισθῆναι κατεκρίθημεν. ἀΦ' ὧν ἔτως ἀΦειδῶς τὴν διαδοχὴν τῶ γένες πρόωρον ἐξεθέρισας, ὡς μηδὲ ῥίζαν, μηδὲ σπέρμα τῷ Ἰσραὴλ ὑπολιΦθῆναι, κατὰ τὸ γεγραμμένον. ἀλλὰ γονέσθαι ἡμᾶς ὡς Σόδομα, ἢ Γόμορῤῥα. καθ' ἃς καταχλυσμὸς ἄρδην πάλιν διέΦθειρεν. αὐταῖς ῥίζαις, ἢ αὐτοῖς κλάδοις ἀΦανισθέντες. Οὐδὲ γὰρ νόσος ἐπιπεσῦσα κατὰ μικρὸν μετρίως ὑπεξάγει

τὲς



τὲς θνήσκοντας. ἀλλὰ καθάπερ σΦαγέως παρόντος, ἢ ἑκάσῳ μετὰ τῆς ῥομΦαίας κυρίαν ἐπιΦέροντος, ἔτως ἅμα τε τὴν πληγὴν ἢ τὸ σύμβολον ἀθρόον ἐδέξαντο τῷ θανάτῳ πολλοὶ, ἢ ἅμα πάντας ἐξαίΦνης τὸ σκότος ἐκάλυψε ἢ ὁ θάνατος, ὡς μόνον εἰπόντας, ὅτι ἐπλήγημεν, κατὰ πόδας εὐθὺς ἐπακολυθεῖ. ὥς τε σύνδυο, ἢ συντρεῖς ἐκβάλλεσθαι ἀπὸ μιᾶς ἢ τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἢ πρὸς ἐκΦορὰν ἀπάγεσθαι ὥσπερ σωρηδὸν ἐπὶ μιᾷ κλίνῃ κειμένες, ἢ μηδ' ἐξαρκεῖν τὲς περιλειπομένες τῶν νενομισμένων ἀξιῦν τὲς προσήκοντας, μηδὲ ἔχειν πρὸς τίνα πρῶτον τῶν συγγωῶν πορευθῆναι, πάντων ἁπλῶς ὁμῦ Φθαρομένων ἐλεεινῶς, ἢ παραπεμπομένων τῷ ᾅδῃ. Ἀλλ' ἀπορίᾳ ἢ ἀμηχανίᾳ πανταχόθεν ἑλαυνομένες, μὴ ἐξευρίσκειν τί μᾶλλον τῆς συμΦορᾶς θρηνῆσαι προσήκει, πότερον τὸν ἄωρον θάνατον, ἢ τὸ αἰΦνιδίως ἔτως ἁρπαζεσθαι, ἢ τὲς προαπελθόντας, ἢ τὲς τηνικαῦτα ἐκπνέοντας, ἢ τὲς αὐτίκα τῦτο πείσεσθαι μέλλοντας, ἢ τὲς περιεῖναι δοκῦντας ἢ ἀνωτέρως τῦ πάθες. Περὶ πάντων δὲ ἢ μᾶλλον ἔπεσιν ὀδύρεσθαι ἢ δακρύων, ὡς ὁ περιλειπομένης ἐλπίδος ὐδὲ μιᾶς, μὴ ἢ ἑαυτὲς ὠ ὀλίγῳ μετὰ νεκρῶν ἀριθμεῖσθαι. ἔτως ἀπηλπισμένοι πανταχόθεν προκείμεθα, καθάπερ θρέμματα τὴν σΦαγὴν ἀναμένοντες. Σήμερον περιῖσαται τοῖς πατρασι ἢ ταῖς μητράσι χορὲς παίδων, χορὲς ἡῶν, χορὲς ἄλλων, συγγενῶν, ἢ συνήθων, ὡς σωοχωρεῖσθαι τὰς οἰκίας τῷ πλήθει συναγομένων ὠ οἷς τε κατὰ Φατρίας ἢ συγγενείας, ἢ αὔριον ἄπαιδες, ἔρημοι, ἐλεεινοὶ, περιερημένοι, ἢ ὥσπερ ἠχρωτηριασμένοι τὰ καιριώτατα, ἢ ἀθρόως τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ἀποβαλλόμενοι ἢ τῆς ζωῆς, ἢ τῦ γήρως, ἢ τῆς διαδοχῆς τῆς εἰς ἑπόμενα γενεᾶς, ἢ πάντων ὁμῦ τῶν Φυσικῶν, ἢ τῶν Φιλτάτων, ἢ τῶν ἀναγκαιοτάτων ςερόμενοι. Ἐξεπλάγημεν ἔν Φιλάνθρωπε Δέσποτα τῷ μεγέθει τῆς ἀΦορήτε ταύτης συμΦορᾶς ἢ τῆς μάσιγος, ἢ μικρῦ ἐξέσημεν ἑαυτῶν, ἢ ἀπορίᾳ ἢ ἀμηχανίᾳ περιέσχεν ἡμᾶς, ἢ Φόβος ἢ τρόμος ἀνεκδιήγητος ἦλθον ἐΦ' ἡμᾶς, ἢ ἐκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτε, ἢ ἀπειρήκαμεν ἢ ἀπεγνώκαμεν παντάπασιν. Οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ζῶσιν ἑαυτὲς εἶναι λογιζόμεθα, ἐδ' ἐν τῷ καθεσηκότι τῦ νοὸς ἐσμέν· ἀλλ' ἕκασος τὴν πληγὴν ἢ τὸ σημεῖον ἑαυτῷ Φαντάζόμενος ἔχειν, πυκνὰ τῶν μελῶν ἐΦαπτόμενοι, καθ' ὥραν ἐξισάμενοι, κἂν κώνωψ ἐπέλθῃ, κἂν ζωΰφιόν τι δάκῃ, τὸν ὄλεθρον παρεῖναι οἰόμενοι ὑπὸ τῦ δέες, ἢ πρὸ τῦ θανάτε νεκρῦσθαι δοκῦμεν. Ὅθεν ἢ περιάγομεν ἅπαντες, ὥσπερ ἠμιθνῆτες ἢ ἐκλελυμένοι, ἢ πανταχόθεν ἠπορημένοι, ἢ μηδὲ μίαν καταΦυγὴν εὑρίσκοντες. ἢ τὸ δὴ χεῖρισον, ὅτι ἐδὲ διάρῳ τὰ ὄμματα ἡμῶν εἰς

τὸν

τὸν Οὐρανὸν, ὐδὲ ἀνοῖξαι τὸ στόμα ὑμῶν, ἢ εὔξασθαι ἀνώπιόν σε τολμῶμεν οἱ τάλανες, τῷ κόντρῳ τῆ συνειδότος πληττόμενοι. Ἀλλὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πονηρὰ, ἢ πάσης ἀκαθαρσίας ἀνάμεστα πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, αἰσχύνῃ τὰ πρόσωπα καλυπτόμενοι, ἀναξίως ἑαυτὸς τῆς σῆς βοηθείας ἢ τῆς σῆς ἀντιλήψεως κρίνομεν. Τῆτο μόνον συντετριμμένοι ἢ τεταπεινωμένοι, κατηχυμένοι βοῶντες πρὸς σὲ τὸν ἀγαθὸν Θεόν. Δίκαιος εἶ Κύριε, ἢ δικαία ἡ κρίσις σε, κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν. Μᾶλλον δὲ, ὁ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, ὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν· ἀλλὰ ἢ ταύτην τὴν καθ' ἡμῶν ἐπιφερομένην μάσιγα, φιλανθρωπον πλέον, ἢ δικαίαν εἶναι ὁμολογῶμεν. Πᾶσα γὰρ μάστιξ ἢ πληγὴ, ἢ πᾶς ὄλεθρος καθ' ἡμῶν ἐπιφερόμενος, ὀλίγος ἐστὶ ἢ μικρὸς πρὸς τὰ πολυπληθῆ ἡμῶν ἀνομήματα. Διὰ μὲν ὃν τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, ὐδὲ θαρρῆσαι ἔχομεν δικαιοκρίτα Κύριε, ἵνα τὴν σὴν ἱκετεύσωμεν ἀγαθότητα, λύσιν τῆς φοβερᾶς ταύτης εὑρεῖν ἀπειλῆς. Ἡ δὲ ὑπερβολὴ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, ἢ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν ἡ ἄβυσσος, πολυελεε Δέσποτα, κατατολμᾶν ἀναγκάζει ἢ τὰ ὑπὲρ τὴν ἡμετέραν ἀξίαν ἐπιζητεῖν. Ὅθεν Θεὲ ὑπεράγαθε, ἢ Κύριε τῆ ἐλέες, δεόμεθά σε τῆς γαλινότητος, σῆσον τὴν καθ' ἡμῶν τοσαύτην ἐπιφερομένην ὀξειαν ἢ ἄωρον τῆ θανάτε ῥομφαίαν, ἢ μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ παραδῴῃς ἡμᾶς εἰς τέλος ἀπολέσθαι διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον, μηδὲ ἀποσήσῃς τὸ ἔλεός σε ἀφ' ἡμῶν φιλάνθρωπε, μηδὲ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σε ἣν διεθε τοῖς πατράσιν ἡμῶν, μηδὲ ὀλιγοστὸς ἡμᾶς ποιήσῃς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. Ἀντιθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σε τῷ πλήθει τῶν ἡμετέρων κακῶν. σοὶ μονῳ ἁμαρτανομεν Κύριε, ἀλλὰ ἢ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν ἐκτος σε ἄλλον Θεὸν ὃ γινώσκομεν· σοὶ μονῳ μετὰ συντετριμμένης ἢ τεταπεινωμένης καρδίας παρεσαμεθα, ἢ δακρύοντες βοῶμεν τὸ, Κύριε ἐλέησον. Δεξαι φιλάνθρωπε τὴν κοινὴν ταύτην συντριβὴν ἡμῶν, ἢ τὸν καρδιακὸν πονον ὡς ἐδεξω τὰ δακρυα Ἐζεκίε ἐν τῇ θλίψει τῆς καρδίας αὐτε, ἢ τε θανάτε τέτον ἐρρυσω ἢ χρονον ζωῆς ἐδωρήσω παρὰ τὸν ὡρισμένον τῆ τελες αὐτῷ· ἀπέστρεψε γαρ, φησιν, Ἐζεκίας τὸ προσωπον αὐτε πρὸς τὸν τοῖχον ἢ ἔκλαυσε, ἢ παρευθὺς ὡς φιλανθρωπος Δεσπότης τὸν Προφητην ἀπέστειλας, λέγοντα αὐτῷ Ἤκεσα τῆς προσευχῆς σε, ἢ εἶδον τὰ δακρυά σε ἢ προσθησω ἐπὶ τὰ ἔτη σε, πεντεκαίδεκα ἔτη. Αὐτὸς ἓν ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ εἰπών· Οὐ θελήσω τὸν θάνατον τῆ ἁμαρτωλῆ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι ἢ ζῆν αὐτὸν· σπλαγχνίσθητι ἢ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις. ἢ ἀπόστρεψον τὸν θυ-

μόν σε



μόν σε τὸν δικαιότατον ἀφ' ἡμῶν, ἢ μὴ εἰς τὸς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν· Ὁρᾶς Δέσποτα, ὅπως ἐσμικρύνθημεν, ἢ ὠλιγώθημεν ἡ κληρονομία σε, ἢ τὸ ἅγιον ἔθνος σε, ἢ τὸ πλήρωμα τῆς γῆς ἄλης, ἕ ἡ σκιὰ ἢ τὰ ὄρη περιελάμβανε. Μνήσθητι φιλάνθρωπε τῆ Σταυρῆ, ἢ τῆ θανάτε, ἢ τῆ ἐκ νεκρῶν ἀναστάσε Πάθος σε, ἕ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν κατακρίτων ὑπέμεινας, ἢ μὴ ἁρπάσῃ ὡς λέων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ὄντος λυτρεμένε, μηδὲ σῴζοντος. Οἶδας μακρόθυμε, ὡς ὀδεμία πληγὴ τῶν ἀνασθήτων ἔτως Αἰγυπτίων καθήψατο, ὡς ἡ τῶν πρωτοτόκων φθορὰ ἢ ἀπώλεια· ἐφ' ἡμῖν δὲ, ἀμύθητος ἐστὶν ἡ συμφορὰ, ἢ ἀνεκλαλητον τὸ δεινὸν, πάντων ὁμῆ ἢ τῶν πρώτων, ἢ τῶν μέσων, ἢ τῶν ἐσχάτων πρὸ ὥρας ἔτως ἁρπαζομένων ἐξαίφνης. Σπλαγχνίσθητι ἕν εὐδιάλλακτε Κύριε ἐπὶ τοῖς δάκρυσι, ἢ τοῖς κλαυθμοῖς τῶν νηπίων, ἢ τῶν βρεφῶν, ἢ τῆς ἁπλάστε παιδὸς ἢ ἀώρε ἡλικίας, ἢ σῶσον τὴν καθ' ἡμῶν δικαίαν σε ἀγανάκτησιν, ἢ κοπασάτω ἡ θραῦσις πολυέλεε Κύριε. τὴν γὰρ πληγὴν ἢ τὸ σύμβολον τῆ θανάτε τὰ βρέφη δεξαμενα, ἢ ὰν συναισθήσει τῆ κακῆ ἢ τῆς φθορᾶς γενόμενα, πρὸς ἡμᾶς κεχήνασι, ἢ ὅλοις ὀφθαλμοῖς ἀνατανίζεσι, ἢ χεῖρας ὀρέγεσι, ἢ δάκρυσι, ἢ ψελλίσμασι, ἢ ἀκοαῖς ἀσήμοις ἢ οἷς ἔχεσι κινήμασι τὴν σφαγὴν δεικνύεσι. τὸν ὄλεθρον ἀποδύρονται, ἢ πρὸς βοήθειαν αὐτῶν πᾶσι τρόποις ἡμᾶς ἐφελκύσασθαι δῆθεν βιαζονται. Ἡμεῖς δὲ μηδαμόθεν δυναμένοι χεῖρα τέτοις ἐπορέξαι, πρὸς σὲ τὸν πάντα δυνάμενον καταφεύγομεν, ἢ παρὰ σε μόνε τὴν βοήθειαν ἢ τὴν λύσιν τῶν δεινῶν ἐξαιτόμεθα. Σοὶ γὰρ μόνῳ δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τὸς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ εἰς πληγὴν. Θανατικῆ. Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν οἰκτιρμῶν ἀνεξάντλητος πηγὴ, τὸ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, ἢ ἄπειρος ἄβυσσος τῆς μακροθυμίας ἢ τῆς χρηστότητος, ὁ ἢ τὰς κατὰ γενεὰν ἐπαγομένας τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγάς τε ἢ μάστιγας συμφερόντως διὰ φιλανθρωπίας ὑπερβολὴν ἐπιφέρων· ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν ἀκρατὲς ἢ ἀξύρεπον καθάπερ τινὶ χαλινῷ τῷ θείῳ σε φόβῳ μὴ ἀτάκτως κινῆται κατὰ τῆς θείας εἰκόνος, μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς κακῶς ἐξυβρίσῃ. σῆσον δεόμεθα τὴν κατὰ τῆς φύσεως ἡμῶν φερομένην ὀξειαν ἢ ἄωρον ταύτην τῆ θανάτε ῥομφαίαν, ἵνα μὴ ὀλιγοστὸς ἡμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ποιήσῃς, μηδὲ τοῖς νοητοῖς ἢ αἰσθητοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν παραδώσῃς ἡμᾶς ἐξοθένημα. Ἐξηρήμωνται πόλεις, ἠφανίσθησαν ἀγοραὶ, Ἱεραὶ πανηγύρεις, ἢ τελε-

ται.

ται, ἢ θείων ὕμνων συσήματα, τῷ πλείονι μέρει κατεσιγάσθησαν· οἰκίαι καλαὶ ἢ μεγάλαι, κατὰ τὴν Γραφὴν, ἠφανίσθησαν, ἢ ἐκ ἔστιν ὁ κατοικῶν ἐν αὐταῖς. Φόβος ἢ τρόμος ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς, ἢ σκότος ζοφερὸς τῶ Φοβερῶ τότε θανάτε πάντας ἐκάλυψεν. Οὐ Φθάνομεν Δέσποτα, τὸς τελευτῶντας ὡς ἔθος θρηνεῖν οἱ προσήκοντες, ἢ τὸ τέλος ἡμῶν Φθάνει, ἢ ἄλλες ἐπιζητῶμεν τὸς θρηνῶντας, ἢ κοινῷ τῷ τάφῳ παραδιδόμεθα. Οὐδὲ οἱ ζῶντες ἢ Φαινόμενοι, ζῆν ἤδη νομίζομεν τῷ Φόβῳ τῆς Φοβερᾶς ταύτης πληγῆς, μικρῶ ἢ ἑαυτοῖς ἀπισῶμεν τὸ τῶ θανατε σύμβολον ἢ πληγὴν ἔχειν ἕκαστος ἐν ἑαυτῷ φανταζόμενος, ἢ πρὸ τῶ θανατε τῷ δεῖ τῶ θανάτε χαλεπῶς ἀποθνήσκοντες. Ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπίχειρα. τῶτο τῶν πονηρῶν ἢ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ κατάλληλον ἀποτέλεσμα. ταῦτα τῆς ἀσελγείας ἢ ἀδικίας ἢ ἐπιορκίας ἡμῶν τὰ δεινὰ κατορθώματα. Οὗτος ὁ τρικέφαλος ὄφις τὰς πικρὰς ἡμῖν ὀδόντας ἐμπήξας, τὴν Φθορὰν ἢ τὸν θάνατον τῶτον ἐπήγαγε. Διὰ ταῦτα ἔρχεται, Φησὶν, ἡ ὀργὴ τῶ Θεῶ ἐπὶ τὰς ὑὰς τῆς ἀπειθείας. Διὸ ἐδὲ νοητὰς ὀΦθαλμὰς ἐπάραι, ἐδὲ προσεύξασθαι καθαρῶς, ἢ τὸν ἔλεον ἐΦελκύσασθαί σε δυνάμεθα, τῷ βάρει τῶ συναδότος καθάπερ τινὶ κλοιῷ σιδηρῷ καταχαμπτόμενος ἕκαστος. Ἀλλὰ μὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον, μηδὲ διασχεδάσῃς τὴν διαθήκην σε, μηδὲ τὸν τῆς μετανοίας ἢ ἐπισροΦῆς καιρὸν ζημιωθῶμεν οἱ τάλανες. Διὸ ἢ τὴν πληγὴν τῶ θανάτε ταύτην Φιλανθρώπως ἐπήγαγες. οἴδαμεν ὡς πολλάκις τὴν μετάνοιαν ὑποσχόμενοι, ἢ πολλακις ψευσάμενοι, τὴν τομὴν κατὰ τὴν ἄκαρπον ἐκάνην συκῆν κατεκρίθημεν. Ἀλλ' ἔτι, ἢ ἔτι μακροθύμησον ὡς Φιλάνθρωπος γεωργὸς, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τῶ ἁμαρτωλῶ, ὡς τὸ ἐπισρέψαι ἢ ζῆν αὐτόν· ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεῖν τοῖς ἀδελΦοῖς κελεύων τὰ ἁμαρτήματα ὁ δυνάμενος ἐκ τῶν σκληρῶν ἢ ἀκάρπων λίθων ἐγείρειν τέκνα τῷ Ἀβραὰμ σοὶ γὰρ μόνῳ πάντα δυνατὰ, τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, Φιλάνθρωπε Δέσποτα. ἵνα ἢ ἐφ' ἡμῖν εἰς γενεὰς, ἢ γενεὰς δοξασθείη σε τὸ παναγιον ὄνομα τῶ Πατρὸς, ἢ τῶ Υἱῶ, ἢ τῶ Ἁγίε Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς πληγὴν Θανατικῶ. Τῶ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σε, παναγαθε Δέσποτα, παρέβημέν σε τὰς σωτηρίες ἐντολὰς, τὰς ἱερὰς συνθήκας ἡμῶν, ἃς ἐπὶ τῷ θείῳ Βαπτίσματι κατέναντι τῶ μεγαλε σε Θυσιασηρίε ἐνώπιον Ἀγγέλων ἐποιησάμεθα ἢ ἀνθρώπων ἠθετήσαμεν τὸ φριχτὸν Αἷμα τῆς διαθήκης,





ὃν ᾧ ἡγιάσθημεν, κοινὸν ἡγησάμενοι, ἢ τῷ Πνεύματι τῆς χαριτος ἐνυβρίσαντες, ἢ τῆς Φοβερᾶς ἢ ὑπερΦυᾶς Υἱοθεσίας καταΦρονήσαντες. Πᾶσα γραΦὴ ἢ θεῖος νόμος, ἢ διδασκαλία θεόπνευσος, ψόΦος κακὸς ἢ ῥήματα πράξεως ἔρημα παρ' ἡμῖν ἐλογίσθησαν, ὀνόματι μόνον ἢ λόγοις τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον, ἢ τὸν ἀληθῆ Χρισιανισμὸν οἱ τάλανες περιΦέρομεν· αἱ χεῖρες ἡμῶν πρὸς πᾶσαν ἁρπαγὴν ἢ πλεονεξίαν γεγόνασιν ἐπιτήδειοι· οἱ πόδες ὀξεῖς ἢ ἀνομώτατοι, ἢ πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν ἢ κατατρέχειαν ἕτοιμοι τῆς μερίδος τῶν ἀδελΦῶν ἐπιβαίνειν, ἢ καταπαπεῖν, ἢ κατεσθίειν τὸς πόνητας· τὸ σόμα τὸ τῶν ἱερῶν εὐχῶν τε ἢ λόγων ὄργανον, πάσης αἰσχρότητος ἢ μωρολογίας, ἐπιορκίας τε ἢ διαβολῆς ἀπετελέσαμεν ὄργανον· τὸς ὀΦθαλμὸς ἡμῶν, ἢ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις, ἀσωτίας ἢ πάσης ἀσελγείας καθ' ὑπερβολὴν ἐπληρώσαμεν· τὸν ὢν ἡμῖν βασιλεύοντα νοῦν, τὸ θεῖον ἐκεῖνο σπέρμα καταπατήσαντες, ἢ τὰ μέλη σῦ Χρισῦ πόρνης μέλη ποιήσαντες, ἢ ἀντὶ Ναῶν τῶ Θεῶ, Φθορᾶς ἢ ἀκαθαρσίας ἀποθῆκαι γενόμενοι. Διὰ τῶτο, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν πολλὴν σε Φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν ἐτρέψαμεν οἱ ταλαίπωροι, τὸ πλῆθος τῶν σῶν εὐεργεσιῶν εἰς τιμωρίας ἡμῖν ἀΦρόνως μετατεθείκαμεν. Καὶ ἐπειδὴ μήτε τοῖς ἡμετέροις ἀγαθοῖς, μήτε τοῖς ἀλγεινοῖς τῶ πλησίον βελτίες γεγόναμεν, δικαίως καθ' ἡμῶν αὐτῶν τὴν δικαίαν σε παίδευσιν ἢ τὴν πληγὴν ἐκινήσαμεν. Ἀλλὰ μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσῃς ἡμᾶς Κύριε. σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ ἢ σὲ προσκυνῶμεν μόνον, ἢ μετὰ συντετριμμένης καρδίας, ὡς θυσίαν καθαρὰν τὴν ἐξομολόγησιν προσΦέρομεν. Ἄνες, ἄΦες Φιλάνθρωπε Δέσποτα, σῴσον τὴν καθ' ἡμῶν Φερομένην δικαίως μάσιγα νικησάτω τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε τὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν πονηρὸν σύσημα, τὸ τῆς σῆς ἀπείρε χρησότητος πέλαγος καταλυψάτω τῆς κακίας ἡμῶν τὴν πικρὰν θαλασσαν. Ἔχομεν τῆς σῆς Φιλανθρωπίας ὑποδείγματα μέγιστα, λῃστὰς, ἢ πόρνας, τελώνας, ἢ τὸν ἀσωτον υἱὸν, οἵτινες ἡμᾶς τὸς ἀθλίες παρευδοκιμῶσι, ἢ εἰς τὴν τῶν Οὐρανῶν Βασιλειαν πρσάγουσι. Μετὰ τῶτων ἢ ἡμᾶς ἐξομολογουμένες σοι ἢ προσπίπτοντας πρόσδεξαι Δέσποτα. εἰ δὲ ἢ τῆς αὐτῶν ἐπισροΦῆς ἢ εἰλικρινῶς μετανοίας πλεῖσον ἀπολειπόμεθα, τὸ λεῖπον ἀποπληρωσάτω ἡ ἄπειρος ἀγαθότης σε, μᾶλλον δὲ ἢ τὸ πᾶν ἐπειδὴ ἢ τῶ παντος ὅλως λειπόμεθα. Ἔχεις ὃν εὐσπλαγχνίαν τε ἢ συγγνώμην παρακαλῶντάς σε, τὸν Σταυρὸν, ἢ τὸν ἑκούσιον Θάνατον ὃν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀχαρίσων ὑπέμεινας, τὸς ἀγῶνας τῶν Ἀποσόλων, τὸς τῶν Ὁσίων ἱδρῶτας, ἢ τῶν Μαρτύρων τὰ αἵματα, ἢ πρὸ πάν-

των τὴν κοινὴν τῶν ἁπάντων ἐλπίδα ἢ σωτηρίαν, τὴν ὑπὲρ λόγον ἀσπόρως τεκοῦσάν σε Θεοτόκον· ὧν τὰς ἱκετεύξεις φιλανθρώπως δεξάμενος, τῶν παρόντων ἀνιαρῶν, ἢ τῆς μελλούσης αἰωνίου κολάσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον. Χάριτι ἢ φιλανθρωπίᾳ τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἑτέρα Ἱκετήριος πρὸς Θεὸν, λεγομένη ἐν καιρῷ Λοιμοῦ, ἢ Λιμοῦ, ποίημα τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Καλλίστου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ὁρωμένην ταύτην Κτίσιν δημιουργικῇ σου προσάξει ἐξ ἐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών, εἶτα ἢ τὸν ἄνθρωπον οἰκείαις χερσὶ διαπλάσας τῇ ἀκρᾳ σου ἀγαθότητι, ἢ πρότερον μὲν πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἑτοιμασίαν ἀδάπανον, ἢ ἄνετον ἐκτελέσας εἰς βρῶσιν ἢ πόσιν, ἅμα δὲ τῇ παραβάσει τῆς ἐντολῆς σεσηρὼς αὐτὸν τῆς ἀκηράτου τρυφῆς ἐκείνης ἢ ἑτέραν διαγωγὴν αὐτῷ ἐπίπονον παρασχὼν συμφερόντως, ὥστε καρπὸς ἐκφέρειν ἐπιταξας τὴν γῆν εἰς τροφὴν ἡμετέραν, ἢ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ζώων πολυειδῶς ἢ ποικίλως· ἢ τοῖς μὲν ἐξ αὐτῶν τῶν σπερμάτων τῆς γῆς χορηγῶν τὰ πρὸς χρείαν, τοῖς δὲ ἑτέρως κατὰ τὴν προνοητικήν σου δύναμιν, δι' ἧς ἢ τοὺς τῆς θαλάσσης ἰχθύας ἐφερᾶς τῇ σῇ χρηστότητι· τῆς σῆς δεξιᾶς ἀνοιγομένης ἢ ἐμπιπλώσης πᾶν ζῶον εὐδοκίας· ὁ μεγάλα ἢ θαυμαστὰ τεράστια ἐργασάμενος ἔν τε τῇ παλαιᾷ ἢ τῇ νέᾳ Διαθήκῃ, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἢ ἀναξίου δούλου σου, ἢ καθάπερ ποτὲ, διὰ τοῦ Ἰωσὴφ ἐκείνου τοῦ Φέροντος τύπον τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἅπαντα τὸν Ἰσραηλίτην ἐκεῖνον διέθρεψας λαὸν δαψιλῶς, οὕτω ἢ νῦν διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, χορήγησον τὰ πρὸς τροφὴν ἢ ἀνάπαυσιν ἡμετέραν, ἢ τῶν ἀνιαρῶν πάντων ἀπαλλαγὴν ἡμῖν δώρησαι, τοῦ Λοιμοῦ, ἢ Λιμοῦ τῆς προσδοκωμένης ἀνάγκης ἢ βίας ἐλευθερώσας ἡμᾶς. Ἵνα δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, ἢ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἢ τοῦ Παναγίου, ἢ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία, τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Τῶν θαυμασίων Θεὸς, ὁ ἢ μεγάλα ἢ θαυμαστὰ ἐργασάμενος, ὁ τὸν παλαιὸν Ἰσραὴλ διὰ Μωσέως ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δουλείας τοῦ Φαραώ· ὁ τῇ χειρί σου τῇ δεξιᾷ τοῦτον καθοδηγήσας, ἢ ἀβλαβῆ διασώσας πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας· ὁ πρότερον μὲν διὰ τῶν ὀρνίθων ἐκείνων εἰς

κόρον



κόρον ἐνθρέψας ἐκ τυαρίθμητον Λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ ξηροτάτῃ· ὁ ἐμβρήσας τὸ Μάννα καθάπερ ὕδωρ ἐκ πηγῆς ἀσινάβ· ὁ τὴν ἀκρότομον πέτραν πηγὰς ὑδάτων ἐμβρήσαι παρασκευάσας, ἢ πάντας κορέσας τῇ τοῦ ὕδατος ἐκχύσει τῷ δίψει πιεζομένους, οὕτω ἢ νῦν ἡμᾶς θρέψον τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ ἢ ἀγαθότητι. Χορήγησον ἡμῖν τὰ δέοντα, ἢ αὐτάρκησον πρὸς ὑπουργίαν ἢ τροφὴν ἡμετέραν δεῖξον ἢ ἐν ἡμῖν τὰ σὰ μεγάλα θαυμάσια, ἢ θρέψον ἡμᾶς εἰς κόρον τῇ εὐλογίᾳ τῆς σῆς χρηστότητος. Πάντα γὰρ δυνατά σοι, ἀδυνατεῖ δέ σοι ἐδέν. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐνθρέψας μυριάδας Λαοῦ ἐν ὀλίγοις ἄρτοις ἐν τῇ ἐρήμῳ, θρέψον ἢ νῦν ἡμᾶς τῇ ἀφράτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, ἢ μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἢ ἀναξίων δούλων σου Ἵνα δοξασθῇ τὸ Πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, ἢ τοῦ Υἱοῦ, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἐπὶ Ἀπειλῇ Βροντῶν, ἢ Ἀστραπῶν.

Πάλιν σοῦ Κύριε τοῦ Φιλανθρώπου Δεσπότου μνήμη παιδείας, πάλιν δούλων ἀχρείων συγχωρήσεως δεήσεις, γινωσκόντων ὡς ὅσον ὑπερβάλλει τὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτημάτων, τοσούτῳ πλέον ἢ αὐτὸς ὑπερέχεις τῇ ἀμνησικακίᾳ σου εὐσπλαγχνίᾳ. Διὸ ἢ δεόμεθά σου, ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν ὅπως μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν· ἀλλ' ἐν τῷ ἐλέει σου ζωώσῃς ἡμᾶς τοῖς οἰκτιρμοῖς σου· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ στερεὼν Βροντὴν, καὶ μετασκευάζων Ἀστραπὴν, ἢ πάντα πράττων πρὸς σωτηρίαν τῶν ἔργων τῶν χειρῶν σου· Ἐπίδε τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ· ἢ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως ὀργῆς ἢ ἀνάγκης, ἢ τῆς ἐφεσώσης ἀπειλῆς. Ἐβρόντησας γὰρ ἐξ Οὐρανοῦ ὁ Κύριος, ἢ ἀστραπὰς ἐπλήθυνας, ἢ συνετάραξας ἡμᾶς. Διαλλάγηθι εὔσπλαγχνε πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἢ τοὺς πλησίους σου οἰκτιρμοὺς κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, ἢ ἐλέησον τοὺς δούλους σου ὡς ἀγαθὸς ἢ φιλανθρωπος. Μὴ καταφλέξατω ἡμᾶς τὸ πῦρ τοῦ θυμοῦ σου, μηδὲ καταφαγέτω ἡμᾶς θυμὸς Ἀστραπῶν ἢ Βροντῶν σου· ἀλλὰ τῇ συνήθει σου χρησάμενος εὐσπλαγχνίᾳ, πραΰνον τὴν ὀργήν σου, ἢ εἰς αὐθρίαν τὸν ἀέρα μετάβαλε, ἢ ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι τὸν ἐπικείμενον ζόφον διακόψας, τὴν ἀχλὺν εἰς γαλήνην μεταποίησον· Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, ἢ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ

## ΕΥΧΗ ἐπὶ δυσκρασίας Ἀνέμων, ἢ κλύδωνα Θαλάσσης.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ἀνυποστάτῳ σου ἀνάρχῳ σου Λόγῳ, καὶ τῷ ζωοποιῷ καὶ ὁμοτίμῳ σου Πνεύματι, ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ πάντα· ὁ θαλάσσῃ θέμενος ὅριον ψάμμον, καὶ σαθμήσας ὄρη, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ· ὁ σπιθαμῇ μετρήσας Οὐρανὸν, καὶ δρακὶ συνέχων τὴν γῆν· ὁ μέτρα καὶ κανόνας καὶ ὅρους, ἁρμονίας τε, καὶ τάξεις τῇ ὁρωμένῃ καὶ αἰσθητῇ Κτίσει ταυτὶ δοὺς, καὶ χαιρῶν ἀλλαγὰς, καὶ τροπὰς Ἡλίου, κράσεσι στοιχείων νεύματί σου ταύτην συνέχων ἀῤῥήτως, καὶ πρὸς τὸ ἀπαθές τε καὶ ἄλυπον διακυβερνῶν· Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, τῇ ἐμφύτῳ καὶ συνήθει σου Φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀγαθότητι πάλιν χρησάμενος πρὸς ἡμᾶς, ἐπίσκεψαι τὰ τῶν σῶν χειρῶν ἔργα καὶ μὴ ἀποσήσῃς ἀΦ' ἡμῶν τὰ ἐλεήσου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, μηδὲ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, ὁ κατ' εἰκόνα δημιουργήσας ἰδίαν ἀπορῥήτως ἡμᾶς. ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν δοὺς, καὶ Πνεύματος ἀπερῥήτῳ κοινωνίᾳ τῆς οἰκείας Θεότητος μεταδοὺς, ἄΦες τὰ τῶν ἁμαρτιῶν δεόμεθα πλῆθος τῷ ὑπερέχοντι πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου· ὁ τῷ Σταυρῷ τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ τῷ Αἵματι τὴν ἁμαρτίαν ἀπαλείψας τοῦ γένους ἡμῶν, ἐπανάγαγέ σου τὴν Κτίσιν πρὸς τὴν Φυσικὴν ἁρμονίαν καὶ τάξιν· εἰς τὸ παρὰ Φύσιν ἐλεεινῶς ἐκτραπεῖσαν, διὰ τὴν παρὰ Φύσιν ἀταξίαν, καὶ ἀκοσμίαν τῆς ἀθέσμου καὶ Φαύλης πολιτείας ἡμῶν. Δεῖξον ἡμῖν τὴν συνήθη τοῦ μεγάλου τούτου γαλήνην πελάγους, καὶ τὸν ἐπικείμενον κλύδωνα, καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ ἀέρος διακόψας, ἔντειλαι τοῖς ἀνέμοις καίριον καὶ κατάλληλον πνοὴν δοῦναι· ἐπιτίμησον τῷ κλύδωνι τῆς Θαλάσσης, καὶ ταῖς παρὰ Φύσιν τῶν ἀνέμων κινήσεσι· σῴτω πνεῦμα καταιγίδος, καὶ πρὸς γαλήνην τὰ τῆς ζάλης μεταθήτω· ἵνα τὰ σὰ ἔργα καὶ θαυμάσια πάλιν ἴδωσιν οἱ καταβαίνοντες εἰς Θάλασσαν ἐν ὕδασι πολλοῖς· παρασκεύασον αὐτὴν Φιλάνθρωπε Δέσποτα, τῇ σῇ ἀνεικάκῳ Φιλανθρωπίᾳ παύσασθαι τοῦ κλύδωνος· ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, εὐδοκίᾳ σῇ, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καταξιώσας γενέσθαι ἄνθρωπον, καὶ συμπλεῦσαι τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, καὶ ἐπιτιμῆσαι τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων, καὶ τῆς θαλάσσης γαληνιᾶσαι τὰ κύματα κελεύσας. Αὐτὸς καὶ νῦν πάντα ἀναντίον ἄνεμον κοίμισον, καὶ τὰ κύματα πράϋνον, καὶ τὸν κλύδωνα κατάπαυσον, καὶ διέγειρον τοὺς ἐπιτηδείους καὶ εὐθέτους καιροὺς καὶ ἀνέμους· κυβερνήτης καὶ βοηθὸς πανταχοῦ γινόμενος τοῖς δούλοις σου, ὁδηγῶν αὐ-

τοὺς



τοὺς εἰς λιμένα σωτηρίας. οἱ γὰρ τὸ σὸν μόνον εἰδότες ὄνομα, καὶ μὴ γινώσκοντες πλὴν σου Θεὸν ἕτερον, πρὸς τὴν σὴν βοήθειαν διὰ παντὸς ἀποβλέπουσιν· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν Θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Εὐδοκίᾳ, καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι.

## ΕΥΧΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΛΙΤΗΝ.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ μόνος ὢν ἐλέει πλήσιος, ὁ καὶ σπλάγχνοις χρηστότητος ἐπικαμπτόμενος ἐπὶ ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου· ὁ πάντα συμΦερόντως τὰ καθ' ἡμᾶς διϊθύνων καὶ διακυβερνῶν, ὁ σοΦῇ σου προνοίᾳ τὸν ἡμέτερον βίον διεξάγων· ὁ καὶ παντὶ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐΦιέμενος· ὁ Φύσει μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος· ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, καὶ τὴν παιδείαν ἐκτείνων χρησῶς τε, καὶ Φιλανθρώπως, ἀλλ' ἐκ ἐπὶ τὸ ἀπολέσαι τῶν χειρῶν σου τὸ πλάσμα, μᾶλλον δὲ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἐπαναστῆσαι θέλων, καὶ τὴν πρώτην ἐκείνην εὐγένειαν, ἣν ἀπωλέσαμεν ἁπλότητι γνώμης, καὶ συμβουλίᾳ ἀλάστορος, ἐπαναγαγεῖν βουλόμενος, καὶ πᾶσι τρόποις διοικονομούμενος ἐπανασῶσασθαι τὸ τῆς ἐκπτώσεως ἐκείνης ἐλλεῖπον Αὐτὸς Δέσποτα παντοκράτορ, ἔπιδε ἐΦ' ἡμᾶς, καὶ πρόσχες ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. τὸ γὰρ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀπαῤῥησιάσας ἡμᾶς πεποίηκε, καὶ μηδὲ τολμᾶν ὅλως αἰτεῖσθαι τὴν τῶν ἐπταισμένων συγχώρησιν. Ἀλλ' οἰδότες σου τὸ Φιλάνθρωπον, τὸ εὔσπλαγχνον, τὸ πολυέλεον, τὸ μακρόθυμον, τὸ ἀνεξίκακον, καὶ τὸ ὑπεράγαθον, ἀποτολμῶντες τῷ βάθει τούτων, καὶ τῷ πελάγει τῆς χρηστότητός σου, αἴρομεν χεῖρας, καὶ ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, ὅτι ἐπελαθόμεθα τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ὀπίσω τῆς διανοίας ἡμῶν τῆς πονηρᾶς ἐπορεύθημεν· ὅτι ἀναξίως τῆς κλήσεως, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ σου πεπολιτεύμεθα, καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ Παθημάτων καὶ τῆς ὑπὲρ ἡμῶν κενώσεως· ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τῷ ἀγαπητῷ σου. Ἱερεῖς, καὶ ὁ Λαός σου ἐξέκλιναμεν ἐπὶ τὸ αὐτό. πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρῖμα, καὶ δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Ἀπεκλείσαμεν τὰς οἰκτιρμούς σου, καὶ τὴν Φιλανθρωπίαν σου, καὶ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, διὰ τὴν κακίαν ἡμῶν, καὶ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων, μεθ' ἧς ἀνεστράΦημεν. Σὺ χρηστὸς, ἀλλ' ἡμεῖς ἠνομήσαμεν· σὺ μακρόθυμος, ἀλλ' ἡμεῖς πλημμελῶν ἄξιοι·

γινώ-

γινώσκομέν σε τὴν ἀγαθότητα, καίπερ ἀσυνετοῦντες. ὀλίγα ὧν ἡμάρτομεν, μεμασιγώμεθα. Σὺ Φοβερὸς εἶ. ἢ τίς ἀντισήσεταί σοι; τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, ἢ μεγέθει βραχίονός σε τίς ἀντερήσει; ἐὰν κλείσῃς τὸν Οὐρανὸν, τίς ἀνοίξει; ἢ ἐὰν κλείσῃς τὲς καταῤῥάχτας σε, τίς συνάξει; κῦφον ὐ ὀφθαλμοῖς σε πτωχίσαι ἢ πλυτίσαι, ἢ ζωῶσαι ἢ θανατῶσαι, πατάξαι ἢ ἰάσασθαι, ἢ τὸ θελῆσαί σε πρᾶξις ἐσι συντετελεσμάνη. Σὺ ὠργίσθης, ἢ ἡμεῖς ἡμάρτομεν, λέγει τις τῶν πάλαι ἀνθομολογάμενος. Ἡμῖν δὲ, ἢ τὸ ἐναντίον καιρὸς εἰπεῖν. ἡμεῖς ἡμάρτομεν, ἢ σὺ ὠργίσθης. Διὰ τᾶτο ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἀπέσρεψας τὸ πρόσωπόν σε, ἢ ἀτιμίας ἐπλήσθημεν. ἀλλὰ κόπασον Κύριε, ἄνες Κύριε. ἱλάσθητι Κύριε, μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, μηδὲ διὰ τῶν ἡμετέρων μασίγων παιδεύσῃς ἄλλες. Δὸς ἡμῖν διὰ τῆς ἑτέρων βασάνε σωφρονισθῆναί τινας τότων τῶν ἐθνῶν, τῶν ὃ γινωσκόντων σε, ἢ Βασιλειῶν, αἳ τῷ σῷ κράτει ὐχ ὑπετάγησαν. Ἡμεῖς δὲ λαός σε, ἢ ῥάβδος κληρονομίας σε. Διὰ τᾶτο παίδευσον ἡμᾶς, πλὴν ὐ χρησότητι, ἢ μὴ τῷ θυμῷ σε, ἵνα μὴ ὀλιγοσὲς ἡμᾶς ποιήσῃς, ἢ παρὰ πάντας τὲς κατοικέντας τὴν γῆν ἐξουδένωμα. τὸ γὰρ ἔλεός σε ἄφατον, ἢ ἡ φιλανθρωπία σε ἀνυπέρβλητος, ἢ ὁ τῆς χρησότητός σε πλᾶτος ἀνεξιχνίαστος, ἐφ' οἷς ἢ τεθαῤῥήκότες δεόμεθα, ἢ ἱκετεύομεν, κάμπτοντες γόνυ καρδίας ἡμῶν· κόπασον τὴν θραῦσιν τῆς ὀργῆς σε ἐξαιτόμεθα, ὡς ἐπὶ τῷ Δαβὶδ πάλαι τὴν ἐπὶ τῷ λαῷ σε. κᾆν ὐχ ὁμοίαν ἢ τὴν μετάνοιαν ἐπιδεικνύμεθα, ἀλλ' ὡς ὑπεράγαθος, σῴζον τὴν ὀργήν σε, καταπραΰνον τὸν θυμόν σε τὸν δίκαιον ἢ δὸς τοῖς κάμνεσι τὴν ὑγείαν, τοῖς ἀσθενέσι τὴν ζωσιν, τὲς δὲ ὑγιαίνοντας τήρησον ἐν ταύτῃ. πᾶσαν δὲ νόσον ἢ πᾶσαν μαλακίαν ἀπέλασον ἐκ τῶ λαῶ σε. πάντας τῆς προσδοκίας ταύτης ἐλευθέρωσον, συντηρῶν ἀνεπηρεάσες τῆς αἰχισάσης ἀσθενείας, ἢ φυλαττων παντοκρατορικῇ σε χειρὶ ἀπροσψαύσες τῆς δεινῆς ταύτης κακώσεως, ἢ ὀλεθρια συντριβῆς. ὃν τως γὰρ συνέχεε πάντας ἢ συνετάραζεν ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σε, κᾆν ἐκ ἐπισρέψωμεν ὅλως ἐκ τῶν πονηριῶν ἡμῶν. ἀλλὰ ἢ ἀπαλλαξον τῶ κακῶ συνειδότος πάντας, ἢ δὸς ἐν πάσῃ ἀγαθοεργίᾳ εὐαρεσεῖν σοι. πρεσβείαις τῆς ἀπειράνδρως σε τεκύσης ἁγνῆς Θεομήτορος Ἀειπαρθένε Μαρίας, προσασίαις τῶν ἁγίων, ἢ θεοειδῶν Ἀγγέλων, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ τῶ ἐλέες πηγὴ, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας

τῶν



τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΕΠΕΛΕΥΣΙΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ, ΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΣ ΕΘΝΩΝ.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἀναςήτω ὁ Θεὸς, ἢ διασκορπισθήτωσαν.

στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν.

Πρὸς Ἐφεσίες Ἐπισολῆς Παύλε τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β'. 4.

Ἀδελφοὶ, ὁ Θεὸς πλύσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς· Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκρὲς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριςῷ. (χάριτι ἐςὲ σεσωσμένοι·) Καὶ συνήγειρε, ἢ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπερανίοις ἐν Χριςῷ Ἰησῦ· Ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλῦτον τῆς χάριτος αὐτῦ, ἐν χρησότητι, ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριςῷ Ἰησῦ. Τῇ γὰρ χάριτι ἐςὲ σεσωσμένοι διὰ τῆς πίσεως· ἢ τῦτο ὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεῦ τὸ δῶρον. Οὐκ ἐξ ἔργων· ἵνα μή τις καυχήσηται. Αὐτῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριςῷ Ἰησῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'. Κύριος συντρίβων πολέμες.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Λεκᾶν. Κεφ. ιγ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παρῆσαν τινὲς ἀπαγγέλλοντες τῷ Ἰησῦ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησῦς, εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι ἕτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τὲς Γαλιλαίες ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα ἢ ὀκτὼ, ἐφ' ὃς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ, ἢ ἀπέκτεινεν αὐτὲς, δοκεῖτε, ὅτι ἕτοι ὠφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπες, τὲς κατοικέντας ἐν Ἱερουσαλήμ; Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· συκῆν εἶχέ τις, ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτῦ πεφυτευμένην· ἢ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, ἢ ὐχ εὗρεν· εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελεργόν· Ἰδὲ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, ἢ ὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτὴν, ἵνα τί ἢ τὴν γῆν καταργεῖ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτὴν ἢ τῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτε σκάψω περὶ αὐτὴν, ἢ βάλω κοπρίαν· Κᾆν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκύειν, ἀκυέτω. Κοινωνικόν.

Κύριος κραταιὸς, ἢ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

# ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

## ΕΠΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ, ΠΟΛΕΜΟΙ.

Οὖ ἡ ἀκροστιχίς. Τοῖς σοῖς Ἄχραντε συμμάχησον οἰκέταις.

Ὠδὴ Ἰωάννε. Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τὸν κραταιὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ δυνατὸν, ἐν πολέμοις Κύριον, ἡ γεννήσασα Σεμνὴ, κραταιᾷ χειρί σε παναλκεῖ, συμπολέμησον ἐχθροὺς τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Ὁ ἐν θαλάσσῃ ποντίσας πρὶν Φαραὼ, καὶ τὰ τότε ἅρματα, καταερώσας ἐν βυθῷ, εἰς ἡμῶν βοήθειαν καὶ νῦν, διανάστηθι Χριστὲ τῆς σὲ γεκούσης εὐχαῖς.

Ἰατρικὸν μὲν τὸ τέμνειν καὶ ὁ καυστὴρ, τῆς ὑγείας αἴτιον· ἀλλ' ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ἀπαλοῖς Φαρμάκοις οἰκτιρμῶν, σὲ ἰάτρευσον τῆς σῆς Μητρὸς δεήσεσι.

Σαναχωρεῖμ ὥσπερ ἄλλην πανσρατιὰν, ἀρδὴν ἐξαφάνισον, καὶ τὴν νῦν πανσρατιὰν, τὴν περιχυκλώσασαν ἡμᾶς, τῶν βαρβάρων κραταιᾷ χειρί σου Δέσποινα.

Σὲ τοῖς ἡμᾶς πολεμοῦσι πικροῖς ἐχθροῖς, ἀντικαθοπλίζομεν, καὶ κινοῦμεν κατ' αὐτῶν, πρὸς ἀντιπαράταξιν Ἀγνή. σὺ γὰρ εἶ Χριστιανῶν ὁ Ἀρχισράτηγος. Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οἵτοι ἐν ἅρμασι πολλοῖς, καὶ ἐν πλήθεσιν ἵππων· ἀλλ' ἡμεῖς ὁ λαός σου, ἐν ὀνόματι τῷ σῷ, ἐπικαλούμεθα νῦν, καὶ βοῶμεν· σῶσον ἡμᾶς Δέσποινα.

Ἰσχὺν καὶ σθένος ὁ δοὺς, ἀσθενοῦσι καὶ χέρας, ἀνυψῶν τῶν σῶν δούλων, τῷ πιστῷ σου νῦν σρατῷ, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ἰσχὺν δίδου, διὰ τῆς Τεκούσης σε.

Στρατὸς βαρβάρων ἀθροισθεὶς, ἐξ ἐθνῶν τῶν ἀθέων, πῦρ καὶ βλέπων καὶ πνέων, χαίρων Φόνοις καὶ σφαγαῖς, καὶ πόλεμον συγκινεῖ, τοῖς σοῖς δούλοις, Δέσποινα βοήθησον.

Ἄνδρες αἱμάτων ἀπηνεῖς, δολιότητος πλήρεις, καθ' ἡμῶν συναχθέντες, ἐμελέτησαν κενὰ, Φρυαξαντες ψαλμικῶς. Θεοτόκε, καθ' ἡμῶν τῶν δούλων σου.

Χειρῶν ἐκτάσει Μωϋσῆς, Σταυρῷ σχῆμα τυπώσας, ἐτροπώσατο Κόρη, Ἀμαλὴκ τὸν δυσμενῆ· σὺ δὲ χειρὶ νοερᾷ, τῷ λαῷ σου τοὺς ἐχθροὺς καταβαλε.

Ὠδὴ



Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ρομφαίαν ἔχετον Ἀγνὴ ἡ σύγκλεισον, πάντων τῶν ἀναντίων τῶν νῦν ἡμᾶς, καταπολεμόντων ἐχθρῶν, καταπολέμησον ἐχθροὺς, τῇ ἰσχύϊ τῆς πρεσβείας σου.

Αἰσχύνης πλήρωσον ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, καὶ πολλῆς ἀτιμίας καὶ ἀντροπῆς καὶ ἀποσραφήτωσαν, εἰς τὰ ὀπίσω ψαλμικῶς, κανοὶ Δέσποινα, καὶ ἄπρακτοι.

Νυνὶ γνωσόμεθα ὃν τότῳ Δέσποινα, ὡς τεθέληκας πάντα τὸν σὸν λαὸν, ταύτης σου τῆς Πόλεως, ὅτι ὁ μὴ ἐπιχαρῇ, ἐφ' ἡμᾶς ἐχθρὸς πολέμιος.

Τῷ θέλειν σύνδρομον ἔχεις τὸ δύνασθαι, ὡς τεκοῦσα τὸν πάντα μόνῳ ψιλῷ, νεύματι δυνάμενον· ἂν ἐν θελήσῃς τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν σωθησόμεθα.

Ἐν τῇ ἐκάσει σου τῆς ἀντιλήψεως, δυνασῶν πολεμίων τὰς δυσμενεῖς κεφαλὰς διάκοψον· σεσθήσονται γὰρ ἐν αὐτοῖς, ἐκ τοῦ Φόβου τοῦ σοῦ κράτους Ἀγνή. Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ Φέγγει σου Ἀγαθέ.

Σατραπῶν Τύραννοι Βασιλεῖς, Ἄρχοντες χωρῶν βαρβαρικῶν, ἐπὶ κακῷ συμφωνήσαντες. κατὰ ταύτης σου τῆς ποίμνης καθάπερ λέοντες, καὶ θῆρες ἀγριόθυμοι ὠρύομαι.

Υἱὸν γεννήσασα τῷ Θεῷ, τὸν ἐπισατοῦντα νοερῶς, ταῖς ἐρανίαις Δυνάμεσιν, Ἄγγελον ὑπέρμαχον ἐξαπόστειλον. Παρθένε Θεοτόκε ἡμῖν βοήθειαν.

Μετὰ δακρύων καὶ σκυθρωπὰ, τὰ καταλαβόντα νῦν ἡμᾶς καὶ θρήνων ἄξια Δέσποινα. ἀλλὰ σὺ Παρθένε τάχυνον οἰκτειρον, καὶ παλιν τοὺς ἀθέους ἐχθροὺς κατάβαλε.

Μὴ παραδῷης χερσὶν ἐθνῶν, τὴν κληρονομίαν σου Ἀγνή· μήποτε εἴπωσι πῶ ἐσιν, ἡ Θεογεννήτωρ ἣν ἐπεποίθεισαν; ἀλλ ἄθραυσον τὴν ποίμνην σου διατήρησον.

Αἱ βασιλεῖαι πάσαι τῆς γῆς, γνώτωσαν τὸ κράτος σου Σεμνὴ, καὶ τὴν ἰσχύν σου τὴν ἄμαχον· ἔθνη ταραχθήτωσαν καὶ σεισθήτωσαν, λαοὶ οἱ μὴ εἰδότες τὴν ἐξουσίαν σου. Ὠδὴ ς΄. Τῷ βίᾳ τὴν θαλασσαν.

Χαλκῶν τόξον ἔργασον, τῷ λαῷ σου τῷ πιστῷ, τοὺς ἐκλεκτοὺς βραχίονας, καὶ περίζωσον δύναμιν καὶ ἰσχὺν, αὐτοὺς Ὑπεράμωμε, ἐρανόθεν βραβευων αὐτοῖς δύναμιν.

Ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, εἰς τὸ ὄνομα Σεμνὴ, Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, καὶ προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου τὸν σεπτὸν, μὴ δῷς τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἀλλὰ τούτους εἰς τέλος Κύριε σύντριψον.

Στενάζοντες κράζομεν, γόνυ κλίνοντες εἰς γῆν, χεῖρας εἰς ὕψος αἴροντες,

ἐξημάρτομον Δέσποινα εἰς Θεόν· αὐτὸν ἐξιλέωσαι, ἢ μὴ βάρβαρα ἔθνη παιδευσάτω ἡμᾶς.

Οὐ Φέρομαι Δέσποινα, ἢ γὰρ εἶπον ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκύλα, ἐμπλήσω μου τὴν ψυχὴν, ἀνελῶ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χείρ μου· διὸ πρόσθασον.

Ναὸς τὸς ἁγίους σου, ἢ τεμένη ἱερὰ ἢ τὰς σεπτὰς Εἰκόνας σου, τῶν Ἁγίων ἁπάντων τε τὰς μορφὰς, σκεύη ἢ κειμήλια, οἱ ἐχθροί σου Παρθένε ἐξηφάνισαν. Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὀργὴ πρὸς ἕτερον Θεὸν διεπετάσαμεν τὰς χεῖρας ἡμῶν Δέσποτα καὶ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σὺ οὐκ ἀπέσημα ἐκ σοῦ, ἢ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν πλὴν σοῦ. διὸ ἐλέησον ἡμᾶς τῆς Θεοτόκου λιταῖς.

Ἰδὲ ὡς κύνες πολλοὶ περιεκύκλωσαν, ταῦροι πίονες περιέσχον ἡμᾶς, ἢ ἐφάλλονται διασπᾶσαι νῦν θηριωδῶς, τὸς δούλους σου Δέσποινα Ἁγνὴ, οὓς ῥάβδῳ θείας σου ροπῆς μακρὰν ἀπέλασον.

Κοσμοσώτειρα Βασίλισσα πανύμνητε, τὴν Πόλιν ταύτην Φύλαττε, Βασιλεύοντα βασιλέων τέξασα Χριστόν· ἀλώσεως λύτρωσαι πικρᾶς, αἰχμαλωσίας, προνομῆς καταδρομῆς τῶν ἐχθρῶν.

Ἐμφυλίου μάχης ῥῦσαι Παναμώμητε ἢ ἀπὸ συμφορᾶς πονηρᾶς, ἀποστάσεως ταραχῆς ἀνέδρας συσκευῆς λαθραίας ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἢ προδοσίας δολερᾶς ταύτην τὴν Πόλιν σου.

Τεῖχος ἄῤῥηκτον ἀπόρθητον ἀκλόνητον, ἢ πύργον ἀπερίτρεπτον, σὲ κεκτήμεθα ὦ ἐφόδοις ἢ ἐπιδρομαῖς, βαρβάρων ἐθνῶν αἱμοχαρῶν, ἢ σοὶ προσφεύγοντες Ἁγνὴ διασῳζόμεθα. Ὠδὴ ἡ. Ἐκ Φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Αἱ μοβόρα θηρία ἢ λύκοι ἅρπαγες, τὰς σὰς δούλας ὡς ποίμνην περιεκύκλωσαν ἢ τὰ λογικά σου ἀρνία σπαράττουσι· πρόσθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Ἰδιόῤῥυθμον ἔθνος, γαῦρον ἀγέρωχον, φιλοπόλεμον γένος ὅρκων παράσπονδον, πόλεμον ἡμῖν ἀσπονδόν τε ἐπήγειρε· πρόσθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Στρατιᾶς Οὐρανίου παρεμβολῇ νοερᾷ, κύκλωσόν σου τὴν Πόλιν ἢ περιτείχισον, ἢ τὰς τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείας ματαίωσον· πρόσθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Ὡς ὁ Ἄδερ ἐκεῖνος ὁ ἀλιτήριος, κατὰ τὸ Σολομῶντος ἔτως ἐγήγερται, κράτος ἀσεβῶν βλασφημούντων σὲ Πάναγνε· πρόσθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.





Δορυάλωτον θεῖναι σπεύδει τὸς δούλους σου, ὁ στρατὸς ὁ ὢν ὅπλοις θαῤῥοῦν ἢ δόρασιν· ἀλλ' ἡμεῖς ὢν σοὶ πεποιθότες κραυγάζομεν πρόσθασον Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Ἡ τὰ κράτη τῶν τόξων πάλαι συντρίψασα, τῶν βαρβάρων ἐφόδους πολλάκις τρέψασα, σύντριψον, ἢ νῦν, ἢ ῥομφαίαν ἢ πόλεμον Δέσποινα Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε. Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰσχὺς ἢ κράτος γενοῦ Παναμωμε, τῷ σῷ λαῷ ἀνδρεία ἢ φρουρός τε, ἢ δύναμις ἢ ῥομφαία ἢ μαχαιρα δίστομος, τὰς τῶν ὑπεναντίων φάλαγγας τέμνουσα ἢ τὴν τῶν ἐχθρῶν παρεμβολὴν εἰς ἓν συγχόπτουσα.

Ὡς τεῖχος ἄῤῥηκτον ἢ ἀπόρθητον, Χριστιανῶν ὡς πρόβολος, ἢ πύργος ἀχείμαστος, τῶν δεινῶν ἢ ἀθέων φρυαγματα, ἢ τὴν κορυφουμένην τυραννων ἔφοδον, ἢ τὰς τῶν βαρβάρων ἀπειλὰς Ἁγνὴ διάλυσον.

Ἀγγέλου πάλαι ὑπερασπίζοντος ὁ Γεδεὼν τὰ τῶν Μαδιανιτῶν ἐξέκοψε, ἢ τὰ νῦν ἐξαπόστειλον Ἄγγελον, φάλαγγας τῶν βαρβάρων, καταδιώκοντα, ἢ κατασυντρίβοντα ἐχθροὺς τὸς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Νικᾶται ταξις φύσεως Δέσποινα, ὅπου Θεὸς ὁ πάντα δρῶν τῷ νεύματι βούλεται. σὺ δὲ αὐτὸν ὑπὲρ φύσιν γεννήσασα, δύνασαι ὅσα θέλεις· ὅθεν τοὺς θέλοντας ταύτην σου τὴν Πόλιν ἀπολέσαι ἄῤῥηκτον ἀφάνισον.

Ναῶ ἐπάκουσον ἐξ ἁγίου σου, σῶν οἰκετῶν Ἁγνὴ, ἢ ὀργὴν Θεοῦ ἔσχεον, ἐπὶ Ἔθνη τὰ σὲ μὴ γινώσκοντα, ἢ ἐπὶ Βασιλείας, αἳ σου τὸ ὄνομα, οὐκ ἐπεκαλέσαντο πιστῶς τὸ πολυπόθητον. Δόξα.

Ὁ λύσας Λόγε τὸν μέγαν πόλεμον, ἢ τὴν μακρὰν ἐκείνην ἢ ἀρχαίαν διάσασιν, ἢ ἑνώσας τῇ γῇ τὰ ἐρανια, διὰ τῆς Θεοτόκου, λύσας τὸν πόλεμον, τὸν πρόσφατον τοῦτον ἢ βαρὺν ἡμᾶς εἰρήνευσον. Καὶ νῦν.

Τὸ φάπλωσόν σου τὴν σκέπην Δέσποινα, ὡς φωτεινὴν νεφέλην, ἢ τὴν πόλιν σου σκέπασον, ἢ ἀγκάλαις ὢν αἷς ἠγκάλισω Χριστὸν, ἀγκάλισαμένη ταύτην ἀπόρθητον, τήρησον ὀνόματι τῷ σῷ, ἐγκαυχωμένην ἀεί.

---

ΕΙΧΗ Μακαρίου τοῦ Φιλαδελφείας, ἐπὶ Ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν.

Τῇ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; τίς ὅμοιός σοι ὢν Θεοῖς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν; τις Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν δυνατὸς ὢν ἐλεεῖν ἢ ἀγαθὸς ὢν ἰσχύϊ, εἰς τὸ παρακαλεῖν ἢ σῴζειν πάντας ἡμᾶς; μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπαύσῃς ὁ Θεὸς ἀνταποδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἠχησαν, ἢ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλὴν ἐπὶ τὸν λαόν σου

κατεπανεργεύσαντο γνώμην, ἢ ἐβελεύσαντο κατὰ τῶν Ἁγίων σε. ἔπον. δεῦτε, ἢ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτὲς, ἢ ὲ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. ἦλθοσαν Ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σε, ἐμίαναν τὸν Ναὸν τὸν ἅγιόν σε· ἔθωντο τὴν τιμίαν σε Ἱερουσαλήμ, ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθωντο τὰ θνησίμαια τῶν δέλων σε βρώματα τοῖς πετεινοῖς τῦ Οὐρανῦ· τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σε τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν κύκλω Ἱερουσαλήμ, ἢ ὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἀλλ' ἕως πότε Κύριε ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σε; ἕως πότε ἀποσρέφεις τὸ πρόσωπόν σε ἀΦ' ἡμῶν; ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται; μέχρι τίνος χρήσεται παρανομος ἐξεσία; ἕως τίνος ὑψωθήσεται ῥάβδος ἀσεβῶν κατὰ κλήρε τῶν ἡγιασμένων; οἴμοι, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις ἡμῶν, ἢ ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ Ἔθνη. οἴμοι, ὅτι οἱ λυπῦντες ἡμᾶς σΦοδρα κατισχύεσι, ἢ ἡ πληγὴ ἡμῶν σφεδρὰ ἐγενήθη. ἢ σὺ Κύριε ὁ μέγας ἢ ἰσχυρὸς, ἕως τίνος ὲ μὴ ἐλεήσῃς τὴν Ἱερουσαλήμ; κλαύσομαι γὰρ ἢ ὡς Ἱερεμίας ἐπὶ τῇ συντριβῇ με πικρῶς, ὅτι ἐξερήρυημον ὡς Φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας, ἢ τοῖς νεκροῖς μετὰ τῶν ὐκ Ἅδε συνελογίσθημεν. ἢ ἐλπιῶ πάλιν ὡς Ζαχαρίας ἐπὶ σὲ Κύριε, τὸν θελητὴν τῦ ἐλέες, ὅτι Θεὸς οἰκτείρων σὺ εἶ, ἐξεθανῶν βελὰς ἰσχυρῶν, ταπεινῶν εὐχὰς πρόσδεχόμενος. τί ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς ἐγγυς ἢ τοῖς μακράν; τοῖς ἐκκλίνασι δηλαδὴ ἐξ ὁδῦ δικαίας εἰς παρατροπὴν δογμάτων, ἢ τοῖς ἀθετῦσι καθάπαξ εἰς ἀσέβειαν· οἵ τινες λόγον πανσόΦε προνοίας ὐκ ἐπισάμενοί σε, τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν ὡς ἐγκατάλειψιν διαβάλλεσιν· ἔδει γὰρ τότε μὲν ἐκ τῶν ἱερῶν ἀκῦσαι λόγων, ὅτι ἐλεγχόμενοι ὑπὸ Κυρίε παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ Κόσμῳ καταχριθῶμεν· ἐκείνες δὲ ἐκ τῶν κοινῶν καταμαθεῖν ἐννοιῶν, ὅτι ἐχ οἱ τεθνηκότες, ὐδὲ οἱ νεκροὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιμελείας ἀξιῦνται· ἀλλ' οἱ ζῶντες ἐν ἀσθενείᾳ, τῆς τῶν θεραπευόντων προνοίας ἀπολαύσι, ἢ τὴν παγχόσμιον ταύτην πληγὴν, εἰς ὑπερχόσμιον μετατιθεμένην εὐΦροσύνην, ὠψέ ποτε συνιάσι· ἀλλ' ὐκ ἔγνωσαν ὐδὲ συνῆκαν· ἢ δια τῦτο ἀσέβειαν ἡμῖν ὀνειδίζεσι, ἢ τὴν εἰς σὲ πεποίθησιν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν παρεινίαν ἀποκαλῦσι· ἢ ὅτι σὲ τὸν Μονογενῆ τῦ ἀνάρχε Πατρὸς, Υἱὸν ὁμοούσιον τῷ συμΦυεῖ σε Πατρὶ, ἢ τῷ παναγάθῳ σε Πνεύματι κηρύττοντες, μίαν Φύσιν, μίαν Οὐσίαν, μίαν Δύναμιν, Θεότητα, ἢ Βασιλείαν προσκυνῦμεν, ταῦτα πάσχειν ὑπολαμβάνεσι, ἢ δίκην ἀσεβείας τὴν πληγὴν τῆς αἰχμαλωσίας, ὲ πλημμελημάτων ἔκτισιν ἡγῦνται οἱ παράΦρονες, ἢ τὴν σὴν ἐπιτωπάζοντες ἀνοχὴν, βλασΦημῦσί σε τὴν Θεότητα, ἢ τὴν κοσμοσώτειραν διαχλευάζεσιν οἰκονομίαν σε· ἀλλ' ἄ-





νες Κύριε, ἄνες ὁ Φιλανθρωπότατος Θεὸς, οἰκτείρησον ὁ συμπαθέστατος, ἢ ἐλεήμων Δεσπότης, ἢ μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς ἐπὶ πλέον ἡμᾶς, ἵνα μὴ ἐκτριβῶμεν· μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἵνα μὴ γενώμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ἢ πρὸ τῦ γενέσθαι· ἀλλὰ γενῦ μεθ' ἡμῶν ὡς μαχητὴς ἰσχυρὸς, ὅτι ἐκ ἀδυνατεῖ παρὰ σοὶ σῴζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις. κατίσχυσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποίθημεν, ἢ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σε τεθαῤῥήκαμεν, ἢ πισωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σε Κύριε, ὃ ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς, ὅτι μεθ' ἡμῶν εἶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τῦ αἰῶνος· ἢ ὑψωθήτω κέρας Χριστιανῶν. ἢ καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντες ἡμᾶς, ἢ πτοηθήτωσαν οἱ ἐκΦοβῦντες ἡμᾶς, ἢ ἐντραπήτωσαν, ἢ ἀπολέσθωσαν, ἢ συντριβήτω ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, ἢ ἡ δυναστεία αὐτῶν μὴ ὑπαρξάτω· ἢ γνώτωσαν ἅπαντες, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος ὕψισος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἢ σῦ ἐσιν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα· ἢ σὲ δεῖ προσκυνεῖν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἢ Σωτῆρα ἡμῶν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας. τῶν αἰώνων.

ΕΥΧΗ ἑτέρα, ἐπὶ Ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν.

ΔΕ'σποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῦ δεόμεθα ἢ σὲ παρακαλῦμεν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ ἢ ἀνάξιοι δῦλοί σε, ὅπως ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἢ ἀχρείων οἰκετῶν σε, ἢ ἐλεήσῃς ἡμᾶς· ὅτι, Δέσποτα, ἢ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἢ αἱ ἁμαρτίαι ὑπερῆραν τὰς κεΦαλὰς ἡμῶν. ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς Ἔθνεσι· μυκτηρισμὸς ἢ χλευασμὸς τοῖς κύκλω ἡμῶν· ἢ ἐταπεινώθημεν ἕως θανάτε διὰ τὰς ἁμαρτίας, ἢ ἀνομίας, ἢ βλασΦημίας ἡμῶν. τίς ὲ κλαύσει ἡμᾶς ὕτω διακειμένες; τίς ὲ θρηνήσει τὴν τηλικαύτην αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὅτι ταῦτα πάντα ἐπῆλθον ἐΦ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας, ἢ ἀνομίας, ἢ βλασΦημίας ἡμῶν; διὰ τῦτο οἱ Υἱοὶ Σιὼν οἱ τίμιοι ἐλογίσθημεν ὡς ἀγγεῖα ὀσράκινα· διὰ τῦτο ἠμαυρώθη τὸ χρυσίον, ἠλλοιώθη τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν· διὰ τῦτο οἱ Ναζηραῖοι Σιὼν, οἱ ὑπὲρ χιόνα λάμψαντες, γεγόναμεν ὡς Αἰθίοπες· οἱ ὑπὲρ γάλα λευκανθέντες, ὑπὲρ μέλαν ἐζοΦώθημεν· οἱ τιθηνέμενοι ἐπὶ πόκον, περιεβαλόμεθα ἀσχημοσύνην, ἢ ἐμεγαλύνθησαν αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων. διὰ τῦτο οἱ Υἱοὶ ἡμέρας ἢ τῷ Φωτὸς, Υἱοὶ γεγόναμεν νυκτὸς ἢ σκότες. διὰ τῦτο οἱ Υἱοὶ τῆς Βασιλείας, δῦλοι γεγόναμεν ἐχθρῶν ἀνόμων ἢ ἀπίσων Ἐθνῶν· ὅτι ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν, παραβαίνοντες τὰς ἐντολὰς Κυρίε τῦ Θεῦ ἡμῶν. ἀλλὰ μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σε Κύριε, ἢ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σε, ἢ μὴ ἀποσήσῃς τὸ

ἔλεός σε ἀΦ' ἡμῶν διὰ τὰς οἰκτιρμές σε, Πάτερ ἡμῶν ὁ ὢν τοῖς Οὐρανοῖς, ἢ διὰ τὰ σπλάγχνα τῦ Μονογονῦς σε Υἱῦ, ἢ διὰ τὸ ἔλεος τῦ Ἁγίε σε Πνεύματος, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἢ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἀλλὰ ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σε Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σΦόδρα. βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἕνεκεν τῆς δόξης τῦ ὀνόματός σε. πρόσδεξαι τὴν ἐξομολόγησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ἢ ἀχρείων οἰκετῶν σε, διὰ τὸ τίμιον, ἢ ἅγιον Αἷμα τῦ Υἱῦ σε, Κυρίε δὲ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, ὃ ὑπὲρ τῆς τῦ Κόσμε ζωῆς ἐξέχεε· διὰ τὰς Ἁγίας αὐτῦ Ἀποςόλες ἢ Μάρτυρας, οἵτινες ἠγωνίσαντο ὑπὲρ τῦ ὀνόματος αὐτῦ τὸ ἴδιον αἷμα ἐκχέαι· διὰ τὰς Ἁγίας ΠροΦήτας, ἢ Πατέρας ἢ Πατριάρχας οἵτινες ἠγωνίσαντο, εὐαρεςῆσαι τῷ Ἁγίῳ σε Ὀνόματι· μὴ παριδῇς τὴν δέησιν ἡμῶν Κύριε, μηδὲ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς εἰς τέλος. ὲ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν πεποιθότες ἐσμὲν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἐλεη τὰ σὰ, δι' ὧν τὸ γένος ἡμῶν περιποιῇ. Ἱκετεύομεν ἓν ἢ παρακαλέμεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, μὴ ἀποῤῥίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῦ προσώπε σε, μηδὲ βδελύξῃ τὴν ἡμῶν ἀναξιότητα· ἀλλ' ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος, ἢ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε πάριδε τὰ ἀνομήματα, ἢ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν. Ναὶ Δέσποτα παντοδύναμε, εἰσάκεσον τῆς Φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἢ βοήθησον τῷ λαῷ σε, ἢ ἐνίσχυσον τὸ ςρατόπεδον ἐν ὥρᾳ πολέμε, ἢ δυνάμωσον, ἢ ὀχύρωσον αὐτὸ, ὡς ἔδωκας ἰσχὺν Ἰησῦ τῦ Ναυῆ ἢ Δαβὶδ τῷ ΠροΦήτῃ σε κατὰ τῶν ὑπεναντίων. ἔτω Κύριε Ἰησῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐνίσχυσον ἢ βοήθησον τῷ λαῷ σε, τὲς κεκλημένες τὸ σὸν Ἅγιον Ὄνομα· ὅτι ἐκτός σε Θεὸν ἄλλον ἐκ οἴδαμεν. τὸ Ὄνομά σε ὀνομάζομεν σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι, ἢ τὴν παρὰ σῦ ἐπιζητέμεν βοήθειαν. ἐπίβλεψον ἡμῖν ἐκ τῦ Οὐρανῦ Κύριε, ἢ ἴδε ἐκ τῦ οἴκε τε ἁγίε τῆς δοξης σε. πῦ ἐςιν ὁ ζῆλός σε ἢ ἡ ἰσχύς σε; πῦ ἐςι τὸ πλῆθος τῦ ἐλέες ἢ τῶν οἰκτιρμῶν σε; Σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ Θεὸς, ἢ τὸ Ὄνομά σε ἐΦ' ἡμᾶς ἐςιν ἐπίςρεψο Κύριε διὰ τὲς δέλες σε, διὰ τὴν Ἁγίαν σε Ἐκκλησίαν διὰ πάντας τὲς ἀπ' αἰῶνος ἁγίες σε. οἱ γὰρ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ Ἁγίασμά σε ἐγονόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε ἐκ ἦρξας ἡμῶν. ὡς ἀκαθαρτοι πάντες ἡμεῖς ἐγενήθημεν, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν· ἢ ἐῤῥύημεν ὡς Φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἢ ἐκ ἔςιν ὁ ἐπικαλέμενος τὸ Ὄνομά σε, ἢ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σε ἢ ἀπέςρεψας τὸ πρόσωπόν σε ἀΦ' ἡμῶν· ἢ παρέδωκας ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἢ ἀνομίας ἢ βλασΦημίας ἡμῶν, ἐχθροῖς αλαζόσιν, ὑπερΦάνοις ἢ ἀπίσοις Ἔθνεσι. ἢ νῦν Κύριε ὁ

Θεὸς



Θεὸς ἡμῶν μὴ ὀργισθῇς ἕως σΦόδρα. ὅτι ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν Οὐρανὸν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σε ὄρη, ἢ ταχήσεται, ἢ καταναύσει πῦρ τὲς ὑπεναντίες, ἢ ἀθέες ἐχθρὲς ἡμῶν, ἢ Φοβερὸν ἔσαι τὸ Ὄνομά σε τοῖς ὑπεναντίοις σε, ἀπὸ τῦ αἰῶνος ἐκ εἶδον οἱ ὀΦθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον. ἢ νῦν Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ Οὐρανῦ, ἢ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ Ὄνομά σε τὸ Ἅγιον, ἢ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀθέων ἐχθρῶν ἡμῶν, ἢ ἐκ τῶν μεθοδειῶν ἢ μηχανημάτων, ἢ παγίδων αὐτῶν ἐλευθέρωσον· ἢ μὴ ἀποσήσῃς ἀΦ' ἡμῶν τὴν σὴν κραταιὰν βοήθειαν, ὅτι ἡμεῖς ἐκ ἱκανοί ἐσμεν πρὸς τὸ νικᾶν τὰ ἀντιπίπτοντα· σὺ δὲ δυνατὸς εἶ πρὸς τὸ σῴζειν ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐναντίων ἢ ἀπίσων ἐχθρῶν ἡμῶν· ἢ ἐνίσχυσον τὸν λαόν σε, ἢ τὸ ςρατόπεδον ἡμῶν, ἢ ὀχύρωσον, ἢ ἐνδυνάμωσον, ἢ κραταίωσον αὐτὸν ἐν ὥρᾳ πολέμε· ἢ καταβαλε, ἢ σύντριψον, ἢ ἀΦάνισον τὲς ἀθέες, ἢ ἀπίσες βαρβάρες, ἐχθρὲς ἡμῶν, ἢ δὸς δόξαν τῷ Ὀνόματί σε τῷ Ἁγίῳ, μή ποτε εἴπωσι τὰ Ἔθνη, πῦ ἐςιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; πρεσβείαις ἢ ἱκεσίαις τῆς πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ἢ Ἀειπαρθένε Μαρίας, ἢ πάντων σε τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ ἡ βοήθεια ἢ ἡ ἰσχὺς ἡμῶν, ἢ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, σὺν τῷ Μονογονεῖ σε Υἱῷ, ἢ τῷ Παναγίῳ, ἢ ἀγαθῷ, ἢ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶν. τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τῦ Ἁγιωτάτε Πατριάρχε Καλλίςε, ἐπὶ Συμφορᾷ Λαῦ.

Γ'ςέον, ὅτι αὗται αἱ ἤδη προκείμεναι Εὐχαὶ λέγονται ἢ εἰς Λοιμικὴν ἀσθένειαν.

ΚΥριε, ἢ Θεὲ τῦ ἐλέες, ὁ πάσης ἀγαθότητος χορηγὸς, ἢ τῶν θαυμασίων Θεὸς, ὁ τῶν οἰκτιρμῶν Πατὴρ, ὁ τῆς συμπαθείας λιμὴν, ἡ τῆς Φιλανθρωπίας ἀκένωτος πηγὴ, ὁ τῇ σοΦίᾳ διοικῶν τὰ πάντα, ὁ δεσμεύων ἢ πάλιν ἐξάγων, ὁ ταπεινῶν ἢ αὖθις ἀνυψῶν, ὁ τοῖς μὲν ὑπερηΦάνοις ἀντιτασσόμενος, ταπεινοῖς δὲ δίδες χάριν· ἕ τῷ κράτει συνέχεται πᾶσα Κτίσις, ὅση τε νοητὴ, ἢ αἰσθητή· ἕ τὰ κρίματα ἄβυσσος πολλὴ, ἢ αἱ ὁδοὶ ἀνεξιχνίασοι· ἕ τῷ Πνεύματι πάντα ἄγεται· ἕ ὲν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων· ᾧ ὑπείκει τὰ ἄσρα· ᾧ πάντα ὑποτέτακται· ᾧ πᾶσα δυλεύει Κτίσις· ὃν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις τρέμεσι, ἢ ἀλήκτοις δοξολογίαις γεραίρεσιν· ὃν τὰ σύμπαντα Φωναῖς ἀλαλήτοις ὑμνεῖ. σὺ τοίνυν νοητὲ Δικαιοσύνης Ἥλιε, Θεὲ ἀληθινὲ, ὁ πάντα ποιῶν ἢ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βέλεσθαι, εὐμενεῖ ἢ ἱλεῳ ὄμματι ἔπιδε ἐπὶ τὸν λαόν σε τὸν ἡμαρτηκότα ἢ ἀπεγνωσμένον, ἢ κατάπεμψον ἐπ' αὐτὲς τὰ ἐλέη σε τὰ πλέσια. Φεῖσαι τῆς κληρονομίας σε, Φεῖσαι τῦ λαῦ σε, Φεῖσαι τῦ ἀμπελῶνος

ὃν ἐ-

δν ἐφύτευσαν ἡ δεξιά σε· τὴν ἔμφυτον ἀγαθότητα τὴν σὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχων ἱκετεύσαν. μνήσθητι τῶν Ἁγίων σε Θυσιασηρίων. ἃ βεβήλοις ποσὶν ἐπατήθησαν, καί γε πυρὶ παρεδόθησαν, μνήσθητι τῆς ἐλεεινῆς ἡλικίας, τῆς εἰς αἰχμαλωσίαν ἀσεβέσι παραδοθείσης. καὶ τὴν μὲν πατρῴαν εὐσέβειαν ἀνοήτῳ γνώμῃ ἐξομωσαμένης· τῷ δὲ Διαβόλῳ ἐπιγραψαμένης. καὶ σῆσον ἤδη ῥάβδον ἁμαρτωλῶν κατὰ κλῆρε δικαίων ἀφιεμένην. μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὀνομάσε τὸ ἅγιον, καὶ διὰ ἄφατον ἔλεον τὸν ὑπερεχχυνόμενον ἐκ τῆς σῆς ἀγαθότητος. καὶ δὸς δὴ τῷ Φιλοχρίσῳ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄνεσιν τῶν κατεχόντων τότων ἀνιαρῶν, καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν ἐμφυλίων θορύβων, καὶ σάσεων· ὠίσχυσον αὐτῷ τὸν βραχίονα. καὶ τὰς ἐπανισαμένας αὐτῷ ὑπόταξον, καὶ σύναψον αὐτῷ τὰ στρατεύματα εἰς μίαν ὁμόνοιαν, καὶ εἰρήνην, καὶ πάσης ἐπιβελῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀνώτερον αὐτὸν διατήρησον. Ἄγγελον αὐτῷ ἐξ ἁγίε κατοικητηρίε σε κατάπεμψον φύλακα, σαφῶς προπολεμοῦντα τῷ σῷ Βασιλέως· ἀσασίασον ὠ βαθεία γαλήνῃ τὴν Βασιλείαν αὐτῷ δώρησαι· ὡς ἂν τὸ σὸν Ἅγιον Ἔθνος ὠ τῇ γαλήνῃ αὐτῷ ἥρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγῃ, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπεγειρομένην κατ' αὐτῷ ταραχὴν, καὶ ἐπιβελὴν τῇ ἀμάχῳ σε δεξιᾷ διασκέδασον, καὶ ἀνεπιβούλευτον καὶ μακρὰν αὐτῷ τὴν ζωὴν χάρισαι· πρεσβείαις τῆς πανυπερενδόξε ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, τῶν ἀΰλων Λειτεργῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεσησάντων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τῷ αὐτῷ, ἐπὶ Συμφορᾷ Λαῷ.

Ἄναρχε Βασιλεῦ, ἀόρατε, ἀνεζιχνίασε, ἀκατάληπτε, καὶ ἀνέκφρασε, ὁ πᾶσαν δρακὶ περιέχων τὴν Κτίσιν καὶ διατηρῶν· διακατέχων καὶ διακυβερνῶν αὐτὴν ἀῤῥήτῳ λόγῳ· ὁ τῶν Νινευϊτῶν τὰς ἀνομίας πρότερον μὲν ἀνεχόμενος, ὕστερον δὲ τὴν μετάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπιστροφὴν προσδεξάμενος· καὶ χαρισάμενος αὐτοῖς δι' ὑπερβάλλεσαν ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν πάσας τὰς ἀνομίας, καὶ τὰ πλημμελήματα, τῇ συνήθει καὶ ἀφάτῳ σε φιλανθρωπίᾳ χρησάμενος· δέξαι καὶ ἡμῶν τὰς εὐχὰς, καθάπερ ὡς ἤρηται τῶν Νινευϊτῶν τὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν. δέξαι τὰ δάκρυα καὶ τὸς στεναγμός· δέξαι τὴν τεταπεινωμένην ἡμῶν δέησιν. οὐδὲ γὰρ δυναμεθα ὅλως ταῖς ἁμαρτίαις γενόμενοι, πρὸς σὲ τὸν μόνον ἀναμάρτητον ἀτενίζειν. δέξαι τὰς ἐκ βάθες ὡς δίκην καπνὸ ἀναπεμπομένας σοι τῷ Δεσπότῃ κραυγάς· δέξαι τὸ ταλαιπωρεμένε λαὸ τὴν παράκλησιν· νικησάτω ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν· καὶ δὸς τῷ λαῷ σε λύτρωσιν, καὶ ἐλευθερίαν τῶν πειρασμῶν, καὶ τῆς τε θανάτε τομῆς ἄφεσιν.

Ναὶ



Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκεσον τῷ λαῷ σε ὧν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ σῆσον τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπεγειρομένην ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν Δικαίων, ὃς σὺ μόνος οἶδας καὶ ἐπίσασαι παρ' αὐτῶν γινωσκόμενος· ὅπως καὶ δι' ἡμῶν τῶν σῶν ἀχρείων δόλων δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σε, τῷ Πατρὸς, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία, τῷ αὐτῷ.

Περάσαθε Κύριε, Δημιεργὲ τῷ παντὸς, ὃ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀνείκαστος· ὁ τὰς ἀνομίας ἡμῶν πάσας βράμους, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, ἵνα καθαγιάσῃς ἡμᾶς ὁ ἀναμάρτητος, καὶ παντὸς ῥύπε ἀνεπίδεκτος· σοὶ θαῤῥοῦντες προσπίπτομον ἱκετικῶς ἀνεξίκακε Κύριε, καὶ τῆς σῆς ἀφάτε καὶ ἀμετρήτε φιλανθρωπίας τὸ πέλαγος ὑπερσκοποῦντες, κράζομον πρὸς σὲ τὸν εὐδιάλλακτον Κύριον· σῶσον ἡμᾶς, ὁ φαρισαϊκῶς τὰς ᾠδὰς ἡμῶν καὶ ὑμνῳδίας ἀναφέρομον, ἀλλὰ τελωνικῶς· ἐδὲ κατὰ τὸν ἀγνώμονα ἐκεῖνον λῃσὴν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸν τὸν εὐγνώμονα καὶ εὐχάριτον βοῶμον τό. Μνήσθητι. διὰ τῆτο νικησάτω τὸ ἀνεξερεύνητον ἔλεος τὰς ἀνομίας ἡμῶν, εἰ καὶ μὴ προσηκόντως μετανοῦμον καὶ ἐπιστρέφομεν· δόξον καὶ ἡμῖν τῆς φιλανθρωπίας σε τὸ μέγεθος· σπλαγχνίσθητι καὶ διαλλάγηθι ὡς μακρόθυμος ἐπὶ τῷ λαῷ σε· σῆσον τὸ δρέπανον τῷ θανάτε, ὡς τε μὴ καθ' ἡμῶν προβῆναι· σῆσον τὴν ταχείαν, καὶ ἄωρον τότε τομήν· σῆσον τῆς λοιμώδες νόσε τὴν δικαίαν ταύτην φθοράν· σῆσον τὴν ἐμφαίαν τὴν καθ' ἡμῶν διεγειρομένην, ἵνα μὴ ἀπολώμεθα. Σοὶ γὰρ μόνῳ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ προσπίπτομεν. Ναὶ Κύριε, ἐπάκεσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δόλων σε τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ μὴ ἀπώσῃ τὰς δεήσεις ἡμῶν· πάριδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ὠ γνώσει, καὶ ὠ ἀγνοίᾳ· ἵνα δοξασθῇ καὶ ὠ ἡμῖν σὸ τὸ Πανάγιον ὄνομα τῷ Πατρὸς, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματος. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία, τῷ αὐτῷ.

Εὐδιάλλακτε Κύριε, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, χορηγὲ πάσης Κτίσεως λογικῆς τε καὶ νοερᾶς· ὁ τὸ εἶναι ἐξ οὐκ ὄντων τοῖς πᾶσι δωρέμενος, καὶ τὸ εὖ εἶναι πανσόφως ἡμῖν χαρισάμενος, δοξολογίαις καὶ ᾠδαῖς εὐχαρίστοις προσπίπτοντας τῇ σῇ ἀνεικάσῳ ἀγαθότητι, μὴ παριδὴς ἡμᾶς. μηδὲ τὰς ἱλασηρίες ἡμῶν προσευχὰς καὶ ἱκεσίας ἀπώσῃ· ἀλλ' εὐδόκησον ἐξ ἁγίε κατοικητηρίε σε, καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτὴν, ἣν ἐφύτευσαν ἡ δεξιά σε· καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἀπὸ ταύτης τῆς δεινῆς καὶ λοιμώδες

μώδες νόσε, τῆς τομῆς τὲ θανάτε, τῆς ψυχικῆς δηλαδὴ καὶ σωματικῆς. ἡ γὰρ Φοβερὰ αὕτη καὶ ἀπροσδόκητος συμφορὰ ὲ μόνον σώματα εἰς τέλος νεκροῖ, καὶ διαφθείρει, ἀλλὰ καὶ ψυχὰς τελείως ἀπόλυσιν, ἀμετανοήτως ἡμῶν διακειμένων, καὶ προσκεκρεκότων ἀντεῦθέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν. διὰ τὲτο σὲ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλέμεν, ὅπως ἐπακέσῃς τῆς δεήσεως τὲ λαὲ σε καὶ ἱκεσίας, καὶ ἀποσρέψῃς τὸν θυμόν σε ἀφ' ἡμῶν. Ναὶ Κύριε μὴ ὀργισθῇς εἰς τὲς αἰῶνας ἡμῖν, μηδὲ ἐπιτείνῃς τὴν δικαίαν σε καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν. ἐδεὶς γὰρ δύναται ἔμπροσθέν σε σῆναι, ἢ παῤῥησιάσασθαι, καὶ ἐδεὶς ζῶν ἄνθρωπος ὅλως ὲν σοὶ δικαιωθήσεται. πᾶσα γὰρ δικαιοσύνη ἀνθρώπε, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης, κατὰ τὸν μεγαλοφωνότατον Ἡσαΐαν τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βενοὶ τῷ σῷ Φόβῳ συνεχομενα κλονῆνται καὶ Φρίσσεσι. κατάπαυσον τοίνυν τὴν ὀργήν σε ἀφ' ἡμῶν, ἀπόσρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ἐκ τῆς δελείας τῶν ἀσεβῶν· ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν κατὰ νῦν γινομένην αἰχμαλωσίαν τῇ τρικυμίᾳ καὶ ζάλῃ τῶν πειρασμῶν, ὑπὸ τὲ νοητὲ Φαραώ. ὀδὲ γὰρ δυναμεθα κατ' ἄμφω πλημμελῆντες, ᾄδειν σοι ᾠδὴν εὐχαριςήριον ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ὲν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. κατάπεμψον ἡμῖν Ἄγγελον πιςὸν Φύλακα, ᾧ καὶ παρακατάθε τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὅπως ἐξελῆται ἡμᾶς τῆς Φοβερᾶς τὲ θανάτε ὀργῆς, καὶ τῆς ἀπροσδοκήτε ταύτης ὀμφαίας· ἵνα διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης καὶ ἀνέσεως, δοξάσωμέν σε τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὴν μίαν Θεότητά τε καὶ Βασιλείαν· ᾗ πρέπει πᾶσα δόξα. τιμὴ, καὶ προσκύνησις, εἰς τὲς αἰῶνας. Ἀμ.

---

ΕΥΧΗ ἑτέρα, τὲ Ἁγιωτάτε Πατριάρχε Καλλίσε.

Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλέμεν ἐκτενῶς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τὲ Κυρίε ἡμῶν Ἰησὲ Χρισὲ, ἵνα ἱλέῳ ὄμματι ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὸν λαόν σε, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σε, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμῶν· καὶ τὴν ἡμετέραν γῆν ἐξερημωθεῖσαν διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ αἰχμάλωτον γεγονυῖαν, καὶ δῄλην τοῖς πολεμίοις, ἐπευδοκήσῃς ἐπανελθεῖν εἰς τὴν προτέραν ἐλευθερίαν, καθάπερ ποτὲ καὶ τὲ παλαιὲ Ἰακὼβ ἐκείνε τὲ Φέροντος τύπον τὲ μονογενῆς σε Υἱὲ, καὶ Θεὲ ἡμῶν, εὐδοκίᾳ καὶ θελήσει τῇ σῇ ὑποσρέψαντος τὲς οἰκογενεῖς ἅπαντας πρὸς τὰ ἐπηγγελμένα τῶν ὑποσχομένων σε ἀγαθῶν ἐπανήγαγες. καὶ γὰρ ἐπ' ἐκείνων τῇ συνήθει σε Φιλανθρωπίᾳ χρώμενος ἀΦῆκας τὰς ἀνομίας αὐτῶν, κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σε, ἀπέσρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμὲ σε. Ἐπίσρεψον τοίνυν καὶ ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ τῶν σωτηρίων σε ἀντολῶν Φροντίζειν ἀξίωσον. ἀπόσρεψον τὸν θυμόν σε ἀφ' ἡμῶν, μὴ εἰς τὲς αἰῶνας ὀργισθῇς



ἡμῖν, ἡ διατενὴς τὴν ὀργήν σε ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. ὁ Θεὸς σὺ ἐπισρέψας, ζώωσον ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σε εὐφρανθήσεται, Δεῖξον καὶ ὲν ἡμῖν τὸ ἔλεός σε, καὶ ἀκεσώμεθα εἰρήνην καὶ ἀγαλλίασιν ἐπὶ σέ. Ναὶ Κύριε, ἐπάκεσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δέλων σε ὲν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, τὲ κατασκηνῶσαι δοξαν καὶ εἰρήνην ὲν τῇ γῇ ἡμῶν, τῇ γὰρ σῇ συνάρξει, καὶ βοηθείᾳ θαῤῥῆντες ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἐλπίζομεν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἔμπροσθεν ἡμῶν προπορεύεσθαι· ἐκτός σε γὰρ ἄλλον ὐκ οἴδαμεν· τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν· καὶ μὴ ἀποσραφῇς ἡμᾶς εἰς τέλος. ἀλλ' ἐγέρθητι καὶ ἀνάςηθι εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, καὶ ὡς ἀμνησίκακος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ἐπίσρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν. σῆσον τὴν καταιγίδα τῶν συμφορῶν· ἄνες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὅπως ἀνέσει τῶν συμφορῶν δοξάσωμέν σε τὸν Πατέρα τὲ Κυρίε ἡμῶν Ἰησὲ Χρισὲ, σὺν τῷ Μονογενεῖ σε Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι. νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς Βασιλέα, καὶ εἰς τὸν Στρατὸν αὐτῆ. Τῆ αὐτῆ,

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὲν σοφίᾳ τὰ πάντα μόνῳ τῷ λόγῳ δημιεργήσας, καὶ ἐξ ὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι ταῦτα παραγαγών· καὶ εἰς ἓν συνάψας καὶ συναθροίσας τῇ ἀῤῥήτῳ σε δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ. πάντα γὰρ δυνατά σοι, ἀδυνατεῖ δέ σοι ὐδέν· καὶ διὰ τὲτο καιρὲς, καὶ χρόνες καὶ ὠραιτὲς συνάψας, καὶ συναρμόσας τῷ σῷ βελήματι. καὶ κατακοσμήσας τὲτον τὸν ὁρώμενον καὶ βλεπόμενον. ὁ τὸν Οὐρανὸν ἐξαπλώσας καὶ χρωματώσας, καθὰ καὶ τὴν σκηνὴν ἐκείνην διὰ Μωσέως, καὶ τὸ πλῆθος ἐκεῖνο καὶ μυριάριθμον γένος τῶν Ἰεδαίων κατασείλας ὲν τάξει καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ τὸν Μωϋσῆν ἐπ' αὐτοῖς διὰ τῆς σῆς δεξιᾶς καὶ βραχίονος ἰσχυρῆ δημαγωγὸν κατασήσας· καὶ μίαν ἀρχὴν αὐτοῖς δὲς, διατηρήσας αὐτὲς ἀβλαβεῖς ὲν τῇ σῇ σκέπῃ καὶ κραταιᾷ χειρί. ὁ τὸν Ἥλιον θέμενος εἰς Φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ τὴν Σελήνην εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός· ὁ τὴν πληθὺν τῶν Ἀσέρων ἐπὶ τῆ σερεώματος καταπυκνώσας τῇ σεγανότητι, καὶ τὴν ἀεικίνητον δὲς αὐτοῖς κίνησιν, καὶ ὲν τάξει θέμενος τέτες τῷ σῷ προσάγματι. Φυλάσσειν τὸ ὅριον αὐτῶν, ὡς μὴ τὸ σύνολον ἡμᾶς περιβλάψωμ, ἀλλὰ τῷ δρόμῳ καὶ τῇ κινήσει τρέχειν ἀόκνως κατὰ τὸ σὸν βέλημα. Ὁ τὴν γῆν ἀόρατον ὖσαν τὸ πρῶτον καὶ σκοτεινὴν ἀναλύψας καὶ εἰς κάλλος αὐτὴν ἀναμορφώσας διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων Φύσιν· ὁ τῷ Ἀβραὰμ ἐκείνῳ ποτὲ συνοδεύσας θεϊκῇ σε δυνάμει, καὶ τὲς ἐχθρὲς αὐτῆ παραδὲς ὑποχειρίες αὐτῷ· ὁ τὸν Γεδεὼν ἐνισχύσας, καὶ τὲς ὑπεναντίες πανολεθρίᾳ συντρίψας καὶ ἀφανίσας· ὁ τῷ Βασιλεῖ καὶ Προφήτῃ Δαβὶδ τὸ

χράτος δὲς κατὰ τῦ παλαμναίυ Γολιὰθ, ϗ εἰς τέλος αὐτὸν ἀφανίσας· ὁ διὰ τῦ θεραποντός συ Μωσέως τὸ γένος τῶν Ἑβραίων ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δελείας, ϗ τὸν Φαραὼ τῇ ἁμάχῳ συ δυνάμει ϗ κραταιᾷ συ χειρὶ πανσρατὶ καταποντίσας, ϗ παραπέμψας αὐτὸν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ϗ τὸν σύλον τῦ φωτὸς ὁδηγὸν αὐτοῖς ἐπιδείξας, ἵνα μὴ προκόπτωσιν οἱ πόδες αὐτῶν. αὐτὸς ϗ νῦν Ἅγιε Βασιλεῦ τῆς δόξης ἐξαπόστειλον ἐξ ἁγίυ κατοικητηρίυ συ, ϗ ἀπὸ θρόνυ δόξης τῆς Βασιλείας συ σύλον φωτοειδῆ ϗ ὑπέρλαμπρον, εἰς ὁδηγίαν κατ' ἐχθρῶν ὁρωμένων ϗ ἀοράτων νίκην τῦ κρατίσυ ϗ ἁγίυ μυ Ὀρθοδόξυ Αὐτοκράτορος ϗ ἐνίσχυσον αὐτὸν τῇ δεξιᾷ συ χειρὶ, ϗ τὸς σὺν αὐτῷ πορευομένυς πιστοὺς δέλες ϗ οἰκέτας· ϗ παράσχυ αὐτῷ ὑρηνικὸν ϗ ἀπάραγχον τὸ Βασίλειον, ϗ πάσης σάσεως ϗ ἐμφυλίυ πολέμυ ἀνώτερον. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς τῦ ἐλέες, ἐπάκυσόν μυ τῦ ταπεινῦ ϗ ἀναξίυ δύλυ συ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ϗ κραταίωσον μὲν αὐτὸν τῇ ἁμαχῳ συ ϗ ἀηττήτῳ δυνάμει· τὰ δὲ τότε σρατεύματα ἀνίσχυσον πανταχῦ, ϗ διάλυσον τὰς ἔχθρας, ϗ σάσεις τῶν ἐπανισαμένων τῷ σῷ χριστῷ αὐτῦ· σύναψον αὐτὸς ἐν ὁμονοίᾳ ϗ ὑποταγῇ δικαίᾳ. ϗ εἰρήνην βαθεῖαν ϗ ἀσαλευτον ἔν τε γῇ, ϗ θαλάσσῃ αὐτῷ βράβευσον, ϗ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον ἐπιχορήγησον· ἵνα τὰς ἐπηρεαζομένας μαχας ϗ θορύβυς ἀποσεισάμενοι ἐν ἑνὶ σόματι ϗ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζωμέν σε τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, ϗ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ

Εὐλογήσαντος τῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῦ. Κύριε εἰσάκυσον τῆς προσευχῆς μυ

Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος, ϗ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Μετὰ τῶν εἴχων. ϗ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος δ'.

ΤΗ, Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ ϗ ταπεινοὶ ϗ προσπέσωμεν, ὡς μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθυς ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθυς πταισμάτων· μὴ ἀποσρέψῃς σὸς δύλυς χωρὶς· σὲ γὰρ ϗ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Δόξα, ϗ νῦν.

ΟΥ' σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυνασείας συ λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐσασο πρεσβεύσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο ἐκ τοσύτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρυς; ἐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σῦ.

σὲς γὰρ



σὲς γὰρ δέλες σῴζες μὲ ἐκ παντοίων δεινῶν. Εἶτα τὸν Ν'. ϗ μετὰ τὸν Πωτικοσὸν, ἐρχόμεθα τῇ Κανόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκυ. ἄνευ τῶν Εἰρμ.

Ὠδὴ ἀ. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΠΟΛλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὡ Μῆτερ τὰ Λόγυ, ϗ Παρθένε. τῶν δυσχερῶν ϗ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με παράπτυσι προσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μυ τὴν ψυχήν. εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τὸ Ἰὸν ϗ Θεὸν σε πανάμωμε.

Δοξα.

Σωτῆρα τεκεῖσάν σε ϗ Θεὸν, ἀνωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, ϗ τὴν ψυχὴν ϗ τὴν διάνοιαν. Καὶ νῦν. Νοσθντα τὸ σῶμα ϗ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, ϗ προνοίας τῆς παρὰ σε, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθᾶτε λοχεύτρια.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος.

ΠΡοσασίαν ϗ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε, σῦ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σε, τῶν ἀγαθῶν ϗ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ ἐρεῖσμα, μόνη Πανύμνητε.

Ἱκετεύω Παρθένε τὸν ψυχικὸν τάραχον, ϗ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκέδασόν μυ· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριςὸν ἐκύησας, Θεομακαρισε. Δόξα.

Εὐεργέτην τεκεῖσα τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλῆτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ὢν ἰσχύϊ, τὸν Χριςὸν κυήσασα, μόνη Πανάχραντε.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωσίαις ϗ νοσεραῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τὲς δύλες συ Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος ϗ προσασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, ϗ ἴασαι τῆς ψυχῆς μυ τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς δι' ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται, ϗ ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον. ιέ. Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων.

Καὶ εὐθὺς λέγομεν Τροπάριον, ἦχος β'.

ΠΡεσβεία θερμὴ, ϗ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἔλεες πηγὴ, τῇ Κόσμυ κα-

ταφύ-

ταΦύγιον, ἐκτονῶς βοωμέν σοι. Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, ἢ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προσατεύουσα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΤΩν παθῶν με τὸν ταραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, ἢ τὸν κλύδονα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλεμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, ἢ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνόντων σε.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα ἢ σήριγμα, ἢ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀχράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρέμεθα. Ὠδὴ ε'. Φώτισον.

Ἐπλησον Ἁγνὴ, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον δεδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γωνήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, ἢ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ Φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ Φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον ἢ προαιώνιον.

Ἴασαι Ἁγνὴ, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σε ἀξιώσασα, ἢ τὴν ὑγείαν ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι. Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν.

Θανάτου ἢ τῆς Φθορᾶς ὡς ἔσωσαν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ Φθορᾷ. ἢ θανάτῳ μου Φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σε, ἢ Υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προσάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσαμαι, ἢ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, ἢ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· ἢ δέομαι διαπαντὸς, ἐκ Φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, ἢ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν ἢ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, ἢ τῷ Φωτί σε ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· ὧ Δέσποινα ἢ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν ἢ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, ἢ ἐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν, ἢ Σωτῆρα τὸ Κόσμου, ἢ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σῶ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ Φθορᾶς νοσημάτων ἀνάσησον. Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, εὐθὺς τὸ Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προσασία τῶν Χρισιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς. ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, ἢ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προσατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε. Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ, ἢ γενεᾷ.

στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, ἢ ἴδε.

Ὁ Ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσομεν.

Σοφία, ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. ΚΕΦ. ά. 39.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς Πόλιν Ἰούδα· Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, ἢ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· ἢ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ. Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, ἢ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, ἢ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με; Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσαι τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· ἢ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, ἢ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, ἢ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ εὐθύς. Δόξα, Ἦχος β'.

ΓΑῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Εἶτα· Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα. Ἦχος πλ. β'.

ΜΗ' καταπισεύσῃς με ἀνθρωπίνῃ προσασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ οἰκέτου σου. Θλῖψις γὰρ ἔχει με, Φερεσθενῆ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην δὲ κέκτημαι, ἀδὲ τῷ προσφύγω ὁ ἄθλιος. πάντοθεν πολεμούμενος, ἢ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ Κόσμου, ἐλπὶς ἡ προσασία τῶν πιστῶν, μή με παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον. Ὁ Ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλέει ἢ οἰκτιρμοῖς. Καὶ τὰ λοιπά.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ΤΗν ἡμῶν σωτηρίαν. ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ

τῆς Παρθένε, κατῴκησας τῷ Κόσμῳ, ἣν προσάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τῆ ἐλέες, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ Ἁγνὴ δησώπησον, ἐυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τὺς ὠ πίσει χεαυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, ἢ ψυχῶν ἀῤῥωσίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σε τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριςὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Θησαυρὸν σωτηρίας, ἢ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ Κυήσασαν, ἢ πῦργον ἀσφαλείας, ἢ θύραν μετανοίας τοι χραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ὦδὴ ἡ. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σε δεομένες, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, ἢ ὑπερυψοῦντάς σε Κύριν εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιςῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, ἢ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σε τόκον.

Γὰς ἀσθενείας με τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, ἢ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σὲ δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις ἢ παθῶν τὰς ἐφόδες Παρθένε. ἄθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τὺς αἰῶνας. Ὦδὴ θ'. Κυρίως.

Ῥ'Οὴν με τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τῷ παντὸς ἐκ προσώπε πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε Χριςὸν κυήσασα.

Χαρᾶς με τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Κακώσεως ὢν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀῤῥωσίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Φωτός σε ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας. Καὶ εὐθὺς, τὸ Ἄξιον ἐςὶν ὡς ἀληθῶς. Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαςήριον, ἢ τὸν Λαὸν, ἢ ἡμεῖς ψάλλομω τὰ παρόντα Θεοτοκία.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν Οὐρανῶν, ἢ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τῷ Κόσμῳ ὕμνοις τιμήσωμω.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν με ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθωνεῖ με ἢ ἡ ψυχή. πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν κεχαριτωμένην· ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα



Δέσποινα ἢ Μήτηρ τῷ Λυτρωτῷ, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν οἰκετῶν· ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σῦ τεχθέντα. ὦ Δέσποινα τῷ Κόσμῳ γενῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τῷ Προδρόμε ἢ παντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε τῷ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Πασαι τῶν Ἀγγέλων αἱ φρατιαὶ, Πρόδρομε Κυρίε, Ἀποςόλων ἡ δωδεκὰς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκε. ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Εἶτα· Τρισάγιον. Παναγία τριάς. Πατερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σῦ ἐςὶν ἡ Βασιλεία. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος πλ β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέες, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, κατευοδώσεως, χυβερνήσεως τῷ δόλε τῷ Θεῷ (τῷ ἁγίνος,) ἢ ὑπὲρ τῷ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἁγίαν Μονὴν ταύτην.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ἢ Ἀπόλυσις.

## ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ,

Ὅταν μέλλῃ ἀποδημῆσαί τις ὡ ταξιδίῳ.

Εἰ ς μὼ τὸν μέλλοντα ἀποδημῆσαι, ψάλλεται πρῶτον Παράκλησις, εἰ βέλεται. Εἶθ' ἅπαξ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν.

Εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐςὶν.

Εἶτα τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια, τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμω γ'. Καὶ ὁ Πανηκοσός

Εἶτα τὸ, Πιςεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ἄνες, ἄφες. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν Ὅτι σῦ. Καὶ τὰ παρόντα Θεοτοκία Τροπάρια.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς με, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προσασίᾳ, μὴ καταπισεύσῃς με. ἀλλ' αὐτὴ αντιλαβῦ, ἢ ἐλέησόν με.

Εἰ ὡ Παρθένε Ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σε προσρέχω, οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας δύνασαι γὰρ ἀγνὴ βοηθῆσαί μοι.

Οὐ δεὶς προσρέχων ἐπὶ σοὶ κατῃσχυμένος ἀπὸ σῦ ἐκπορεύεται, Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, ἢ λαμβάνει τὸ δώρημα.



πρὸς

πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ε"Κασος ὅπῳ σῴζεται, ἐκεῖ δικαίως ἡ προσρέχει· ἢ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν; Δόξα.

Νέῦσον παρακλήσεσι σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπανασάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, ἢ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, ἢ τὴν σὴν προσασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλέμενοι σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πίστως βοώντων χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ ἢ σκέπη, ἢ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Πάντων προσατεύεις Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ὐν πίστει τῇ κραταιᾷ σε χειρὶ· ἄλλην γὰρ ἐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν, ὐν κινδύνοις ἢ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ καταχαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· Μῆτερ τῦ Θεῦ τὸ ὑψίσε, ὅθαν σοὶ προσπίπτομεν ἐῦσαι, πάσης πεσῦς περισάσεως τὲς δέλες σε. Καὶ ὑψοῖ τὴν Παναγίαν λέγων.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, βοήθει τῷ δέλῳ σε, (τῷ δεῖνι.) Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἢ σῶσον ἡμᾶς. Εἶτα·

Γέγονεν ἡ χοιλία σε ἁγία τράπεζα, ἔχεσα τὸν ἐράνιον ἄρτον· ἐξ ὗ πᾶς ὁ τρώγων ὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν, ὁ τῦ παντὸς, Θεογεννῆτορ, τροφεύς. Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίες ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, ἢ παρέχεσα ἰάματα, τοῖς ὐν πίστει λαμβάνεσι τὴν εὐλογίαν σε ἄχραντε. Καὶ ψάλλομεν τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς.

Δόξα, ἢ νῦν.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, ἢ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε Ναὲ, ἢ Παράδεισε λογικὲ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, ἢ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, ἢ τὴν σὴν γασέρα, πλατυτέραν Οὐρανῶν ἀπειργάσατο. ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ Κτίσις, δόξα σοι. Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σε Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχεσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα με εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τῦ Θεῦ, Φυλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σε.





Ἔχοντές σε Θεοτόκε ἐλπίδα ἢ προσασίαν ἐχθρῶν ἐπιβελὰς ὐ πτοόμεθα, ὅτι σῴζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, ἢ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δέλων σε, ἢ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ἢ θλίψεως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰδέ ἐσι παρὼν ὁ μέλλων ταξιδεῦσαι, ἃ γίνεται Ἀπόλυσις. ἀλλὰ λέγει ὁ Ἱερεύς·

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Καὶ τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἀληθινὴ ἢ ζωηρὰ ὁδὸς, ὁ συνοδεύσας τῷ Θεράποντί σε Ἰωσὴφ, συνοδεῦσον Δέσποτα ἢ τῷ δέλῳ σε (τῷ δε,) ῥῦσαι αὐτὸν ἀπὸ πειρατηρίων, ἢ πάσης χειμασίας ἢ ἐπιβελῆς, εἰρήνην ἢ εὐρωσίαν ἀποκατάσησον, δικαιοσύνης πάσης πρόνοιαν ποιέμενον, κατὰ τὰς ὐντολάς σε, ἢ πλήρη τῶν βιωτικῶν ἢ ἐπερανίων ἀγαθῶν γενόμενον, πάλιν ἐπανελθεῖν εὐδόκησον. Ὅτι σῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, ἢ ἡ δύναμις, ἢ ἡ δόξα, τῦ Πατρὸς, ἢ τῦ Υἱῦ, ἢ τῦ Ἁγίε Πνεύματος; νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, ἐπὶ μέλλοντος πλέειν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ καταξιώσας συμπλεῦσαι τοῖς Ἁγίοις Μαθηταῖς ἢ Ἀποσόλοις σε, ἢ ἐπιτιμήσας τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων, ἢ τῆς θαλάσσης γαληνιᾶν τὰ κύματα κελεύσας, σύμπλευσον ἢ τοῖς ἐκδημῆσιν ὐν τῷ πλοίῳ τύτῳ, πάντα ὐναντίον ἄνεμον καταπραΰνων, διέγειρον δὲ ἐπιτηδείες ἀνέμες, κυβερνήτης αὐτοῖς πανταχῦ γινόμενος, πᾶσαν πειρατηρίων ἐξ αὐτῶν ἀποσρεφων ἐπιβελήν. χαίροντας χαίρεσιν ἡμῖν ὠταῦθα ἐπανελθεῖν εὐδόκησον αἰσίως. ἢ κατὰ πρόθεσιν πράττοντας τὰ ἐπιτηδεύομενα παρ' αὐτῶν, χάριν τὴν σὴν δωρέμενος ὐ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, σωτήριος ἢ εὔδιος λιμὴν τοῖς πλέυσι, ἢ τῷ πλοίῳ εὑρισκομένος. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἢ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἢ ἀεὶ, ἢ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Περὶ τῶν ἀπ' Ἀρνήσεως διαφόρων προσώπων ἢ ἡλικιῶν, πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον ἢ ἀληθῆ Πίσιν Ἐπισρεφόντων.

Εἰ μὲν παιδίον συνελήφθη, ἢ γένησατο, ἢ φόβῳ ἢ ἀγνοίᾳ ἢ ἀμαθείᾳ, ἃ τοιῦτος λαμβανέτω ἱλασικὰς Εὐχὰς ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, ἢ τῇ ἡ. λυέσθω. Καὶ ἀπὸ τῦ λυτρῦ λωτίῳ περιζωσθεὶς, χριέσθω Μύρῳ, καθάπερ οἱ βαπτιζόμενοι· ἢ βαλέσθω ἱμάτια καινὰ, κατὰ τὸν τύπον τῶν βαπτιζομένων.

Εἰ δὲ νεανίαι ἦσαν, ἢ πρεσβύται, ἢ γέροντες, τέλειοι ὄντες τὴν ἡλικίαν· ἐκ μιᾶς ἀπὸ βασάνων ἠρνήσαντο τυχέτωσαν Φιλανθρωπίας, πλὴν νηστευέτωσαν δύο Τεσσαρακοστάς, σχολάζοντες εἰς Προσευχάς, καὶ ἐκτελοῦντες γονυκλισίας, καὶ ἐκτενεῖς Δεήσεις. Ἐγγίζοντες δὲ τῷ πληρώματος τῶν δύο Τεσσαρακοστῶν ἐπὶ ἡμέρας ὀκτὼ, δεχέσθωσαν ἱλαστικὰς Εὐχάς, καὶ λεγέτωσαν καθ' ἑκάστην τὰ, Κύριε ἐλέησον ρ'. καὶ μετὰ τοῦτο, λυέσθωσαν, καὶ χριέσθωσαν τῷ Μύρῳ, κατὰ τὴν προσερημένην διάταξιν καὶ γινομένης Λειτουργίας, ἀξιούσθωσαν τῶν Ἁγιασμάτων, σχολάζοντες, καθὼς οἱ βαπτιζόμενοι, τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ ὀκτὼ ἡμέρας.

Εἰ δέ τινες ἀπὸ προαιρέσεως ὑστερήσαν πρὸς τὴν ἄρνησιν, ἐπισρέφοντας μὲν τούτους δεχόμεθα, τῶν δὲ θείων Μυστηρίων οὐ μεταλαμβάνουσιν, εἰ μὴ μόνον ὡς τῷ τέλει τῆς ζωῆς αὐτῶν, κατὰ τὸν ρη'. Κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τὸν λέγοντα. Ὁ τὸν Χριστὸν ἀρνησάμενος καὶ παιδευθεὶς τὰ τῆς σωτηρίας μυστήρια, ὡς παντὶ τῷ χρόνῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσκλαίειν ὀφείλει καὶ ἐξομολογεῖσθαι· ὡς δὲ τῷ καιρῷ, ὡς ἐκδαίνει τοῦ βίου, τοῦ Ἁγιάσματος ἀξιούμενος, πίσει τῆς τοῦ Θεοῦ Φιλανθρωπίας.

Εὐχαὶ ἱλαστικαὶ πρὸς τὸν ἀπ' ἀρνήσεως ἐπισρέφοντα πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου· σὺ γὰρ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν· παραβάντες γὰρ τὰς ἐντολάς σου ἑαυτοὺς παρεδώκαμεν τῷ θανάτῳ. αὐτὸς γὰρ ὡς εὔσπλαγχνος Δεσπότης, ὁ εἰδὼς τὴν κατασροφὴν ἡμῶν, ὅτι πονηρὰ καὶ ὅτι κατέπιον ἡμᾶς ἰσχύσας ὁ θάνατος σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς, σῶσαι ηὐδόκησας τὸ σὸν πλάσμα, μορφὴν δοῦλον λαβών, καὶ τῷ θανάτῳ συμπλακείς, ἀνεκαλέσω τὴν σὴν εἰκόνα, ἠλευθέρωσας ἡμᾶς τῆς ἐξουσίας τοῦ θανάτου, καὶ ὡδήγησας ἡμᾶς εἰς ὁδὸν σωτηρίας τῇ ἀναγεννήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. καὶ σωθέντες τῇ σῇ χάριτι, ἀνυμνοῦμεν τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, καὶ παρακαλοῦμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ σου παρουσίᾳ, καθ' ἣν μέλλεις κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς· καὶ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, μνήσθητι τοῦ ἐλέους σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός ἐσι, καὶ ὑπέρβηθι τὰ ἀνθρώπινα ἡμῶν πταίσματα, καὶ πλημμελήματα· παράσχου ἡμῖν ἱλασμὸν τοῖς αἰτουμένοις σε, καὶ συγχώρησον πᾶν παράπτωμα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἐν γνώσει τε καὶ ἀγνοίᾳ. ὑ γάρ ἐσιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσει, οὐδὲ ἐὰν μία ἡμέρα γένηται ὁ βίος ἐπὶ τῆς γῆς. τίς γὰρ καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν αὐτοῦ; ἢ τίς παρρησιάσεται καθαρὸς ὑπάρχειν ἀπὸ ἁμαρτίας; πάντες καὶ ἡμάρτομεν ἐν λόγοις, καὶ ἔργοις ἐνώπιόν σου, καὶ σεβόμεθα τῆς σῆς δόξης ἐλπίζοντες δικαιωθήσεσθαι ἐπὶ τοῦ Φοβεροῦ, καὶ Φρικτοῦ βήματός σου, οὐκ ἐξ ἔργων δικαιοσύνης· ἃ γὰρ ἐποιήσαμέν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλλ' ἐκ πίστεως ἀληθοῦς, καὶ τῆς εἰς σὲ ὁμολογίας· τὸ γὰρ ἐπίσασθαί σε, ὁλόκληρος δικαιοσύνη· καὶ τὸ εἰδέναι σε τὸ κράτος, ῥίζα ἀθανασίας· καὶ





εἴδαμεν· ὁμολογοῦμεν, καὶ πιστεύομεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν ἡμᾶς, καὶ παραπεσόντας ἐλεῶν, καὶ ἁμαρτάνοντας φέρων, καὶ ἐκ θανάτου ζωοποιούμενος. Δεόμεθά σου Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅ, τι περ ἂν ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, ὡς σάρκα φορέσαντες, καὶ τὸν Κόσμον τοῦτον οἰκήσαντες, καὶ ἀσθένειαν περικείμενοι, εἴτε ἔργοις, εἴτε λόγοις, εἴτε ἐνθυμήμασιν, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Δεσπότης, ἄνες, ἄφες, πάριδε, καὶ συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν τοῖς ὁμολογοῦσι· καὶ μὴ λογίσῃ μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου, ὅτι δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ δεχόμενος τοὺς μετανοοῦντας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας σου τοῖς σοῖς Ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ Ἱεροῖς Ἀποσόλοις κατεμπιστεύσας, καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν οἰκοδομήσας, καὶ δοὺς αὐτοῖς ἐξουσίαν διὰ τῆς χάριτος, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπάκουσον καὶ ἡμῶν τῶν ἀναξίων ἐπικαλουμένων σε νῦν ἐπὶ ἱλασμῷ τοῦ παρόντος δούλου σου, καὶ θαυμάσωσον τὰ ἔλεή σου ἐπ' αὐτῷ, ὁ σῴζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. σὺ γὰρ εἶπας Κύριε, διὰ τῶν Θεοφορουμένων χειλέων τῶν Προφητῶν σου· ἐπισράφητε πρός με, καὶ ἐπισραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς· καὶ τὸ, ὃ θελήσει, θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπισρέψαι καὶ ζῆσαι αὐτόν· Αὐτὸς οὖν, Φιλάνθρωπε, καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ ἐπισρέφοντα, καὶ αἰτούμενον παρὰ σοῦ ἱλασμόν, μὴ ἀποσρέψῃς, ἀλλ' ὡς ἐλέει ἐπίσκεψαι, καὶ ὡς οἰκτιρμοῖς ἀνακάλεσαι. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ τῶν πρὸς σὲ ἐπισρεφόντων Σωτὴρ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πάντων Ποιητὴς, καὶ Δεσπότης, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ Πατὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλισα πιστῶν· ὁ μὴ παριδὼν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου πανουργίας εἰς βυθὸν ἀπωλείας καὶ πλάνης κατεχθέντα, ἀλλὰ διὰ τῆς σωτηρίου ἀνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν τοῦτον ἀναζητήσας καὶ σώσας, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπαναγαγών. Αὐτὸς Δέσποτα Φιλάνθρωπε, καὶ τὰ νῦν ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον. πρόβατον τῆς λογικῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ σου ὑπάρχοντα, ὃν ἐλυτρώσω ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἀθέων ἐχθρῶν· μεθ' ὧν ἀγνοίᾳ παιδικῇ, ἢ

βία τυραννικῇ τὰ τῆς ἐκείνων πλάνης ἤθη μετήρχετο. νῦν δὲ κατηξίωσας αὐτὸν τῇ σῇ λαῷ σε πολιτείᾳ συναναθῆναι καταύγασον αὐτῷ τὴν διάνοιαν τῇ δυνάμει τῆ ἐνεργείᾳ τῦ Ἁγίε σε Πνεύματος, ὥστε τὸν ἀναποκείμενον τῇ ψυχῇ αὐτῦ σπινθῆρα τῦ σωτηριώδε Βαπτίσματος ταῖς αὔραις τῆς χάριτος νοητῶς ἐξαφθῆναι, καὶ τὴν ἀνσημανθεῖσαν αὐτῷ σφραγίδα ἐκτυπώτερον ἐπιφαίνεσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῦ, καὶ τοῖς λογισμοῖς διὰ τῆς σημειώσεως τῦ Σταυρῦ τῦ Χριςῦ σε, τὴν εἰς σὲ ἐλπίδα, καὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, ἵνα γινώσκῃ, καὶ προσκυνῇ σὲ τὸν μόνον Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριςὸν, καὶ τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον. ἕνωσον αὐτὸν τῇ Ἁγίᾳ σε Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ. ἀπόςησον ἐκ τῆς αὐτῦ διανοίας πᾶσαν συνήθειαν ἐθνικῆς ἀθεότητος, καὶ κατεύθυνον αὐτὸν ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε, καὶ τοῖς προσάγμασί σε ἀξίως πορεύεσθαι, καὶ τῆς τῶν σωτηρίων σε Μυςηρίων ἀκατακρίτε μεταλήψεως καταξίωσον· καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ τῆς ἐπουρανίε σε Βασιλείας μέτοχον ἀνάδειξον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῦ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα. Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ διὰ τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν ἐξαποςείλας εἰς τὸν Κόσμον Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν, ἵνα τὴν σὴν ἀναζητήσῃ καὶ ἀνασώσῃ εἰκόνα σε δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλῦμεν, πρόσδεξαι τὸν δῦλόν σε (τόνδε) τοῖς οἰκτιρμοῖς σε προσρέχοντα, καὶ τυχόντα μὲν ἐκ παιδὸς τῆς Ὀρθοδόξε Πίςεως τῆς πρὸς σὲ διὰ τῦ ἁγίε σε Βαπτίσματος· ἐκπεσόντα δὲ ταύτης διὰ νηπιότητα, ἢ τινα ἄλλην περιπέτειαν· ἐπιςρέφοντα δὲ νῦν, καὶ διὰ μετανοίας καὶ ἐπιγνώσεως πρὸς τὴν σὴν παλινδρομῦντα χρηςότητα. ἔκχεον ἐπ' αὐτὸν τῆς σῆς Φιλανθρωπίας τὴν εὐσπλαγχνίαν· πρόσδεξαι αὐτὸν ὡς τὸν Ἄσωτον πρὸς σὲ τὸν Θεὸν Πατέρα ἐπαναχάμπτοντα· ἀπόςησον ἀπ' αὐτῦ πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐπίνοιαν τῦ ἐχθρῦ· σύνταξον τῇ τῶν λογικῶν σε προβάτων Ἁγίᾳ ποίμνῃ κόσμησον αὐτὸν καὶ νῦν τῇ δόξῃ τῦ παναγίε ὀνόματος τῦ Χριςῦ σε· μέτοχον ἀνάδειξον σὺν πᾶσι Πιςοῖς τῶν ἁγιασμάτων σε τῶν ἀχράντων, εἰς ἄφεσιν μὲν τῶν προγεγονότων σφαλμάτων αὐτῦ, ἀσφάλειαν δὲ τῦ μέλλοντος καὶ φυλακὴν τῆς ψυχῆς καὶ τῦ σώματος. δὸς αὐτῷ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ πρὸς σὲ καταφεύγειν, καὶ σχολάζειν ταῖς Ἐκκλησίαις σε καὶ τὰ εὐαρεςά σοι ἐπιτελεῖν· ἵνα καὶ κληρονόμος δι ἀγαθοεργίας ἀνα-

Φανῇ



φανῇ τῆς ἐπουρανίε Βασιλείας· ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον σὺν αὐτῷ. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τῦ Χριςῦ σε, μεθ' ὧν εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Κλίνας ἐρανὸς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τῦ γένες τῶν ἀνθρώπων· ὁ διὰ τῦ Σταυρῦ σε τῆς προγονικῆς κατάρας ἐλευθερώσας ἡμᾶς, καὶ πρὸς τὴν μακαρίαν ζωὴν ἐπαναγαγών. ὁ εἰπὼν, γίνεσθαι χαρὰν ἐν Οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· πρόσδεξαι καὶ νῦν τὸ ἀπολωλός σε πρόβατον λογικὸν, καὶ τῇ ποίμνῃ σε σύναψον, καὶ τοὺς ἁρπάσαντας λύκους ἀπ' αὐτῦ ἀποσόβησον. ἀξίωσον αὐτὸν πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, τειχιζόμενον τῷ Σταυρῷ σε, καὶ φερόμενον τῇ δόξῃ τῦ προσκυνητῦ σε ὀνόματος, τῦ ἐπικεχλημένε ἡμῖν τοῖς δούλοις σε. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαβῶν τὸ Ἅγιον Μύρον, χρίει αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν τῶν βαπτιζομένων, ποιῶν Σταυρῦ τύπον, ἐπί τε τῦ μετώπε, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῶν μυκτήρων, καὶ τῦ ςόματος, καὶ τῶν δύο ὠτίων, καὶ τῶν χειρῶν, καὶ τῦ ςήθες, καὶ τῶν μεταφρένων, καὶ τῶν γονάτων, λέγων·

Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίε.

Καὶ μετὰ τὴν χρίσιν, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην, ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῦ.

Τῦ Κυρίε δεηθῶμεν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ διὰ τῆς ἀποσολῆς τῦ παναγίε σε Πνεύματος, χάριτος ἐμπλήσας τοὺς Μαθητάς· καὶ τὸν δῦλόν σε τῦτον ἐπιςρέψας ἐκ τῆς πεπλανημένης ὁδῦ, καὶ εἰς τὴν σὴν Πίςιν καθοδηγήσας, καὶ τῆς εὐφδίας τῦ Ἁγίε σε Πνεύματος διὰ τῆς τῦ Μύρε τύτε χρίσεως ἀξιώσας φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ. δὸς αὐτῷ κατὰ τὸ θέλημά σε πορεύεσθαι. καὶ καταξίωσον αὐτὸν σὺν ἡμῖν, ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καὶ τῶν φρικτῶν σε Μυςηρίων. καὶ τηρήσαντα τὴν εἰς σὲ Πίςιν ὀρθὴν, ἐπάξιον φανῆναι τῆς ἐπουρανίε σε Βασιλείας διὰ τῆς χάριτος τῦ Χριςῦ σε· μεθ' ὧν σοι πρέπει δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀκο-

## ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΙΕΡΕΑ ΕΝΥΠΝΙΑΣΘΕΝΤΑ.

ΜΕτὰ τὸν ἐνυπνιασμὸν, εὐθὺς ἀνίσταται. Καὶ ποιήσας Εὐλογητὸν, ἄρχεται τῆ Τρισαγίῳ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. τὸν Ν'. Εἶτα, τὸ, Κύριε ἀσάκησον τῆς προσευχῆς μου. Ὁ Θεὸς ἐις τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Δόξα ὠ ὑψίσοις Θεῷ. Πιστεύω ἐις ἕνα Θεόν. τὸ, Ἄνες, ἄφες. Καὶ Ἀπολυτίκιον, ἢ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Εἶτ' ἔτω τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος β'.

ΗΜαρτον εἰς σὲ Σωτὴρ, ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱὸς, δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, ἢ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ΚΡάζω σοι Χριστὲ Σωτὴρ, τῶ Τελώνε τὴν Φωνὴν, πλάσθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, ἢ ἐλέησόν με ὁ Θεός. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ ά.

ΤΗν ταχεῖάν σε σκέπην ἢ τὴν βοήθειαν, ἢ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τῷ δέλῳ σε, ἢ τὰ κύματα Ἀγνὴ σὺ καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν ἢ τὴν πεσοῦσάν με ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα ἢ βούλεσαι. Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πατερ ἡμῶν. Ὅτι σῶ. Ἕτερα στιχηρὰ. Ἦχος βαρύς.

ΩΣ ὁ περιπεσὼν εἰς τὰς λῃσὰς, ἢ τετραυματισμένος, ἔτω κἀγὼ περιέπεσα ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, ἢ τετραυματισμένη ὑπάρχει με ἡ ψυχή. πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγὼ, εἰμὴ πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεὸς τὸ μεγά σε ἔλεος.

ΩΣ ὁ Ἄσωτος Υἱὸς, ἦλθον κἀγὼ Οἰκτίρμον δέξαι με προσπίπτοντα ὡς ἕνα τῶν μισθίων σε ὁ Θεὸς, ἢ ἐλέησόν με. Ἦχος πλ. δ'.

ΤΟῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν λῃσαῖς περιπεσὼν, ἐσυλήθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, ἢ δεινῶς πληγωθεὶς, ὅλην με τὴν ψυχὴν τετραυμάτισμαι, ἢ ἔνθεν κεῖμαι γυμνὸς ἀρετῶν ὢν τῇ τῶ βίῳ ὁδῷ. Ἱερεὺς δὲ ἰδών με τῷ μώλωπι ὀδυνώμενον, διὰ τὸ ἀνίατον παρῆλθεν ἐκ ἀποβλέπει με. Λευΐτης δὲ πάλιν μὴ φέρων τὴν ψυχοφθόρον ἀλγηδόνα, ἢ αὐτὸς κατιδὼν ἀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ ὁ εὐδοκήσας ἐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῇ φιλανθρωπίᾳ σε παράσχε μοι τὴν ἴασιν, ἐπιχέων ἐπ ἐμὲ τὸ μεγα σε ἔλεος. Ἦχος πλ. β'.

ΕΝνοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, ἢ θρηνῶ με τὰς πράξεις τὰς πονηρὰς πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παῤῥησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ ὁ ἄσωτος ἐγώ; εὔσπλαγχνε Πατερ, Υἱὲ μονογενὲς, ἢ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλέησόν με.

ΕΙς τὴν κοιλάδα τῆ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθε, ὅταν καθίσῃς Ἐλεήμον, ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσῃς με τὰ κεκρυμμένα,

μηδὲ



μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ Φείσαί μου, ἢ ἐλέησόν με. Δόξα

ΕΓὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρον τὸ σύνολον, ἢ τὴν ἐκκοπὴν πτοεῖμαι, ἢ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον. διό σε ἱκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀναγκης ἐπίστρεψον, ἢ σῶσόν με. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΛπὶς τῶ Κόσμε ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἢ μόνην φοβερὰν προστασίαν αἰτεῖμαι σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, ἢ δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, ῥυσθῆναι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη. Τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'.

Ἡ Εὐχὴ αὐτη, Μάρκε Μοναχῦ.

ΑΧραντε, ἀμόλυντε, πολυεύσπλαγχνε, Κύριε, ὁ τῇ ἀναλήψει τῆς σῆς ἀνθρωποτητος τὴν ἡμετεραν Φύσιν τῆς Φθορᾶς ἀπαλλάξας, ἢ τῇ ἑνώσει τῆς κρειττονος ὅλην καθαγιάσας· ὁ τοῖς εἰς σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν ἀνενδοιάστως πιστεύεσι, τὴν χάριν σε δαψιλῶς παρεχόμενος, ἢ ὢν τῇ ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς τὸν μεγάλαυχον καταισχύνων, ἢ παλαιὸν πτερνισμὸν· Αὐτὸς εὐεργέτα Κύριε. καὶ μὲ τὸν ἐμπαθῆ ἢ Φιλαμαρτήμονα, διὰ τῆς καθ' ὕπνον Φαντασίας χρανθέντα, κάθαρον ἀπὸ παντὸς μολυσμῦ σαρκὸς ἢ πνεύματος, ἢ μὴ λογίσῃ τῦτο εἰς ἁμαρτίαν, εἴτε Φθόνῳ τῦ μισοκάλε ἢ ἀνυποστάτε δαίμονος διὰ τῆς ὀνειρώσεως ἐμολύνθην, εἴτ' ἀμελείᾳ ἢ ἀκρασίᾳ τῶν βλαβερῶν· ἢ ἕξει πονηρᾷ ἢ προσλήψεων τυραννίδι, ἰσχυσον δέ με τῦ λοιπῦ κατὰ τῆς αὐτῦ σκαιότητος, ἢ μανίας, τῇ παντοδυνάμῳ σε χάριτι, ἢ ἀνώτερον τῶν αὐτῦ ποικίλων ἐπινοιῶν διατήρησον· τὸν τῆς σωφροσύνης μου λύχνον ἄσβεστον μέχρι τέλους διαφυλάττων ἵνα μυσαρᾶς μὲν ἁπασης τῶν γαργαλισμῶν ἡδυπαθείας, ἢ παντοίας φοβερᾶς τῶν νυκτερινῶν φαντασιῶν ἀχλύος, διὰ τῆς σῆς βοηθειας ἀπηλλαγμένος, τῇ φωταυγεῖ θεωρίᾳ τῶν ἐπιθυμητῶν, ἢ ὑπὲρ μέλι ἢ χηρίον ἡδυνόντων χριμάτων σε, νυκτὸς ἢ ἡμέρας ἐμμελετῶν ὢν καθαρῷ συνειδότι. τῶν ζωοποιῶν ἢ ἀθανάτων σε Μυστηρίων μετασχεῖν ἀξιωθησωμαι· πρεσβειαις τῆς ἀφθόρως τεκύσης σε Παναχράντε Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, ἢ Ἀειπαρθένε Μαρίας, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τῦ Μεγάλε Βασιλέως.

ΠΟλυεύσπλαγχνε, ἀχήρατε, ἀμόλυντε, ἄχραντε, μόνε ἀναμάρτητε Κύριε, καθαρόν με τὸν ἀχρεῖον δοῦλόν σε ἀπὸ παντὸς μολυσμῦ σαρκὸς ἢ πνεύματος, ἢ τῆς νῦν ἐξ ἀπροσεξίας με ἢ ῥᾳθυμίας ἐπιγινομένης μοι ἀκα-

θαρσίας μετὰ τῶν ἄλλων μὲ πασῶν ἀνομιῶν· καὶ ἀνάδειξόν με ἄσπιλον διὰ τῆς χάριτος τῦ Χριςῦ σε· καὶ ἁγίασόν με τῇ ἐπιφοιτήσει τῦ Ἁγίε σε Πνεύματος· ἵνα ἀνανήψας ἐκ τῆς ὁμίχλης τῶν ἀκαθαρσιῶν με καὶ τῶν Φαντασιῶν τῦ Διαβόλε, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ παντὸς μολυσμῦ διαβολικε, καταξιωθῶ ὡ καθαρᾷ συνειδήσει, ἀνοίξαι τὸ ἐυπαρον με σῶμα καὶ ἀναγὲς, εἰς τὸ ὑμνῆσαι τὸ Πανάγιον Ὄνομά σε, τῦ Πατρὸς καὶ τῦ Υἱῦ καὶ τῦ Ἁγίε Πνεύματος. καὶ ὕτω μετασχεῖν ἀνεύχως καὶ ἀκαταχρίτως τῶν ἀχράντων, ὑπεραγίων, καὶ ζωοποιῶν Μυςηρίων τε μονογενῦς σε Υἱῦ, τῦ Κυρίε καὶ Θεῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ· μεθ' ὧν εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἑτέρα τῦ αὐτῦ. Τινὲς δὲ Φασιν εἶναι ταύτην τῦ Ὁσίε Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανῦ.

ΠΆλιν ὑπεσκελίσθην ὁ τάλας τὸν νῶν, τῇ πονηρᾷ συνηθείᾳ τῆς ἁμαρτίας δελεύων· πάλιν ὁ τῦ σκότες ἄρχων, καὶ τῆς ἐμπαθῦς ἡδονῆς ὁ γοητότως αἰχμάλωτον εἵλκε με, καὶ ὡσπερ δῆλον τεταπεινωμένον τῷ ἑαυτῦ θελήματι, ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς δελεύειν καταναγκάζει με· καὶ τί ποιήσω Κύριε. Κύριε, λυτρωτὰ, καὶ ὑπερασπιςὰ τῶν πεποιθότων ἐπὶ σοί; πρὸς σὲ πάλιν ἐπισρεφήσομαι, καὶ σωθῶ, καὶ συγγνώμην αἰτήσω τῶν πεπραγμένων μοι. ἀλλὰ δέδοικα καὶ τρέμω, μή πως καθ' ἑκάσην ἐξομολογέμενος, καὶ ἀποχὴν τῶν κακῶν ἐπαγγελλόμενος, καὶ καθ' ὥραν ἁμαρτάνων, καὶ μὴ ἀποδιδῦς τὰς εὐχάς με σοὶ τῷ Θεῷ με, τὴν μακροθυμίαν σε διεγείρω πρὸς ἀγανάκτησιν. καὶ τίς ὑποίσει Κύριε τὸν θυμόν σε; γινώσκων ἐν τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε, καὶ τὴν ἄβυσσον τῆς Φιλανθρωπίας σε, πάλιν ἐπιῤῥίπτω ἑμαυτὸν εἰς τὰ ἐλέη σε, καὶ κράζω σοι τὸ, ἥμαρτον ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με τὸν παραπεπτωκότα. δὸς μοι χεῖρα βοηθείας τῷ ὀν βόθρῳ τῶν ἡδονῶν βεβυθισμένῳ καὶ μὴ καταλίπῃς με Κύριε τὸ πλάσμα σε, Φθαρῆναι ταῖς ἀνομίαις καὶ ταῖς ἁμαρτίαις με· ἀλλὰ τῇ συνήθει σε χρηςότητι χρησάμενος, ῥῦσαί με τῦ μιασμῦ, καὶ τῦ ῥύπε τῆς σαρκός με, καὶ τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν με τῶν καθ' ἑκάσην καταχραινόντων τὴν ἐμὴν ἀθλίαν ψυχήν. ἰδὲ γὰρ Κύριε ὁ Θεός με, ὐκ ἔςι τόπος ὃν ταύτῃ καθαρὸς, ἀλλ' ὅλη λελέπρωται, τὴν ὁλοσώματον ἔχουσα πληγήν. Αὐτὸς ἐν ὡς ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῦ ἐλέες πηγὴ, καθάρισον ταύτην τῇ τῶν δακρύων με καθάρσει, ταῦτα προχέων ὃν ἐμοὶ δαψιλῶς, καὶ ἐπίχεε τὴν Φιλανθρωπίαν σε, καὶ ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς· καὶ δὸς μοι τὴν ἴασιν καὶ κάθαρσιν, καὶ μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπ' ἐμῦ, καὶ καταφάγηταί με τὸ τῆς ἀπογνώσεως πῦρ. ἀλλ' ὥσπερ εἶπας ὁ ἀ-





ψευδὴς Θεὸς, ὅτι μεγάλη χαρὰ γίνεται ἐπὶ ἁμαρτωλῦ μετανοίᾳ, τῦτο πραχθείη καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· καὶ μὴ κλείσῃς τὰ ὦτα τῆς εὐσπλαγχνίας σε εἰς τὴν προσευχὴν τῆς μετανοίας με· ἀλλὰ ἄνοιξόν μοι ταῦτα, καὶ ὡς θυμίαμα κατευθυνθήτω ἐνώπιόν σε. οἶδας γὰρ τὴν ἀσθένειαν τῆς Φύσεως ὁ Πλάσης, καὶ τὸν ὄλισθον τῆς νεότητος, καὶ παρορᾶς ἁμαρτίας, καὶ τὴν μετάνοιαν ἐκδέχῃ τῶν ὀν ἀληθείᾳ ἐξομολογεμένων σοι. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τῦ Κόσμε, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑὶ ποιῆ μετανοίας, ΝΑ'. Ὀφείλει δὲ λέγειν κατὰ μετάνοιαν, τὸ, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με, διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον. ἢ τὸ, Ἥμαρτόν σοι Κύριε, συγχώρησόν μοι τῷ ἀσώτῳ. Εἶτα λέγει τὸ, Ὁ ὢν πάντοτε καιρῷ. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίε εὐλόγησον Πάτερ. Καὶ ἡ Εὐχὴ, Δέσποτα Θεὲ Πατερ Παντοκράτορ. Εἶτα Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Τὴν τιμιωτέραν. Τῇ ὑπερμάχῳ. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Καὶ εἰς μώνσιν ἡ Φαντασία ἐκ δαιμονικῆς ἐπηρείας, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν αὐτὴν διάταξιν, καὶ ἱερεργεῖ, ὁ δὲ λαϊκὸς μεταλαμβάνει.

Εἰ δὲ ἐκ πολυποσίας γένηται, μὴ ἅπτε, κατὰ τὸν δ'. Κανόνα τῦ Διονυσίε, καὶ κατὰ μέγαν Ἀθανάσιον ὠ τῇ Ἀμμῶν Ἐπισολῇ, καὶ κατὰ τὸν μέγαν Βασίλειον ὠ τοῖς Ἀσκητικοῖς. Ζήτει ταῦτα εἰς τὸν Νόμον, εἰς τὸ Κ'. σοιχεῖον, ὠ Κεφαλαίῳ κή.

## ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΧΘΡΑΣ ΕΙΡΗΝΕΥΟΥΣΗΣ.

ΕΥχαριςῶμέν σοι Δέσποτα Φιλάνθρωπε, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, καὶ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν, τῷ καθελόντι τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον, καὶ εἰρήνην βραβεύσαντι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· τῷ δωρησαμένῳ καὶ νῦν εἰρήνην τοῖς δέλοις σε. ῥίζωσον ὠν αὐτοῖς τὸν Φόβον σε, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλες ἀγάπην βεβαίωσον· κατάσβεσον πᾶσαν ἔριν, περίελε πάντα τὰ τῆς διχοσασίας σκάνδαλα. Ὅτι σὺ εἶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

## ΕΥΧΗ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ Βαΐα, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

ΚΎριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τὸν Χερυβὶμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναςειαν, καὶ ἀποσείλας τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριςὸν ἵνα σώσῃ τὸν Κοσμον διὰ τῦ Σταυρῦ, τῆς ΤαΦῆς καὶ τῆς Ἀνασάσεως αὐτῦ. ὃ παραγονομένε ὠν Ἱερυσαλὴμ ἐπὶ τὸ ἐκέσιον Πάθος, ὁ Λαὸς ὁ

καθήμενος ὢν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ Βαΐα τῶν Φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτὸς Δέσποτα καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ Βαΐα καὶ κλάδους δένδρων ὠν χερσὶ φέροντας, διατήρησον· καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι καὶ οἱ παῖδες τὸ Ὡσαννά σοι προσέφερον, διαφύλαξον, ὅπως ὠν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιοῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ὠν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

---

Ὅταν Σταυροῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος μετὰ τῆς Ἁγίας Λόγχης.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἀνῃρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ. ὅτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς, δόξα σοι. Δόξα.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ Λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. Καὶ νῦν.

Λόγχη πλευρὰν, ὦ Χριστὲ μου νυγεῖσά σε, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ἐλέθρου πᾶσι βροτοῖς γεγονυῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας. Δόξα, καὶ νῦν. καὶ Ἀπόλυσις.

---

## ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΝ.

Ἵσταται ὁ μέλλων ἀναγωνῆσθαι υἱὸς, ἢ θυγάτηρ, ἔσωθεν τῶν Πυλῶν τοῦ Ἁγίου Θυσιαστηρίου, καὶ ὁ Ἀνάδοχος ἔξωθεν, ἀμφότεροι κηρὸν κατέχοντες ἀπτομένους· Ὁ δὲ Ἱερεὺς, Φορῶν τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, ποιεῖ Εὐλογητόν. τὸ, Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Εἶθ' ἕτως ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἠγαπημένου σου Παιδὸς, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τέκνα καλέσας ἡμᾶς Θεοῦ. Υἱοθεσίᾳ καὶ χάριτι τοῦ παντοδυνάμου σου καὶ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὁ εἰπών· ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσαι μοι εἰς Υἱόν. Αὐτὸς Φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, ἐπίβλεψον ἐξ Ἁγίου σου κατοικητηρίου ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους, καὶ ὃς ἡ Φύσις κατὰ σάρκα διεσηκότας ἀλλήλων ἐγόνησεν, τούτους αὐτὸς εἰς πατέρα καὶ υἱὸν ἕνωσον τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. στήριζον αὐτοὺς τῇ ἀγάπῃ σου, σύνδεσον αὐτοὺς τῇ εὐλο-





γίᾳ σου, εὐλόγησον αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ σου, ἐδραίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει σου· Φυλάττων διαπαντὸς, καὶ μὴ ἀθετῶν τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων αὐτῶν, καὶ γνοὺς μεσίτης τῆς αὐτῶν ὑποσχέσεως· ἵνα ἀδιάῤῥηκτον μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτῶν τὴν σχέσιν, ἣν ἐπὶ σοὶ ὡμολόγησαν, καὶ ἄψευστον διαφυλάττωσιν, ἐν σοὶ ζῶντες τῷ μόνῳ ζῶντι, καὶ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς κληρονόμους τῆς Βασιλείας σου. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Δέσποτα, Δέσποτα, ὁ τῆς Κτίσεως πάσης Δημιουργὸς, ὁ ὢν τῷ πρώτῳ Ἀδὰμ κατὰ σάρκα Φυσικὴν δεσμήσας συγγένειαν, ὢν δὲ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ ἠγαπημένῳ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, χάριτι καὶ ἡμᾶς συγγενεῖς σου ἀνέδειξας, σοὶ τῷ μόνῳ εἰδότι τὰ πάντα καὶ πρὶν γενέσεως, οἱ δοῦλοί σου ἕτοι τὰς κεφαλὰς ὑποκλίνουσι, τῆς παρὰ σοῦ εὐλογίας δεόμενοι, καὶ τῷ ὢν σοὶ συνδέσμῳ εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν ἀλλήλους ἐπιγράφοντες· τύχοιεν ὧν ἐλπίζουσι, καὶ τῆς ἑαυτοῖς ὀφειλομένης κατασάσεως, καὶ τῆς ὢν σοὶ Υἱοθεσίας, ἐπαξίως πολιτευόμενοι. Ἵνα ὡς ἐν πᾶσι, καὶ ὢν τούτῳ δοξάζηταί σου τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λαμβάνει ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου. Ὁ δὲ υἱὸς πίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ πατρὸς, καὶ πατεῖ αὐτὸν ὁ πατὴρ εἰς τὸν τράχηλον, λέγων· Σήμερον υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καὶ ἀνίστᾳ αὐτὸν. εἶτα ἀσπάζονται ἀλλήλους. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν, καὶ εὐλογεῖ αὐτοὺς, καὶ διδάσκει αὐτούς.

---

## ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΚΑΜΙΝΟΝ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Ἁγιασμόν. Μετὰ δὲ τὸν Ἁγιασμὸν, λέγει τὰς Εὐχάς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὴν ἑπταπλάσιον Κάμινον, καὶ τὴν Φλόγα τὴν ὢν Βαβυλῶνι εἰς δρόσον μεταβαλὼν, καὶ τοὺς ὢν αὐτῷ βληθέντας ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ναβυχοδονόσορ Ἁγίους τρεῖς Παῖδας, Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν, καὶ Μισαὴλ σώσας διαφυλάξας· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὴν Κάμινον ταύτην διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν δούλων σου, καὶ εὐόδωσον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγαθουργίᾳ σου. κατεύθυνον αὐτὰ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀει-

παρθένε Μαρίας, δυνάμει τῦ τιμίυ ϗ ζωοποιῦ Σταυρῦ, προσασίαις τῶν παμμεγίσων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ, ϗ Γαβριὴλ, ϗ πασῶν τῶν ἐπερανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τῦ τιμίυ ἐνδόξυ Προφήτυ Προδρόμυ ϗ Βαπτισῦ Ἰωάννυ, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων ϗ πανευφήμων Ἀποσόλων, τῦ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Κυπριανῦ, τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάυ Ἀρχιεπισκόπυ Μύρων ϗ Λυκίας τῦ Θαυματυργῦ, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, ϗ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ϗ ἀεὶ ϗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ϗ τὰ πάντα ἐφορῶν, ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Λάβαν ἐπὶ τῆς εἰσόδυ τῦ Ἰακὼβ, ϗ τὸν οἶκον Ποτιφρὶ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τῦ Ἰωσὴφ, ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Ἀμιναδὰβ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τῆς Κιβωτῦ, ὁ διὰ τῆς ἀνανθρωπήσεως τῦ Χριςῦ συ, σωτηρία γονόμενος τῦ οἴκυ Ζακχαίυ· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Κάμινον ταύτην, ϗ τὺς ἐνεργῦντας αὐτὴν τῷ σῷ Φόβῳ διατήρησον, ϗ ἀβλαβεῖς αὐτὺς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων διαφύλαξον, ϗ τὴν σὴν εὐλογίαν ἐξ ὕψυς κατοικητηρίυ συ κατάπεμψον αὐτοῖς, ϗ εὐλόγησον ϗ πλήθυνον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν Ἵνα πάντοτε εὐχαρίςως δοξάζωμεν τὸ πανάγιον ὄνομά συ. τῦ Πατρὸς, ϗ τῦ Υἱῦ, ϗ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος. νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εἶτα λέγει τὰς Αἰτήσεις.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός συ.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέυς, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως. συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων συ (τῶν δε.) ϗ ὑπὲρ τῦ εὐλογηθῆναι, ϗ πληθυνθῆναι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν κοπιώντων ἐν τῇ Καμίνῳ ταύτῃ, δεόμεθά συ Κύριε, ἐπάκυσον, ϗ ἐλέησον

Ἐπάκυσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, ϗ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, ϗ ἵλεως γανῦ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ϗ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ ϗ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. ϗ σοὶ τὴν δοξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, ϗ τῷ Υἱῷ, ϗ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν. ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ῥαντίζει τὴν Κάμινον, ϗ τὺς ὄντας ἐκεῖ.

Εἶτα ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

ΑΚΟ-



## ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΚΟΣΚΟΠΟΥΣ.

Εὐλογήσαντος τῦ Ἱερέως, τὸ Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐσίν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν συ παραγόνυ Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην δὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ ϗ μεθ' ἡμῶν, ϗ σῶσον ἡμᾶς.

Τὺς ἀγραμμάτυς Μαθητὰς, τὸ Πνεῦμά συ τὸ Ἅγιον, παιδευτὰς ἀνέδειξε Χριςὲ ὁ Θεὸς ϗ τῇ πολυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην ἐμέωσον ὡς παντοδύναμος.

Γλώσσαις ἀλλογενῶν ἐκαινόγησας Χριςὲ, τὺς σὺς Μαθητὰς, ἵνα δι' αὐτῶν σε κηρύξωσι τὸν ἀθανατον Λόγον ϗ Θεὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Βασιλεῦ Οὐρανε. Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχῦ παρὼν, ϗ τα πάντα πληρῶν. ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν ϗ ζωῆς χορηγὸς, ἐλθὲ ϗ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, ϗ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, ϗ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιζον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀσοχήσωμεν. ῥυσθείημεν διὰ σῦ τῶν περισάσεων. σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τῦ γένυς τῶν Χριςιανῶν.

Εἶθ' ἑτω λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς εἰς τὴν κεφαλὴν τῦ παιδίυ.

Τῦ Κυρίυ δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀνοιχήσας εἰς τὰς καρδίας τῶν δώδεκα Ἀποσόλων, ἀνυποκρίτως, διὰ τῆς χαριτος τῦ Παναγίυ Πνεύματος, τῦ κατελθόντος ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, ϗ τότων τὰ χείλη ἀνοίξας, ϗ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις· Αὐτὸς Κύριε Ἰησῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξαπόςειλον αὐτὸ τὸ Πνεῦμά συ τὸ Ἅγιον ἐπὶ τὸ παρὸν παιδίον (τὸ δῆνα.) ϗ ἐμφύτευσον εἰς τὰ ὦτα τῆς καρδίας αὐτῦ τὰ ἱερὰ γράμματα, ἃ ἡ χείρ συ ἡ ἄχραντος ἐν πλαξὶ διεχάραξε τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ. νῦν, ϗ ἀεὶ, ϗ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα.

Κύριε Ἰησῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἀνοιχήσας, ϗ φωτίσας τὰς καρδίας τῶν εἰκοσιτεσσάρων Πρεσβυτέρων, ϗ τῶν Ἁγίων συ Μαθητῶν ϗ Ἀποσόλων, ϗ τῶν Ἁγίων Ἀποσόλων ϗ Εὐαγγελισῶν συ, Ἰωάννυ, Ματθαίυ, Μάρκυ, ϗ Λυκᾶ, ὁ ὑπομνήσας ϗ φωτίσας τὸν Ἅγιον Πρωτομάρτυρα Στέφανον· Αὐτὸς ϗ νῦν Κύριε φώτισον τὴν καρδίαν τῦ δούλυ συ (τῦ δεῖνος,) πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ ϗ Ἀειπαρθένυ Μαρίας, δυνάμει τῦ τιμίυ ϗ ζωοποιῦ Σταυρῦ, τῦ τιμίυ

ωδόξε Προφήτε Προδρόμε ἡ Βαπτιστῆ Ἰωάννε, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, ἡ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῆ Ἁγίε Ἀποστόλε Ματθία, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀγαπητῆ, Προκοπίε, Φιλητῆ, ἡ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, ἡ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἡ τῷ Παναγίῳ, ἡ ἀγαθῷ, ἡ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Στῶμεν καλῶς σῶμεν μετὰ Φόβε Θεῦ. Ἀμήν.

---

ΕΥΧΗ, Ὅταν ἀπέρχεται Παιδίον μανθάνειν τὰ Ἱερὰ Γράμματα.

Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ εἰκόνι τιμήσας ἡμᾶς τὲς ἀνθρώπες, ἡ αὐτεξεσίῳ περιβαλὼν θελήματι· ὁ ὢν τῷ ναῷ εἰσελθὼν μεσέσης τῆς ἑορτῆς, ἡ διδάσκων τὸν Λαὸν, θαυμαζόντων δὲ τῶν Λαῶν, ἡ λεγόντων· πόθεν ἔτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς. Δαβὶδ δὲ, δεῦτε τέκνα Φωτίσασθε, λέγει, ἀκέσατέ με, Φόβον Κυρίε διδάξω ὑμᾶς. Ὁ τὸν Σολομῶντα σοφίαν διδάξας, Θεὲ τῶν ὅλων, Λόγε παντάναξ, ἄνοιξον τὴν ψυχὴν, ἡ τὴν καρδίαν, τὸ σῶμα, ἡ τὴν διάνοιαν τε δέλε σε (τῆ δε) εἰς τὸ συνιέναι, ἡ δέξασθαι, ἡ ποιεῖν τὸ θέλημά σε· ἡ λύτρωσαι αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τῆ διαβόλε, τήρων αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆ, ἡ προκόπτοντα ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σε διαπαντὸς· πρεσβείαις τῆς παναχράντε σε Μητρὸς, ἡ πάντων σε τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν, ἡ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

---

Τῆ ὡ Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννε Ἀρχιεπισκόπε Κωνσταντινοπόλεως τῆ Χρυσοστόμε Λόγος παραινετικὸς τῇ Ἁγίᾳ ἡ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Ἀγαπητοί μοι ἀδελφοὶ ἡ παμπόθητοι, οἱ συναθροισθέντες ἐν τῇ Ἁγίᾳ τῆ Θεῆ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς τὸ λατρεῦσαι Θεῷ ζῶντι, ἐν ὁσιότητι, ἡ δικαιοσύνῃ, ἡ τῶν Ἁγίων ἀχράντων ἡ ἀθανάτων Φρικτῶν Μυστηρίων τῆ Χριστῆ μετὰ Φόβε μετασχεῖν· Ἀκέσατε ἐμῆ τῆ ταπεινῆ ἡ ἀναξίε. Οὐ γὰρ ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν ἡ ὁ διδάσκων ὑμᾶς, ἀλλ' ἡ χάρις τῆ Παναγίε, ἡ ζωοποιῆ Πνεύματος. Οὐ γὰρ ἀπ' ἐμαυτῆ λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐδιδάχθην παρὰ τῶν Θεῖων Κανόνων, ἡ Θεοφόρων Πατέρων, ἡ ὡς παρέλαβεν ἡ Ἐκκλη-





σία παρὰ τῶν Θεοσόφων, ἡ Θείων Ἀποστόλων. ἔτω δὴ αὐτὸς Φημὶ, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς ἡ πάντων ἐλαχιστότερος· τὰς πράξεις ὑμῶν ὃ γινώσκω, τὰ ἐπιτηδεύματα ἀγνοῶ. ἡ διὰ τῆτο τῷ τῆ Θεῆ Φόβῳ βαλλόμενος, παραγγέλλω ἑνὶ ἑκάστῳ ὑμῶν ἀνδράσι τε, ἡ γυναιξὶ, μικροῖς τε, ἡ μεγάλοις· μηδεὶς ἐξ ὑμῶν ἔνοχος ἁμαρτίας ὑπάρχων, ὑπὸ τῆς ἰδίας κατηγορέμενος συνειδήσεως, πρὶν μετανοῆσαι ἡ ἐξομολογήσασθαι, τολμήσῃ καταφρονητικῶς προσελθεῖν, ἡ ἅψασθαι τῆ θείε τέτε πυρός. Ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ κατανάλισκον ἐσί· ἡ τὲς μὲν ἐκ Πίστεως ἡ Φόβε προσερχομένες ὡς Θεῷ, ἡ Βασιλεῖ, ἡ Κριτῇ πάντων ἡμῶν, Φλογίζει ἡ κατακαίει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, τὰς δὲ ψυχὰς Φωτίζει ἡ ἁγιάζει· τὲς δὲ ἀπίστες, ἡ μετὰ ἀναισχυντίας προσερχομένες, Φλογίζει ἡ κατακαίει τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἡ τὰ σώματα. Διὰ τῆτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς, ἡ ἄῤῥωστοι κοιμῶνται, τετεσιν. ἀποθνήσκεσι πολλοὶ ἀνεξαγόρευτοι, ἡ ἀμετανόητοι. Καὶ λοιπὸν ἀδελφοί με παρακαλῶ ὑμᾶς, ἡ λέγω· μηδεὶς ὀμνύων, ἢ ἐπίορκος, ἢ ψεύστης, ἢ κατάλαλος, ἢ πόρνος, ἢ μοιχὸς, ἢ ἀρσενοκοίτης, ἢ ἅρπαξ, ἢ μέθυσος, ἢ λοίδορος, ἢ μῖσος ἔχων κατὰ τῆ ἀδελφῆ, ἢ φόνον πεποιηκὼς, ἢ μάγος, ἢ γόης, ἢ φαρμακὸς, ἢ ἐπαοιδὸς, ἢ μαντὶς, ἢ λῃστὴς, ἢ μανιχαῖος, ἀνεξαγόρευτος ἡ ἀνέτοιμος προσέλθῃ τῶν Φρικτῶν τῆ Χριστῆ μυστηρίων, ἢ ἅψασθαι, ἢ προσεγγίσαι· Φοβερὸν γὰρ τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεῦ ζῶντος. τομώτερος γάρ ἐσιν ὁ λόγος τῆ Θεῆ, ὑπὲρ μάχαιραν δίσομον, διϊκνέμενος μέχρις ἁρμονιῶν, ἡ μυελῶν, ἡ ὀσέων, ἡ ἀννοιῶν, ἡ καρδιῶν. βλέπετε ἕν ἀδελφοί με, μηδεὶς ἀμεταμέλητος, ἢ ἀνέτοιμος, ἢ ἀνάξιος. προσελθὼν μεταλάβῃ τῶν Φοβερῶν, ἡ ἀχράντων αὐτῆ Μυστηρίων. Αὐτὸς γάρ φησιν· Ἐγώ εἰμι, ἡ ἐκ ἔσι Θεὸς πλὴν ἐμῆ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, ἡ ζῆν ποιήσω· ἡ ἐκ ἔσιν ὃν ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν με. Αὐτὸς γάρ ἐσιν ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων· αὐτῷ πρέπει πασα δόξα, τιμὴ, ἡ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, ἡ τῷ Υἱῷ, ἡ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

---

Τῆ ὡ Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννε Ἀρχιεπισκόπε Κωνσταντινοπόλεως τῆ Χρυσοστόμε, Λόγος παραινετικὸς τῇ Ἁγίᾳ ἡ Μεγάλῃ Κυριακῇ τῆ Πάσχα.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Εἴτις εὐσεβὴς ἡ Φιλόθεος, ἀπολαυέτω ταύτης τῆς καλῆς ἡ φαιδρᾶς πανηγύρεως. Εἴτις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τῆ Κυρίε αὐτῆ. Εἴτις ἔκαμε νηστείαν, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴτις ἀπὸ

τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθον, εὐχαρίσως ἑορτασάτω. Εἴτις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλέτω. Οὐ γὰρ βδὸν ζημιῶται. Εἴτις ὑστέρησον εἰς τὴν ἐνάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἀνδοιαζων Εἴτις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον. ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης. καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει κἀκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πρᾶξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι, καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε· πλούσιοι, καὶ πένητες μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς, καὶ ῥᾳθυμοι τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες, καὶ μὴ νηστεύσαντες εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολύς, μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς Πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνείτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ Βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος· ἔσβεσαν αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν ᾅδην, ὁ καταβὰς εἰς τὸν ᾅδην. Ἐπίκρανεν αὐτὸν, γευσάμενος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν· Ὁ ᾅδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεχρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθῃρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἔλαβε σῶμα, καὶ θεῷ περιέτυχον. Ἔλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν Οὐρανῷ. Ἔλαβον ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκαν ὃν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ πεπτώκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται, Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.





# ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑ
## ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

Ἤγαν εἰς τὰς Ἑορτὰς τῶν ιβ'. Μηνῶν, ἤτοι τῶν Δεσποτικῶν, καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων. Ἔτι δὲ καὶ Ἀποστολοευάγγελα εἰς Μαρτυρας Γυναῖκας, Ὁσίας Γυναῖκας, καὶ εἰς Ὁσιομάρτυρας Γυναῖκας, ὁπόταν τις βέλετῃ ἑορτάσῃ. Προσέτι καὶ τὰ ιά. Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια τὰ Ἀνασάσιμα.

## ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'.

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ· Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ά. 39.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ. Ζήτει Φύλλ. 391

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος γ'. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς. Κεφ. β'. 5.

ΑΔελφοὶ, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δοῦλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου θανάτου δὲ σταυροῦ. διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.

Ἀλληλούϊα ἦχος πλ. δ'. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ ί. 38.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθον ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μαρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. καὶ τῇ δὲ ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μαρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπισᾶσα δὲ, εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε δια-

χονεῖν ; εἰπὲ ἓν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. αὐτὸς δὲ εἶπε· μενοῦνγε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

---

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ'. Ἡ παγκόσμιος Ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν Ὄρθρον. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ΚΕΦ. ιβ'. 28. Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. ἦλθον οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς, καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ Κόσμου τούτου· νῦν ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω. κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ Νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. τίς ἐστιν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ Φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστί· περιπατεῖτε, ἕως τὸ Φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ. καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ Φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ Φῶς, ἵνα υἱοὶ Φωτὸς γένησθε. Εἰς τὴν Λειτουργίαν ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος βαρύς. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίους α'. ΚΕΦ. α' 18.

Ἀδελφοὶ, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σῳζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί. γέγραπται γάρ· ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ Κόσμου τούτου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔγνω ὁ Κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν





Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν· ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοὶ, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά. καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ Κόσμου, καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. ἐξ αὐτοῦ δέ ἐστε ὑμεῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε, καὶ ἁγιασμὸς, καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα καθὼς γέγραπται· ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Κἀγὼ δὲ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοὶ, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου, ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν, εἰμὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. Ἀλληλ. ἦχος α'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου. στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ΚΕΦ. κζ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. καὶ δήσαντες, αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ Ἡγεμόνι. τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι, καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, λέγων ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῶον. οἱ δὲ εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ Ναῷ, ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν Κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ Υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν, λέγων· σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· σὺ λέγεις. καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν Ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ Ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθε-

λον. εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν, συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπον αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἤδη γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἡγεμὼν, εἶπον αὐτοῖς. τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· σταυρωθήτω. ὁ δὲ Ἡγεμὼν ἔφη τί γὰρ κακὸν ἐποίησαν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· σταυρωθήτω ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου, ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. τότε ἀπέλυσαν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκαν, ἵνα σταυρωθῇ. τότε οἱ στρατιῶται τοῦ Ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ Πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην. καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· χαῖρε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ· καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃς ἐστι λεγόμενος Κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσαί, εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ἀποκρι-

θεὶς δὲ



θεὶς δὲ ὁ ἕτερος, ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε· καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι, ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν Ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων, καὶ Πρεσβυτέρων, καὶ Φαρισαίων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβατω νῦν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ. πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεὸν· ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν. εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμὶ Υἱός. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσαὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἠλὶ, Ἠλὶ, λαμὰ σαβαχθανί; τοῦτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἠλίας σῶσαι αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεῴχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων Ἁγίων ἠγέρθη. καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν Ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ὁ δὲ Ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ Σαββάτου,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν Αἷμα καὶ Ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. κἀκεῖνος οἶδεν, ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ἐγένετο γὰρ

ταῦτα

ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· ὀστῶν οὐ συντριβήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ Μήτηρ, καὶ ἡ Μήτηρ τῶν Υἱῶν Ζεβεδαίου. Ὀψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ. καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Κοινωνικόν. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

---

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κϛ'. Ἡ Μετάσασις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ξήτει Εὐαγγέλιον, Ἐωθινὸν ιά'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου. Κεφ. δ'. ιϛ.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν· καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν Φόβον ὅτι ὁ Φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ Φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Ἀλληλούϊα, ἦχος α'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος.





Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ιθ'. 25.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ Ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ Υἱός σου. εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτος ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ Μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γραφήται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν Κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα Βιβλία. Ἀμήν.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

---

## ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κϛ'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται Δίκαιος. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς Φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον β'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. β'. ι.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ· ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν· νόει ἃ λέγω· δώσῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα ἦχος πλ. δ'. Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει.

στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ιέ. 17.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. εἰ ὁ Κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ Κόσμου ἦτε, ὁ Κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ Κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ Κόσμου, διὰ τοῦτο

μισεῖ ὑμᾶς ὁ Κόσμος. μνημονεύετε τῦ λόγυ, ὃ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τῦ Κυρίυ αὐτῦ. οὐδὲ Ἀπόστολος μείζων τῦ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, κὴ ὑμᾶς διώξυσιν· εἰ τὸν λόγον μυ ἐτήρησαν, κὴ τὸν ὑμέτερον τηρήσυσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσυσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μυ, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον, κὴ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχυσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν, κὴ τὸν Πατέρα μυ μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον. νῦν δὲ κὴ ἑωράκασι, κὴ μεμισήκασι κὴ ἐμὲ κὴ τὸν Πατέρα μυ. ἀλλ' ἵνα πληρωθῆ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ Νόμῳ αὐτῶν· ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμῦ· κὴ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμῦ ἐστέ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγυς ποιήσυσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημοσυνον αἰώνιον.

## ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'. Τῶν Ἁγίων κὴ Θαυματυργῶν Ἀναργύρων Κόσμα, κὴ Δαμιανῦ.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ. στίχ. Πεποίθησις μυ ἐν τῷ Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίυς α'. Ἐπιστολῆς Παύλυ. ΚΕΦ. ιβ'. 27.

Ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστῦ, κὴ μέλη ἐκ μέρυς. κὴ ὃς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλυς, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλυς, ἔπειτα Δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων· ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες Δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχυσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύυσι; ζηλῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. κὴ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ κὴ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. κὴ ἐὰν ἔχω Προφητείαν, κὴ εἰδῶ τὰ Μυστήρια πάντα, κὴ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· κὴ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν Πίστιν, ὥς τε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. κὴ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μυ, κὴ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μυ, ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυ-

μεῖ,



μεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακὸν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Ἴδε δὴ τί καλόν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. ΚΕΦ. ἰ. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησῦς. Ζήτα φύλλ. 191 Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

---

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'. Ἡ Σύναξις τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ὁ ποιῶν τὺς Ἀγγέλυς αὐτῦ. στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μυ.

Πρὸς Ἑβραίυς Ἐπιστολῆς Παύλυ. ΚΕΦ. β'. 2.

Ἀδελφοὶ. εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, κὴ πᾶσα παράβασις κὴ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας, ἥτις ἀρχὴν λαβῦσα λαλεῖσθαι διὰ τῦ Κυρίυ, ὑπὸ τῶν ἀκυσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη· συνεπιμαρτυρῦντος τῦ Θεῦ σημείοις τε κὴ τέρασι, κὴ ποικίλαις δυνάμεσι, κὴ Πνεύματος Ἁγίυ μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτῦ θέλησιν. οὐ γὰρ Ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν Οἰκυμένην τὴν μέλλυσαν, περὶ ἧς λαλῦμεν. διεμαρτύρατο δέ πυ τις, λέγων τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτῦ, ἢ Υἱὸς ἀνθρώπυ, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; ἠλαττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' Ἀγγέλυς. δόξῃ κὴ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, κὴ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν συ· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῦ. ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκον αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ ὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχύ τι παρ' Ἀγγέλυς ἠλαττωμένον, βλέπομεν Ἰησῦν, διὰ τὸ Πάθημα τῦ Θανάτυ, δόξῃ κὴ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται Θανάτυ. ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, κὴ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλὺς υἱὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ Παθημάτων τελειῶσαι.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Λυκᾶν. ΚΕΦ. ἰ. 16.

Εἶπον ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· ὁ ἀκύων ὑμῶν, ἐμῦ ἀκύει· κὴ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ, ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

ὑπέ-

ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ πεσόντα. ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων, καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει· πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι Πάτερ, Κύριε τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Κοινωνικόν. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

---

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ'. Τοῦ ὁσ. Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος ά.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ζ'. 26.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν Οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ Ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. ὁ Νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν Ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν Νόμον Υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τοιοῦτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλληλούϊα, ἦχος β'.

Στόμα Δικαίου ἀποφθέγξεται. στίχ. Ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ ἐν καρδίᾳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ι'.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰμὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. ἐγώ εἰμι ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα· ὁ δὲ

μισθω-



μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. ἐγώ εἰμι ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία Ποίμνη, εἷς Ποιμήν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

---

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'. Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, ζήτει Σεπτεμβρίου ά. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. ἦχος γ'. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. θ'. 1.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα. Ζήτει Φύλλ. 214.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν, ὁ Ἰησοῦς εἰς Κώμην. Ζήτει Σεπτεβ. ή.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

---

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ'. Τοῦ Ἁγίου ἀποστόλου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. δ'. 18.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο Ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο Ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν Ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ Πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον, καὶ τὸν Πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Εἰς τὴν

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'.
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. δ'. 9.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ Κόσμῳ, καὶ Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ. ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί. ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν. καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί. λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ Κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς Πατέρας. ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.
στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ δοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ά. 35.

Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὑρίσκει Φίλιππον. καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδὰ, ἐκ τῆς Πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ Νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν Υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε. εἶδεν

Ὁ Ἰη-



ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι εἶπόν σοι· εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

## ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς Ε'. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ζήτει εἰς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου, τῇ ιζ'. τοῦ Ἰανουαρ. Μηνός.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ς'. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ. Ζήτει ὁμοίως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κδ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς Παραμονῆς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος ά.

Κύριος εἶπε πρός με· Υἱός μου εἶ σύ.
στίχ. Αἴτησαί παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι Ἔθνη. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ά. 1.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν; ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν Οἰκουμένην, λέγει· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν

αἰῶ-

αἰῶνα τῶ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς Βασιλείας σε· ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σε, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σε, καὶ, Σὺ κατ' ἀρχὰς Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σε εἰσὶν οἱ Οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σε οὐκ ἐκλείψουσι. πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σε ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραῤῥυῶμεν. εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. β'. 1.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη, ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου, καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν Πόλιν. ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ Πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς Πόλιν Δαβὶδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ) ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν Πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ Φάτνῃ διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ, ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε. ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος ἐν Πόλει Δαβίδ. καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον εὑρήσετε Βρέφος ἐσπαργανωμένον

κείμε-



κείμενον ἐν τῇ Φάτνῃ. καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν Οὐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ Φάτνῃ ἰδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ Παιδίου τούτου. καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες, καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν, ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ καθεξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

---

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κέ. Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ά. 18.

ΤΟῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. μνηστευθείσης γὰρ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ Υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου· τέξεται δὲ Υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται Υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν Πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. δ'. 4.

Ἀδελφοί, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ Νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ Νόμον ἐξαγοράσῃ· ἵνα τὴν Υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν· ὅτι δέ ἐστε Υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον· Ἀββᾶ ὁ Πατήρ. ὥς τε οὐκ ἔτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' Υἱός· εἰ δὲ Υἱὸς, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀλληλούϊα. Ἦχος ά. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον. Κεφ. β'. 1.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ Βασιλέως, ἰδοὺ Μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν Ἀστέρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης ὁ Βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ Προφήτου· καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς Ἡγεμόσιν Ἰούδα. ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται Ἡγούμενος, ὅς τις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. τότε Ἡρῴδης λάθρα καλέσας τοὺς Μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου Ἀστέρος· καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ Βασιλέως, ἐπορεύθησαν. καὶ ἰδοὺ ὁ Ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ Παιδίον. ἰδόντες δὲ τὸν Ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς Μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες, προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρῴδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν Χώραν αὐτῶν.

Κοινωνικόν. Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ Λαῷ αὐτοῦ.





## ΜΗΝ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ Ὀρθρῳ. τὸ Εὐαγγέλιον. Ζήτει Νοεμβρίῳ ιγ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος ά.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα.

Ὁ Ἀπόστολος Πρὸς Κολασσαεῖς. Κεφ. β'. 8.

Ἀδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ Κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν. ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς· καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας· ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ Βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς Πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. β'. 20.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ Παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ Παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἐπορεύοντο οἱ Γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ, καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ· νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν. καὶ ἐγένετο μετ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν Διδασκάλων· καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. ἐξίσαντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ Πατήρ σου, κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἤδειτε, ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρός μου δεῖ εἶναί με; καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. ἡ δὲ

Μήτηρ αὐτῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ᾗ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ, ᾗ ἡλικίᾳ, ᾗ χάριτι παρὰ Θεῷ, ᾗ ἀνθρώποις.

Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Καὶ τό, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

---

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ς'. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τῦ Κυρίυ ᾗ Θεῦ, ᾗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ. Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ζήτει εἰς τὸν μέγαν ἁγιασμόν. εἰς Φύλλ. 245.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίυ.

στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλυ. Κεφ. β'. 11.

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τῦ Θεῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις παιδεύσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, ᾗ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως ᾗ δικαίως ᾗ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα ᾗ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τῦ μεγάλυ Θεῦ ᾗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, ᾗ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης ᾗ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεῦ οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτρῦ παλιγγενεσίας, ᾗ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίυ· ὃ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνυ χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίυ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος ά. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ. στίχ. Φωνὴ Κυρίυ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. γ'. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτῦ· ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σῦ βαπτισθῆναι, ᾗ σὺ ἔρχῃ πρός με; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· ἄφες ἄρτι, οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν, πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίησιν αὐτόν. ᾗ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τῦ ὕδατος, ᾗ ἰδοὺ ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ Οὐρανοὶ, ᾗ εἶδε τὸ Πνεῦμα τῦ Θεῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν, ᾗ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. ᾗ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν Οὐρανῶν, λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μυ ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα. Κοινωνικόν. Ἦχος γ'.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τῦ Θεῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

Τῷ αὐ-



Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'. Τῦ Ὁσίυ ᾗ Θεοφόρυ Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίυ τῦ Μεγάλυ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν· Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίυ. στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλυ. Κεφ. ιγ'. 17.

Ἀδελφοὶ, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, ᾗ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τῦτο ποιῶσι, ᾗ μὴ στενάζοντες. ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τῦτο. προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν Ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν, ἐν Αἵματι Διαθήκης αἰωνίυ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησῦν Χριστὸν, καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτῦ διὰ Ἰησῦ Χριστῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ Φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ς'. 17.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπυ πεδινῦ, ᾗ ὄχλος Μαθητῶν αὐτῦ, ᾗ πλῆθος πολὺ τῦ λαῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, ᾗ Ἱερουσαλὴμ, ᾗ τῆς παραλίυ Τύρυ ᾗ Σιδῶνος· οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτῦ, ᾗ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, ᾗ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ᾗ ἐθεραπεύοντο. ᾗ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτῦ ἐξήρχετο, ᾗ ἰᾶτο πάντας. ᾗ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτυ εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῦ Θεῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, ᾗ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, ᾗ ὀνειδίσωσι, ᾗ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τῦ Υἱῦ τῦ ἀνθρώπυ. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

---

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Α'. Τῶν Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Ζήτει τῇ ις'. τῦ Ἰαν. Μηνός.

Ἀλληλούϊα. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ε'. 14.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐστὲ τὸ Φῶς τῦ Κόσμυ· οὐ δύ-

ναται

ναται Πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτω λαμψάτω τὸ Φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Κοινωνικόν. Εἰς μνημοσυνον αἰώνιον.

## ΜΗΝ ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς Β'. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών. καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος, δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θανατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς Γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ Νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψε ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν. Ὁ Ἀπόστολος, Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ζ'. 7

ΑΔελφοὶ, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. Καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων, δεδεκάτωται. ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ Πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς Ἱερωσύνης ἦν· ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο· τίς ἔτι χρεία

κατὰ



κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι Ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; μετατιθεμένης γὰρ τῆς Ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ Νόμου μετάθεσις γίνεται. ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, Φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ Θυσιαστηρίῳ. πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν Φυλὴν οὐδὲν περὶ Ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε. καὶ περισσότερον ἔτι καταδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται Ἱερεὺς ἕτερος· ὃς οὐ κατὰ Νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. μαρτυρεῖ γάρ· ὅτι σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. β'. 22.

ΤΩ, καιρῷ ἐκείνῳ· ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ Παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν Νόμῳ Κυρίου· ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται· καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν Νόμῳ Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν. καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θανατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς Γονεῖς τὸ Παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ Νόμου περὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. καὶ ἦν Ἰωσὴφ, καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν Μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον. καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. καὶ ἦν Ἄννα Προφῆτις, Θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ Φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς. καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων· ἡ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύ-

τρωσιν

τρωσιν ἐν Ἱερυσαλήμ. ἡ ὡς ἐτέλεσαν ἅπασαν τὰ κατὰ τὸν Νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν Πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. τὸ δὲ Παιδίον ηὔξανε, ἡ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· ἡ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ. Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

## ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Εἰς τὰς Θ'. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμ. ἦχος πλ. ά. Σὺ Κύριε Φυλάξαις ἡμᾶς.

στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν Ὅσιος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιβ'. 1.

Ἀδελφοὶ, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, ἡ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς Πίστεως ἀρχηγὸν, ἡ τελειωτὴν Ἰησοῦν· ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε Σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ Θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν. ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. ἔπω γὰρ μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι ἡ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα Υἱὸν, ὃν παραδέχεται· εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει Πατήρ; εἰδὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ, ἡ οὐχὶ Υἱοί. εἰ δὲ τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, ἡ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, ἡ ζήσομεν; οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. κ'. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅς τις ἐξῆλθε ἅμα πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· ἡ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου





ναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. ἡ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργοὺς· ἡ ἐκείνοις ἔφη· ὑπάγετε ἡ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, ἡ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν. οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην ἡ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργοὺς, ἡ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε ἡ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· ἡ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε. ὀψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας, ἡ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. ἡ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· ἡ ἔλαβον ἡ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. λαβόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, ἡ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, ἡ τὸν καύσωνα; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἔφη ἑνὶ αὐτῶν· ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε. οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν, ἡ ὕπαγε. θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς ἡ σοί. ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, ἡ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι. πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ'. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ζήτει Σεπτεβ ή.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. β'. 11.

Ἀδελφοὶ, ὁ ἁγιάζων ἡ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνός. Ζήτει Φύλλ. 239.

Ἀλληλούϊα, ἦχος ά. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον.

στίχ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ά. 24.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ Γυνὴ Ζαχαρίου, ἡ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὀνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαί-

ας, ᾗ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ καὶ τὸ ὄνομα τῆς Παρθένου, Μαριάμ καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. ἡ δὲ ἰδοῦσα, διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο, ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπαν ὁ Ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· οὗτος ἔσται μέγας, καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς Βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ Ἅγιον, κληθήσεται Υἱὸς Θεοῦ. καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενίς σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. εἶπε δὲ Μαριὰμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἄγγελος. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικόν. Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

## ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

Εἰς τὴν ΚΓ'. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. κβ'. ι.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλον Ἡρῴδης ὁ Βασιλεὺς τὰς χεῖρας, κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ. καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον. ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας, ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν, φυλάσσειν αὐτὸν· βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἤμελλον αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρῴδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἁλύσεσι δυσί· φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν. καὶ ἰδοὺ

Ἄγγε-



Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. εἶπε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτόν· περίζωσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. ἐποίησε δὲ οὕτω. καὶ λέγει αὐτῷ· περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. καὶ ἐξελθὼν, ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει, ὅτι ἀληθὲς ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν. διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτως ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρῴδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. στίχ. Πεφυτευμένος τῷ οἴκῳ Κυρίου. Εὐαγγελίου, ζήτει Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Δημητρίου. Φύλ. 417. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

## ΜΗΝ ΜΑΙΟΣ.

Εἰς τὰς Η'. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ζήτει Σεπτεμβρίῳ κς'. Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'. Τῶν Ἁγίων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀπόστολος Προκείμενον. ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Κεφ. κς'. ι.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα· Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ Ἡλίου περιλάμψαν με φῶς, καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν σὺν λαλοῦσαν πρός με, καὶ λέγουσαν τῇ ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. ἐγὼ δὲ εἶπον· τίς εἶ Κύριε; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην, καὶ μάρτυρα, ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι, ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω, ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀ-

τὸ σκό-

πὸ σκότους εἰς Φῶς, ⳏ τῆς ἐξουσίας τῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεὸν, τῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ⳏ κλῆρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. ὅθεν βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ ἐπανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον, ⳏ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, ⳏ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν, ⳏ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας. Ἀλληλούϊα, ἦχος ά.

Ἴψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

στίχ. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ ί ι.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ ⳏ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει ⳏ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει ⳏ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, ⳏ ἐξάγει αὐτά. ⳏ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, ⳏ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ· ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ ⳏ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, ⳏ εἰσελεύσεται, ⳏ ἐξελεύσεται, ⳏ νομὴν εὑρήσει.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

## ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'. Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου ⳏ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς. Κεφ. ιγ'. ιι.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ⳏ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις ⳏ μέθαις, μὴ κοίταις ⳏ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι ⳏ ζήλῳ· ἀλλ'

ἐνδύ-



σασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ⳏ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν, λάχανα ἐσθίει. ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, ⳏ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ. δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.. . Ἀλληλούϊα, ἦχος ά.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

στίχ. Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ά. ι.

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται, ⳏ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου· ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν, ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε· ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, Ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ Ἐφημερίας Ἀβιά. ⳏ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν Θυγατέρων Ἀαρὼν, ⳏ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, ⳏ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. ⳏ οὐκ ἦν αὐτοῖς Τέκνον, καθ' ὅτι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, ⳏ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς Ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου. ⳏ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. ὤφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος· ⳏ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, ⳏ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος· μὴ φοβοῦ Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, ⳏ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει Υἱόν σοι, ⳏ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. ⳏ ἔσῃ χαρά σοι ⳏ ἀγαλλίασις, ⳏ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. ἔσῃ γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· ⳏ οἶνον ⳏ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· ⳏ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας Μητρὸς αὐτοῦ. ⳏ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. ⳏ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι ⳏ δυνάμει Ἠλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ⳏ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει Δικαίων· ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. ⳏ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι

πρεσβύ-

πρεσβύτης. καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σὲ, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. καὶ ἰδοὺ, ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν. καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ Ναῷ. ἐξελθὼν δὲ, οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν, ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ Ναῷ. καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμεινε κωφός. καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν Υἱόν. καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ Παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· οὐχὶ, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. καὶ εἶπον αὐτὴν· ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. ἐνένευον δὲ τῷ Πατρὶ αὐτοῦ, τὸ, τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες. ἀνεῳχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· τί ἄρα τὸ Παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου, καὶ προεφήτευσε, λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ· τοῦ δὲ Παιδίου ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐ-



Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ'. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν.

Πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιά. 21.

Ἀδελφοὶ, ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ. Ἑβραῖοί εἰσι; κἀγώ. Ἰσραηλῖταί εἰσι; κἀγώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; κἀγώ. διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπὲρ ἐγώ. ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως. ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως. ἐν θανάτοις πολλάκις. ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. ὁδοιπορίαις πολλάκις. κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις. ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ, καὶ διψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτὸς, ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι ψεύδομαι. ἐν Δαμασκῷ ὁ Ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ Βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι. ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν· ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου Οὐρανοῦ. καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἀῤῥητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰμὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ. Φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου. ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ

τελει-

τελειῶται. Ἤδισα ἓν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. Ἀλληλούϊα. ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί. στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἀνδοξαζόμενος.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ις'. 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν Προφητῶν. λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθον.

## ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος· Προκείμενον ἦχος δ'.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου. Κεφ. ε'. 10.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς Προφήτας, οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου· ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομείναντας. τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἴδετε, ὅτι πολυεύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος, καὶ οἰκτίρμων. πρὸ πάντων δὲ ἀδελφοί μου μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν Οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὒ, οὔ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω. εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ᾖ πεποιηκὼς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα,

καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέησις Δικαίου ἐνεργουμένη. Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ Οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν, γινωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἀλληλούϊα. ἦχος δ'. Μωϋσῆς, καὶ Ἀαρών.

στίχ. Ἐπεκαλέσαντο τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. δ'. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς Ἰωσήφ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν. ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναούμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ Πατρίδι σου. εἶπε δὲ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς Προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ Πατρίδι αὐτοῦ· ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν· πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἠλίας, εἰμὴ εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν· καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰμὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα καὶ ἀναστάντες, ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς Πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ Πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

## ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Εἰς τὰς ς'. Ἡ Ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. θ'. 28.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων· καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠ-

λίας

λίας οἱ ὀΦθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶδον τὴν δόξαν αὐτῦ, καὶ τὼς δύο ἄνδρας τὼς συνεστῶτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτὼς ἀπ αὐτῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησῦν· Ἐπιστάτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς μίαν σοι, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. ταῦτα δὲ αὐτῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτώς· ἐΦοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνως εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην· καὶ Φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, αὐτῦ ἀκούετε. καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν Φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ ὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε· σὺ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου ΚεΦ α 10.

ἈδελΦοὶ, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι. ταῦτα γὰρ ποιοῦντες, οὐ μὴ πταίσητέ ποτε· οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον Βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ· δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι ἐΦ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει· εἰδὼς, ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. σπουδάσω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. οὐ γὰρ σεσοΦισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος· λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, Φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶς δὲ ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. καὶ ταύτην τὴν Φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ Οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ· καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προΦητικὸν λόγον· ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ Φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσει, καὶ ΦωσΦόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. δ'. Σοὶ εἰσὶν οἱ Οὐρανοί.

Εἰς. Μακάριος ὁ λαός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ΚεΦ. ιζ'. 1.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ

Ἰωάν-



Ἰωάννην τὸν ἀδελΦὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναΦέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορΦώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ Φῶς. καὶ ἰδοὺ ὤΦθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνὰς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ νεφέλη Φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ Φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταὶ, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐΦοβήθησαν σΦόδρα· καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· ἐγέρθητε, καὶ μὴ Φοβεῖσθε· ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀΦθαλμοὺς αὐτῶν, ὐδένα εἶδον, εἰμὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον· καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

Κοινωνικόν. Ἐν τῷ Φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

---

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'. Ἡ Σεβασμία Μετάσασις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Ζήτει Ἐν τῷ Ὄρθρῳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, εἰς τὰς ἡ τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κΘ'. Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας ΚεΦαλῆς τοῦ τιμίου ΠροΦήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ΚεΦ ιδ'. 1.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρῴδης ὁ Τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ· καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ· ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο εἰς Φυλακὴν, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελΦοῦ αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν· καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐΦοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς Προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρῴδου, ὠρχήσατο ἡ θυγατὴρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρῴδῃ· ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησαν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσηται· ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς· Δός μοι Φησὶν ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεΦαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ ἐλυπήθη ὁ Βασιλεύς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους, καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι, καὶ πέμψας ἀπεκεΦάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ Φυλακῇ· καὶ

ἠνέ-

ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτῦ, ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό. καὶ ἐλθόντες, ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησῦ. καὶ ἀκέσας ὁ Ἰησῦς, ἀνεχώρησον ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ ἀκέσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολέθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν Πόλεων. Εἰς τὴν Λειτεργίαν.

Προκέμ. ἦχ. βαρ. Εὐφρανθήσεται Δίκαιος. στίχ. Εἰσάκεσον ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Κεφ. ιγ'. 25.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρε ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; ἐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδὲ ἔρχεται μετ' ἐμὲ, ὃ ἐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ γένες Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν Φοβέμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. οἱ γὰρ κατοικέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τέτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν τὰς κατὰ παν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτε εὑρόντες ἠτήσαντο Πιλάτον, ἀναιρεθῆναι αὐτόν. ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τε ξύλε, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείες τοῖς συναναβασιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες εἰσὶ μάρτυρες αὐτῦ πρὸς τὸν λαόν. καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην· ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησῦν. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ς'. 14.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκεσεν Ἡρῴδης ὁ Βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησῦ. Φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτῦ· καὶ ἔλεγον· ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τέτο ἐνεργῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι Ἠλίας ἐσίν. ἄλλοι δὲ ἔλεγον· ὅτι Προφήτης ἐσὶν, ἢ ὡς εἷς τῶν Προφητῶν. ἀκέσας δὲ ὁ Ἡρῴδης, εἶπεν· ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, ἕτός ἐσιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης ἀποσείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησον αὐτὸν ἐν τῇ Φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππε τῦ ἀδελφῦ αὐτῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρῴδῃ· ὅτι ἐκ ἔξεσί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τῦ ἀδελφῦ σε. ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχον αὐτῷ, καὶ ἤθελαν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ ἐκ ἠδύνατο. ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβᾶτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκέσας αὐτῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἡδέως αὐτῦ ἤκεε. καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρε, ὅτε Ἡ-





τε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις αὐτῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγισᾶσιν αὐτῦ, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· καὶ εἰσελθέσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρῴδῃ, καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι. καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· ὅτι ὃ ἐάν μοι αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμίσες τῆς βασιλείας με. ἡ δὲ ἐξελθέσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε· τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννε τε Βαπτισε. καὶ εἰσελθέσα εὐθέως μετὰ σπεδῆς πρὸς τὸν Βασιλέα, ᾐτήσατο, λέγεσα· θέλω, ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννε τε Βαπτισε. καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ Βασιλεὺς, διὰ τὺς ὅρκες καὶ τὺς συνανακειμένες, ἐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι· καὶ εὐθέως ἀποσείλας ὁ Βασιλεὺς σπεκελάτωρα, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὴν Κεφαλὴν αὐτῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ Φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν Κεφαλὴν αὐτῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κορασιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκέσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτῦ, ἦλθον, καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. καὶ συνάγονται οἱ Ἀπόσολοι πρὸς τὸν Ἰησῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

## ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Ὁ Ἀπόσολος. Προκέμενον ἦχος δ'.

Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις. στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπισολῆς Παύλε. Κεφ. γ'. 23.

ΑΔελφοὶ, πρὸ τε ἐλθεῖν τὴν Πίσιν, ὑπὸ Νόμον ἐφρερέμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλεσαν Πίσιν ἀποκαλυφθῆναι. ὥσε ὁ Νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριςὸν, ἵνα ἐκ Πίσεως δικαιωθῶμεν· ἐλθέσης δὲ τῆς Πίσεως, ἐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. πάντες γὰρ Υἱοὶ Θεῦ ἐσὲ διὰ τῆς Πίσεως ἐν Χριςῷ Ἰησῦ. ὅσοι γὰρ εἰς Χριςὸν ἐβαπτίσθητε, Χριςὸν ἐνεδύσασθε. ἐκ ἔνι Ἰεδαῖος, ἐδὲ Ἕλλην· ἐκ ἔνι δῦλος, ἐδὲ ἐλεύθερος· ἐκ ἔνι ἄρσεν, καὶ θῆλυ. πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐσε ἐν Χριςῷ Ἰησῦ. εἰδὲ ὑμεῖς Χριςῦ, ἄρα τῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐσὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐσιν, ἐδὲν διαφέρει δῦλε, κύριος πάντων ὤν· ἀλλὰ ὑπο ἐπιτρόπες ἐσὶ καὶ οἰκονόμες ἄχρι τῆς προθεσμίας τῦ Πατρός. ὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ σοιχεῖα τῦ Κόσμε ἦμεν δεδελωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῦ χρόνε, ἐξαπέσειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ Νόμον· ἵνα τὺς ὑπὸ Νόμον

ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν Υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ἀλληλεΐα. ἦχος ά.

Ὑπομένων ὑπέμεινα. στίχ. Καὶ ἔσχεν ἐπὶ πέτραν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. ΚΕΦ. ιέ. 21.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησῦς εἰς τὰ μέρη Τύρυ καὶ Σιδῶνος· καὶ ἰδὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγυσα· ἐλέησόν με Κύριε, Υἱὲ Δαβίδ, ἡ θυγάτηρ μυ κακῶς δαιμονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκυ Ἰσραήλ. ἡ δὲ ἐλθῦσα, προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγυσα Κύριε, βοήθει μοι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. ἡ δὲ εἶπε· ναὶ Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ Γύναι, μεγάλη συ ἡ πίστις· γενηθήτω σοι, ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ Θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

## ΕΙΣ ΟΣΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, Ὁ Ἀπόστολος.

Ὁ αὐτὸς λέγεται καὶ εἰς Ὁσιομάρτυρας Γυναῖκας.

Προκείμενον τῦ Ἀποστόλυ, ἦχος β'.

Ἰσχύς μυ καὶ ὕμνησίς μυ. στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με.

Πρὸς Κορινθίους ά. Ἐπιστολῆς Παύλυ ΚΕΦ. θ'. 2.

ΑΔΕΛΦΟΙ. ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ· ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνυσιν, αὕτη ἐστί· Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξυσίαν φαγεῖν, καὶ πεῖν; μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξυσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῦ Κυρίυ, καὶ Κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρναβᾶς οὐκ ἔχομεν ἐξυσίαν τῦ μὴ ἐργάζεσθαι; τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τῦ καρπῦ αὐτῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ οὐχὶ ὁ Νόμος ταῦτα λέγει, ἐν γὰρ τῷ Μωσέως Νόμῳ γέγραπται· Φιμώσεις βῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι· εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

εἰ ἄλ-



λοι τῆς ἐξυσίας ὑμῶν μετέχυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξυσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τῦ Χριστῦ. Ἀλληλεΐα, ἦχος β'.

Ἐπάκυσόν συ Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

στίχ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν συ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Λυκᾶν. ΚΕΦ. ζ'. 36.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τῦ Φαρισαίυ, ἀνεκλίθη. καὶ ἰδὺ γυνὴ ἐν τῇ Πόλει ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνῦσα, ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τῦ Φαρισαίυ, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρυ, καὶ στᾶσα παρὰ τὺς πόδας αὐτῦ ὀπίσω, κλαίυσα, ἤρξατο βρέχειν τὺς πόδας αὐτῦ τοῖς δάκρυσι. καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τὺς πόδας αὐτῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· οὗτος εἰ ἦν Προφήτης ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ, ἥτις ἅπτεται αὐτῦ, ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δὲ Φησὶ· Διδάσκαλε, εἰπέ. δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν, εἰπὲ, πλείον αὐτὸν ἀγαπήσει; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· ὑπολαμβάνω, ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἔκρινας. καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν συ εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τὺς πόδας μυ οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μυ τὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλῦσά μυ τὺς πόδας. ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μυ οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μυ τὺς πόδας. οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπε δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί συ αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἶπε δὲ πρὸς τὴν Γυναῖκα· ἡ πίστις συ σέσωκέ σε· πορεύυ εἰς εἰρήνην. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

## ΕΙΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Ὁ Ἀπόστολος. Ζήτει εἰς τὰς Ὁσίας.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῦ κατὰ Ματθαῖον. ΚΕΦ. έ. 14.

ΕΙΠΕΝ ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῦ Μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐστὲ τὸ Φῶς τῦ Κόσμυ· οὐ

δύνα-

δύναται Πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι.

# ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΩΘΙΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ
## ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ.

Εὐαγγέλιον Α'. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ΚΕΦ. κή. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίσασαν. καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον Β' ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ΚΕΦ. ις'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ Ἡλίου καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον Νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν· ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ· ὅτι προά-

γει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπον ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Εὐαγγέλιον Γ'. ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ΚΕΦ. ις'. 9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρωῒ πρώτῃ Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι, καὶ κλαίουσι. κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. μετὰ δὲ ταῦτα, δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν, ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. κἀκεῖνοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν ὕστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα, ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον, οὐκ ἐπίστευσαν· καὶ εἶπον αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν Κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ Κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματι μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι, γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς, ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν. ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον Δ' ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ΚΕΦ. κδ'. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον Γυναῖκες ἐπὶ τὸ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα, καί τινες σὺν αὐταῖς. εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι, οὐχ εὗρον τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις· ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι, καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ· καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν ἐνώ-

πιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Εὐαγγέλιον Ε'. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ΚΕΦ. κδ'. 12.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα. καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. καὶ ἰδοὺ δύω ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς Κώμην, ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἰερουσαλήμ ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς. καὶ αὐτοὶ, ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς, καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο, τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; καὶ εἶπον αὐτοῖς. ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου ὃς ἐγένετο ἀνὴρ Προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ. ἀλλάγε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ Σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν Ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν· καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ Γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται. οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν Κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κεκλικεν ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθε, τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας, ἐπεδίδου αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν





ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Εὐαγγέλιον ς'. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ΚΕΦ. κδ'. 36.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν· πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπον αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι ἐστὲ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἴδετε τὰς χεῖράς μου, καὶ τοὺς πόδας μου· ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι. ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς ἔχετέ τι βρῶσιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπε δὲ αὐτοῖς, οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ Νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφήταις καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς. καὶ εἶπον αὐτοῖς· ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετανοίαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ Ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἰερουσαλήμ. ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἰερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν Οὐρανόν. καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον Ζ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ΚΕΦ. κ'. 1.

ΤΗ͂, μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωΐ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ἐξῆλθε οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύω ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς προέδραμε

τάχιον τῦ Πέτρυ, ϗ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, ϗ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, ε μὼν τοι εισῆλθεν. ἔρχεται ὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, ϗ εισῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, ϗ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα ϗ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῦ, ε μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς, ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. τότε ὖν εισῆλθε ϗ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, ϗ εἶδε, ϗ ἐπίσευσεν· ὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον ὖν πάλιν πρὸς ἑαυτὺς οἱ Μαθηταί.

Εὐαγγέλιον Η'. ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. ΚΕΦ. κ'. 11.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ. Μαρία εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὡς ὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον· ϗ θεωρεῖ δύω Ἀγγέλες ἐν λευκοῖς καθεζομένες, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, ϗ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπε ἔκειτο τὸ σῶμα τῦ Ἰησῦ· ϗ λέγυσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν με, ϗ ὐκ οἶδα πῦ ἔθηκαν αὐτόν. ϗ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ϗ θεωρεῖ τὸν Ἰησῦν ἑστῶτα ϗ ὐκ ἤδει, ὅτι ὁ Ἰησῦς ἐστί. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκείνη δοκοῦσα, ὅτι ὁ Κηπυρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, ει σὺ ἐβάσασας αὐτὸν, εἰπέ μοι πῦ ἔθηκας αὐτὸν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς· Μαρία· στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ὃ λέγεται Διδάσκαλε. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησῦς· μή με ἅπτε· ὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα με. πορεύε δὲ πρὸς τὺς ἀδελφύς με, ϗ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα με, ϗ Πατέρα ὑμῶν, ϗ Θεόν με, ϗ Θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, ϗ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Εὐαγγέλιον Θ'. ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. ΚΕΦ. κ'. 19.

ΟΥ͂σης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ϗ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπε ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν Φόβον τῶν Ἰεδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησῦς, ϗ ἔστη εἰς τὸ μέσον, ϗ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν· ϗ τῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας ϗ τὴν πλευρὰν αὐτῦ. ἐχάρησαν ὖν οἱ Μαθηταὶ, ἰδόντες τὸν Κύριον. εἶπεν ὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. ϗ τῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, ϗ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἄντινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ὐκ ἦν μετ' αὐτῶν. ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησῦς. ἔλεγον ὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, ϗ βάλω τὸν δάκτυλόν με εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, ϗ βάλω τὴν χεῖρά με εἰς τὴν πλευρὰν αὐτῦ, ε μὴ πιστεύσω. ϗ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτῦ, ϗ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ϗ ἔστη εἰς τὸ μέσον, ϗ εἶπεν αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σε ὧδε, ϗ ἴδε τὰς χεῖράς με. ϗ φέρε τὴν χεῖρά σε, ϗ βάλε εἰς τὴν πλευράν με· ϗ μὴ γίνε ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. ϗ ἀπεκρίθη Θωμᾶς, ϗ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός με, ϗ ὁ Θεός με. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησῦς· ὅτι ἑώρακάς με, πεπίσευκας, μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, ϗ πισεύσαντες. Πολλὰ μὼν ὖν ϗ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτῦ, ἃ ὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τύτῳ. ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τῦ Θεῦ, ϗ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῦ.

Εὐαγγέλιον Ι'. ἐκ τῦ κατὰ Ἰωάννην. ΚΕΦ. κά. 1.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος ἐφανέρωσε δὲ ὕτως. ἦσαν ὁμῦ Σίμων Πέτρος, ϗ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ϗ Ναθαναὴλ, ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ϗ οἱ τῦ Ζεβεδαίυ, ϗ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτῦ δύω. λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἁλιεύειν. λέγυσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα ϗ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον, ϗ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς, ϗ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν ὐδέν. Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησῦς εἰς τὸν αἰγιαλὸν, ε μὼν τοι ἤδεισαν οἱ Μαθηταὶ, ὅτι ὁ Ἰησῦς ἐστί. λέγει ὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς· Παιδία, μήτι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· ὄ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῦ πλοίυ τὸ δίκτυον, ϗ εὑρήσετε. ἔβαλον ὖν, ϗ ὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τῦ πλήθυς τῶν ἰχθύων. λέγει ὖν ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησῦς, τῷ Πέτρῳ· ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων ὖν Πέτρος ἀκύσας, ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνὸς, ϗ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον. ε γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς ὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπυσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, ϗ ὀψάριον ἐπικείμενον, ϗ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη Σίμων Πέτρος, ϗ εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων, ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν. ϗ τοσύτων ὄντων, ὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. ὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. ἔρχεται ὖν ὁ Ἰησῦς,

ἢ λαμβάνει τὸν ἄρτον, ἢ δίδωσιν αὐτοῖς ἢ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Εὐαγγέλιον ΙΑ'. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ΚΕΦ. κά. 15.

ΤΩ͂, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἢ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· βόσκε τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με· ἢ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· βόσκε τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, ἢ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, ἢ ἄλλος σε ζώσει, ἢ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. ἢ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα· ὃς ἢ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, ἢ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει. ἢ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, ἢ γράψας ταῦτα. ἢ οἴδαμεν, ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ ἢ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Γράμμα Συγκατικὸν τῷ κατὰ πνεῦμα ἡμῶν Υἱῷ Παπᾷ Κυρίῳ (τῷ δεῖνι,) εἰς ἔνδειξιν ἢ ἀσφάλειαν.

Ἐγράφη ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ τῆς ἁγίας Ἐπισκοπῆς (τῆς δε) κατὰ τὴν δοθεῖσαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἐξουσίαν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εἰς τὸ χειροτονεῖν Ὑποδιακόνους, Διακόνους, ἢ εἰς τὸ τοῦ Πρεσβυτέρου εἰσάγειν ἀξίωμα, ἢ ταύτης τῆς χάριτος ἢ εἰς τὴν ἡμῶν ταπεινότητα διελθούσης, χειροτόνησα Πρεσβύτερον, τὸν ἐν Ἱερομοναχοῖς Κύριον (τὸν δεῖνα) κατὰ τὴν συμμαρτυρίαν τοῦ Πνευματικοῦ αὐτοῦ Πατρὸς, ἢ κατὰ τοὺς Κανόνας τῶν Ἁ-

γίων



γίων Ἀποστόλων. Δέδωκα δὲ αὐτῷ ἐξουσίαν ἱερουργεῖν ἀκωλύτως ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις. ὅθεν ἢ εἰς τοῦτο γέγονε τὸ παρὸν Συγκατικὸν τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, ἢ ἐπεδόθη τῷ διαληφθέντι Ἱερομονάχῳ Κυρίῳ (τῷ δεῖνι) εἰς ἀσφάλειαν αὐτοῦ.

Γράμμα Ἐνταλτήριον διδόμενον παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως πρὸς τὸν Πνευματικὸν τὸν Ἐξομολογοῦντα,

Ἡ Ταπεινότης ἡμῶν ἀνατίθησί σοι τῷ εὐλαβεστάτῳ Ἱερομονάχῳ (τῷ δεῖνι) τὸ λειτούργημα τῆς Πνευματικῆς πατρότητος ὅθεν ὀφείλεις ἀναδέχεσθαι τοὺς λογισμοὺς, ἢ τὰς πράξεις, ἢ τὰ ποικίλα πάθη πάντων τῶν εἰς Ἐξομολόγησιν προσερχομένων σοι· ἢ οἰκονομεῖν τὴν μετάνοιαν, ἢ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, ἀναλόγως κατὰ τὴν ἑκάστου δύναμιν, ἢ τὰς τῶν ἁμαρτημάτων διαφοράς· δήσεις γὰρ, ὃ δεῖ δεθῆναι, ἢ λύσεις, ὃ δεῖ λυθῆναι, ὡς συνεργὸς ἢ ὑπηρέτης τῆς παρὰ Θεοῦ δοθείσης ἡμῖν Πνευματικῆς ἢ Ἀποστολικῆς χάριτος ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν. δεῖ εὐσεβῶς ἢ Μοναχὸς ἀποχειρίσαι τοὺς εἰς τοῦτο προσκαλουμένους σε, μετὰ τῆς ὀφειλομένης κανονικῆς παρατηρήσεως, τῆς τε ἄλλης, ἢ τοῦ μέλλοντος Πνευματικῶς ἀναδέχεσθαι τὸν ἀποχειρούμενον· τοὺς δὲ πρὸς τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα ἀναγομένους ἔτως ἐξεταζεῖν ὀφείλεις, ἢ τὰ κατ' αὐτοὺς διερευνᾶσθαι πάντα ἀκριβῶς, ὡς ὁ Ἀποστολικὸς ἢ Κανονικὸς ἀπαιτεῖ λόγος· ἵνα μὴ διὰ ῥαθυμίαν, ἢ συναρπαγήν τινα λάθῃς σεαυτὸν ἀλλοτρίαις κοινωνῶν ἁμαρτίαις, κατὰ τὸν θεῖον εἰπεῖν Ἀπόστολον. ἐπὶ τούτῳ ἢ τὸ παρὸν Ἐνταλτήριον Γράμμα γεγονὸς παρὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, ἐπεδόθη σοι δι' ἀσφάλειαν, Ἐν Μηνὶ (τῷ δε) ἔτει (τῷ δε) ἢ τὰ ἑξῆς.

Ἔκθεσις περὶ τοῦ πῶς χρὴ δέχεσθαι τὸν ἐξ Ἰουδαίων προσερχόμενον τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν.

Χρὴ τὸν ἐξ Ἰουδαίων προσερχόμενον χριστιανίσαι, πρότερον θριαμβεύειν πᾶν νόμιμον Ἰουδαϊκὸν ἐπιτήδευμα, καὶ ἐντεῦθεν δεικνύειν, ὡς ἐξ ὅλης ψυχῆς ἢ καρδίας, ἢ πίστεως ἀλληθοῦς χριστιανίσαι ἠθέλησε, ἢ ἀποτάσσεσθαι μὴ φανερῶς ἐπ' Ἐκκλησίας πάσῃ τῇ Ἰουδαϊκῇ θρησκείᾳ, ἢ τοῖς παλαιοῖς νομίμοις ἅπασιν· ἀναθεματίζειν δὲ τὰ ὕστερον ἐπινοηθέντα παρὰ γνώμην Θεοῦ ἐπιτηδεύματα ἢ ἔθη, ἢ ἔτω συντάσσεσθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἢ τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν. τοῦ Ἱερέως πρότερον λέγοντος, ἢ ἐκείνου ἀποκρινομένου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου αὐτοῦ, εἴπερ ἐστὶ παιδίον, ἢ ἀλλόγλωσσος ὁ βαπτιζόμενος.

Ἐγὼ (ὁ δεῖνα) ὁ ἐξ Ἑβραίων σήμερον προσιὼν τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν ἢ διά τινα βίαν, ἢ ἀνάγκην, ἢ φόνον, ἢ ἐπήρειαν, ἢ ποινὰν, ἢ χρέος, ἢ ἔγκλημα κατ'

ἐμοῦ

ἐμῷ κινήμωνι, ἢ διὰ τιμὴν κοσμικὴν, ἢ δι' εὐεργεσίας τινας, ἢ κτήματα, ἢ χρήματα παράτινος ὑπισχνούμενα, ἢ διὰ αἴαν δή ποτε ὠφέλειαν, ἢ προσασίαν ἀνθρωπίνην, ἢ δι' ἔριν, ἢ Φιλονεικίαν πρός τινα τῶν ὁμοφύλων ἢ ὁμοπίστων μου, ἢ ὡς ξενόμενος αὐτοῦθεν ἀμύνασθαι Χριστιανοῖς, ὡς δῆθεν ζηλωτὴς τῦ Νόμυ, ἀλλ' ὡς ἐξ ὅλης ψυχῆς ἢ καρδίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἢ τὴν αὐτῦ Πίστιν, ἀποτάσσομαι πάσῃ τῇ Ἑβραϊκῇ θρησκείᾳ. ἢ τοῖς νομίμοις πᾶσι, ἢ περιτομῇ. ἢ ἀζύμοις, ἢ τῷ Ἰουδαϊκῷ πάσχα, ἢ τῇ θυσίᾳ τῦ ἀμνῦ, ἢ τῇ τῶν Ἑβδομάδων ἡμερῶν ἑορτῇ, ἢ τῷ ἐκείνων Ἰωβηλαίῳ, ἢ ταῖς πλάσιγξι, ἢ τῷ ἱλασμῷ, ἢ ταῖς σκηνοπηγίαις, ἢ ταῖς λοιπαῖς ἁπάσαις ἑορταῖς τῶν Ἑβραίων, σὺν ταῖς θυσίαις αὐτῶν, ἢ ταῖς προσευχαῖς, ἢ τοῖς ῥαντισμοῖς, ἢ καθαρισμοῖς, ἢ ἁγνισμοῖς, ἢ ταῖς νηστείαις αὐτῶν, ἢ τοῖς σάββασι, ἢ ταῖς νεομηνίαις, ἢ τοῖς ζρώμασιν αὐτῶν, ἢ τοῖς πόμασι. ἢ ἁπλῶς ἀποτάσσομαι παντὶ Ἰουδαϊκῷ νομίμῳ, ἢ ἔθει, ἢ ἐπιτηδεύματι. ἢ ἐπὶ τούτοις ἀναθεματίζω τὰς παρ' Ἰουδαίων αἱρέσεις, ἢ τὰς αἱρετικὰς Σαδδυκαίους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον βλασφημοῦσι, ἢ τὴν τῶν νεκρῶν Ἀνάστασιν ἀθετοῦσι ἢ τὰς ἄλλας ἀποβάλλομαι, Φαρισαίους τὰς ἀφορισμοὺς, οἳ κατὰ Δευτέραν ἢ Πέμπτην νηστεύουσι, ἢ παρθωίαν ἐπὶ καιρὸς ὑποκρινόμενοι, μετὰ δὲ ταῦτα λύουσι πᾶσαν ἐγκράτειαν ἀσώτως ἢ ἀκορέστως. δοξάζουσι δὲ ἢ Εἱμαρμένην, ἢ τῇ Ἀστρολογίᾳ σχολάζουσι. Ναζωραίους τὰς ἀφανισὰς, οἳ τὸν περὶ θυσιῶν ἀ παραδέχονται Μωσέως Νόμον, ἢ διὰ τῦτο ἐμψύχων ἀπέχονται, ἢ ὅλως ἀ θύουσι. Χωσσαίους τὰς ἰταμωτάτους. οἳ γραφὰς ἑτέρας παρὰ τὸν Νόμον χρώμενοι, τὰς πλείους τῶν Προφητῶν ἀποβάλλουσι, διδάσκαλον αὐτῶν ἔχουσιν ἄνθρωπόν τινα Ἀλλεξάκην καλούμενον (ἐπ' ἐν δύναμιν κεκαλυμμένην) ἢ Ἴην Μαραθὼ ἢ Μαρθάνην, ἃς ἀπὸ τῦ γώνυς αὐτῶν καταγομένας, ἃς ἢ ὡς θεὰς τιμῶσιν οἱ Ἡρωδιανοί, οἵτινες ἢ τὸν ἀλλόφυλον βασιλέα τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδην τὸν σκωληκόβρωτον ὡς Χριστὸν δοξάζουσιν. Ἡμεροβαπτισὰς, οἳ τὰ αὐτὰ φρονοῦσι τοῖς Φαρισαίοις, ἢ ἔτι κατὰ προσθήκην δογματίζουσι, τὸ μὴ δύνασθαι ἄνθρωπον σωθῆναι, ἐὰν μὴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν βαπτίζεται Ῥωμαίοις, ἢ ἐ θέλουσι κατὰ Νόμον ζῆν, ἀλλὰ περισσευεν αὐτὰς ζέσεων, ἢ πιστηρίων, ἢ πινακίων, ἢ ἄλλων σκευῶν τοῖς βαπτισμοῖς ἁρμοδίων ἢ πυγμῇ τὰς χεῖρας νίπτειν, ἢ κατασκευὴν κλύνειν οἴκοθεν, ἢ ἁπλῶς ἰδίας παραδόσεις πολλὰς τῷ Νόμῳ προσιθέντες, δευτερώσεις αὐτὰς καλοῦσιν οἷον δευτέρας Θεῦ νομοθεσίας. ἢ τὴν μὲν πρώτην ψευδῶς ἀναφέρουσι (παρεξηγοῦντες) εἰς τὸν Μωσέα. τὴν δὲ δευτέραν εἰς τὸν Ῥαββὶ Ἀκιβᾶν. ἢ τὴν τρίτην (ὡς λέγουσιν) εἰς Ἄνναν ἢ Ἰούδαν, τὴν δὲ τετάρτην εἰς τοὺς Τίτους τῦ Ναζωραίου, οἵτινες ἢ τὸ Σαββατον ὡ τοῖς πολέμοις ἠθέτησαν. ταύτας ἓν τὰς Ἰουδαϊκὰς αἱρέσεις πασας ἀναθεματίζω. ἢ τὰς Αἱρεσιάρχας αὐτῶν, ἢ τὰς δευτερωτὰς, ἢ τὰς δευτερώσεις τῦ Ταλμὰδ, σὺν τούτοις δὲ ἀναθεματίζω ἢ τὰς τὴν ἑορτὴν ἐπιτελοῦντας τῦ λεγομένυ Μαρδοχαίυ, κατὰ τὸ πρῶτον Σαββατον τῶν Χριστιανικῶν νηστειῶν· ξύλῳ γὰρ ἔθεν τὸν ἀμνὸν προσηλοῦντες, εἶτα μιγνύντες αὐτῷ τῷ τῦ Σταυρῦ σημείῳ, καταχαίσιν, ἐπιλεγοντες καί τινας ἐπῳδὰς. τὴν δὲ ζάχτην ἐκένυ κατέχουσιν εἰς ἀποτροπὴν (ὡς οἴονται) ῥίγες ἢ πάσης ἄλλης ἀῤῥωσίας. Ἔτι ἀναθεματίζω ἢ τὰς κατὰ τὸν Ἰάλιον Μῆνα τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντας τῶν λεγομένων παρ' αὐτοῖς λυπηρῶν, ἐπ' ἐν τῆς ἁλώσεως Ἱερυσαλὴμ ὑπὸ τῦ Τίτυ, κόνει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐπιτάττοντας, ἢ νήστεις διατελοῦντας ἐφ' ὅλον τὸ νυχθήμερον ἐκένο, ἢ μετὰ μυρίων ὀδυρμῶν ἐπιφωνοῦντας ἑαυτοῖς τὸ ὀαὶ ὀαί. Ἔτι ἀναθεματίζω παντὰς τοὺς τὴν τῦ Ἡλιμμούθ (μᾶλλον δὲ τὴν τῦ Ἀντιχρίστυ) προσδεχομένους ἔλευσιν, ὃν ἢ τράπεζαν





αὐτοῖς ἑτοιμάσσειν μεγίστην ἐλπίζουσι ἢ προσθήκην εἰς ἐσίασιν τὸν τε Ζὶζ, ἢ τὸν Μεγχεμὼθ, ἢ τὸν Λευϊαθὰν· εἶναι δὲ λέγουσι τὸν μὲν Ζὶζ πτηνόν τι ζῶον, τὸν δὲ Μεγχεμὼθ τετράπυν, ἢ τὸν Λευϊαθὰν λέγουσιν ὠάλιον ἔτω μέγιστα ἢ πλήθους ταῖς σαρξὶν, ὥσε ἀρκεῖν ἑκάσην εἰς τροφὴν μυριάσιν ἀνθρώπων ἀπείρους. Ἔτι ἀναθεματίζω πᾶν Ἑβραίων ἔθος, ἢ ἐπιτήδευμα μὴ παραδεδομένον παρὰ Μωσέως, ἢ πᾶσαν αὐτῶν γοητείαν, ἢ ἐπῳδὴν, ἢ κληδωνισμὸν, ἢ τελετὰς, ἢ τὰ περιάμματα ἢ Φυλακτήρια. Ἔτι ἀναθεματίζω παντὰ Ῥεμπὶ (ἢ Ραμπὶ) παρὰ τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον διδάξαντα, ἢ διδάσκοντα ἢ πάντας τοὺς λεγομένους παρ' αὐτῶν Ἀρχιφερεκίτας (ἢ Ἀρχιραμπίτας. ἢ διδασκάλους,) ὧν τὰς διδαχὰς πατρικὰς καλοῦσιν. Ἀναθεματίζω πρὸς τοῖς παλαιοῖς, Ἀχιραμπίτας τοὺς παρὰ τὸν Νόμον διδάξαντας, ἢ τοὺς νέους τῶν Ἰουδαίων διδασκάλους, Λάζαρον Φημὶ τὸν τὴν ἀθεσμον ἑορτὴν ἐξευρόντα, τὴν λεγομένην παρ' αὐτοῖς Μονοποδαρίαν, ἢ Ἠλίαν τὸν ἐκένυ κατὰ τὴν ἀσέβειαν ὐχ ἑλλατίονα. Βωιαμίν τε, ἢ Ζεβεδαῖον, Ἀβράμιον, ἢ Συμπλίκιον, ἢ τοὺς λοιποὺς. ἢ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀναθεματίζω, ἢ καταναθεματίζω τὸν παρὰ Ἰουδαίων προσδοκώμενον, ὡς Χριστὸν ἐλεύσεσθαι Μεσσίαν, ἐπ' ἐν Ἠλιμμοὺν μᾶλλον δὲ Ἀντίχριστον ἐκένον εἶναι ὁμολογῶ, ἢ ἀποτασσομαι αὐτῷ. ἀποτασσόμενος δὲ τὰ Ἰουδαϊκὰ πάντα τὰ σκιώδη ἢ πεπερασμένα. συντασσομαι τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἢ μόνῳ Χριστῷ, ἢ πιστεύω εἰς Πατέρα, Υἱὸν, ἢ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν ὁμόσσιον ἢ ἀδιαίρετον Τριάδα, ἢ τὴν ὑπαρκον Οἰκονομίαν, ἢ πρὸς ἀνθρώπυς ἐπιδημίαν ὁμολογῶ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἑνὸς μονογενῦς Υἱὸν ἢ Λόγυ τὸ Θεῦ, τὸν ἐκ τῦ Πατρὸς πρὸ πάντων τῶν αἰώνων γεννηθέντος, δι' ὃ τὰ παντα ἐγένετο· αὐτὸν ὑπαρχειν πιστεύω τὸν παρὰ τῦ Νόμυ ἢ τῶν Προφητῶν προκηρυχθέντα Μεσσίαν· ὃν ἢ ἤδη ἐλθόντα ἐπὶ γῆς πληροφορῆμα διὰ τὸ ἀνθρωπίνε γένες τὴν σωτηρίαν, ἢ γενέσθαι κατὰ ἀλήθειαν ἄνθρωπον, μὴ ἐκστάντα τῆς οἰκείας Θεότητος, ἢ εἶναι αὐτὸν Θεὸν ἀληθῶς, ἢ ἄνθρωπον ἀληθῶς, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἢ ἀναλλοιώτως, ὡ ὑποστάσει μιᾷ ἢ δυσὶ Φυσεσιν. ἐκστὸς τὰ πάντα παθῶν, ἢ σαρωθῆναι σαρκὶ, τῆς Θεότητος ἀπαθῶς μενάσης ἢ ταφῆναι, ἢ τριήμερον ἀναστῆναι, ἢ εἰς Οὐρανὺς ἀναληφθῆναι· ὃς ἢ ἧξει ὡ δόξη κρῖναι ζῶντας ἢ νεκρύς. ἢ τὴν κατὰ σάρκα τῦτον τεκῦσαν Ἁγίαν Παρθένον Μαρίαν, ἢ μείναταν μετὰ τόκο Παρθένον, κυρίως ἢ ἀληθῶς Θεοτόκον πιστεύω ἢ λέγω· ὡς κατὰ ἀλήθειαν Μητέρα Θεῦ ἀνανθρωπίσαντος ἢ διὰ τῦτο Κυρίαν ἢ Δεσποιναν γεγονυμένην πάσης τῆς Κτίσεως. Προσκυνῶ ἢ τιμῶ ἢ τὸν παρὰ Χριστιανοῖς ἱερουργύμενον Ἄρτον ἢ Οἶνον, ὃν ὡ ταῖς θείαις Τελεταῖς μεταλαμβάνεσι. πέθομαι ἢ ὁμολογῶ ἢ πιστεύω Σάρκα ἢ Αἷμα κατὰ ἀλήθειαν εἶναι τῦ Κυρίυ Ἰησῦ Χριστῦ, μεταβαλλομένων τῇ ἐκένυ Θείᾳ δυνάμει ὑπὲρ πᾶσαν Φυσικὴν ὔνοιαν, ὡς οὐδὲ μόνος αὐτὸς ἢ ἔτω κἀγὼ μεταλήψεσθαι ἡγοῦν τῶν Μυστηρίων συντίθεμαι, ὡς ἁγιασμὸν ψυχῆς τε ἢ σώματος ἢ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἢ Βασιλείας Οὐρανῶν κληρονομίαν, ἣν χαρίζεται τοῖς ἐξ αὐτῶν τῶν Μυστηρίων ὡ πίστει τελείᾳ μετέχουσι ἢ μεταλαμβάνουσι. ἢ τὸ Ἅγιον τῦ Χριστῦ Βάπτισμα, μετὰ καθαρᾶς ἢ ἀδόλυ ψυχῆς ἢ καρδίας, ἢ πίστεως εἰλικρινῦς, ἐπιζητῶ δέξασθαι, πληροφορύμενος ἀληθῶς κάθαρσιν αὐτὸ νοητὴν εἶναι, ἢ ἐξάλειψιν τῦ προπατορικῦ ἁμαρτήματος, ἢ ἀναγέννησιν ψυχῆς τε ἢ σώματος. ἢ τὸν σεβάσμιον δὲ Σταυρὸν τῦ αὐτῦ ἀληθινῦ Χριστῦ ἢ Θεῦ ἡμῶν, ἐκέτι Φθορᾶς ὄργανον ἢ ἀρᾶς, ἀλλ' ἐλευθερίας ἢ ζωῆς αἰωνίυ, ἢ σημεῖον τῆς κατὰ θανάτυ ἢ τῦ Διαβόλυ νίκης. ἔτι δὲ ἢ τὰς σεβασμίας Εἰκόνας τῆς τε μετὰ σαρκὸς πρὸς ἀνθρώπυς ἐπιφανείας τῦ Θεῦ Λόγυ ἢ τῆς ἀφράστυ αὐτοῦ

τεκόσης Ἀγνῆς Παρθένε ἢ Θεοτόκε, ἢ τῶν Θεοειδῶν Ἀγγέλων, ἢ τῶν Ἁγίων πάντων, ὡς σύμβολα τῶν πρωτοτύπων, ἢ δέχομαι ἢ τιμῶ ἢ σχετικῶς προσκυνῶ ἢ ἀσπάζομαι· αὐτὰς δὲ τὰς Ἱερὰς Ἀγγέλους, ἢ τὰς Ἁγίας πάντας, ἐ μόνον Προπάτορας, ἢ Προφήτας ἀλλὰ ἢ Αποστόλους ἢ Μάρτυρας, ἢ Ὁμολογητὰς, ἢ Διδασκάλους, ἢ Ὁσίους, ἢ πάντας ἁπλῶς τοὺς τῷ ἢ ἡ ελθότι Χριστῷ εὐαρεστήσαντας, ὡς φίλους ἐκείνε ἢ πιστοὺς θεραπόντας, τιμῶ ἢ σέβαζομαι, διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνον τιμήν· ἢ ὄντως ἐξ ὅλης ψυχῆς ἢ καρδίας ἢ προαιρέσεως ἀληθῶς προσέρχομαι, ἀναγεννηθῆναι διὰ τῆς χάριτος τὲ Ἁγίε Βαπτίσματος· ἢ χρισθῆναι θέλω μετὰ πίστεως, ἢ ἀγάπης πολλῆς, ἀποθέμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον, ἢ ἐνδυσάμενος τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον διὰ λυτρῶ παλιγγενεσίας. εἰ δὲ μεθ' ὑποκρίσεως ἢ δόλε ταῦτα φημὶ, ἢ ἐκ ἐκ πίστεως εἰλικρινὲς ἢ ὁλοψύχε καρδίας, τὸν ἤδη ἐλθόντα Χριστὸν ἀγαπώσης, ἀλλ' ὡς Ἕλληνος ἀμύνασθαι Χριστιανοῖς, ἐντεῦθεν ὡς ζηλωτὴς τῶ παλαιῶ Νόμε, ἄρτι μὲν σχηματίζομαι Χριστιανὸς, ὕστερον δὲ θελήσω ἀρνήσασθαι, ἢ πρὸς τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐπιστρέψαι πάλιν θρησκείαν, ἢ εὑρεθῶ συνεσθίων τοῖς Ἰουδαίοις, ἢ συνεορτάζων, ἢ συνομιλῶν αὐτοῖς λάθρα, ἢ τὸν Χριστιανισμὸν καταβάλλων, ἢ πρὸς τὰς Συναγωγὰς αὐτῶν ἢ προσευχὰς ἀπιὼν, ἢ ἀνανεῶν ἢ περιποιούμενος ταῦτας, ἢ ἐχὶ μᾶλλον φανερῶς ἐλέγχων τούτους, ἢ τὰς τούτων πράξεις, ἢ ἀθετῶ. τὴν ματαίαν πίστιν αὐτῶν ἢ θρησκείαν· νῦν ἔλθοιεν ἐπ' ἐμὲ πᾶσαι αἱ κατάραι, ἃς ὠνόμασε Μωσῆς ἔγραψε, ἢ ὁ τρόμος τὲ Καΐν. ἢ ἡ λέπρα τὲ Γιεζῆ. πρὸς δὲ ἢ τὸ τοῖς πεισθεῖς τῶν πολιτικῶν Νόμων εἶναι μὲ ὑπεύθυνον ἀπαραιτήτως, καλὰ δὲ τὸν μέλλοντα αἰῶνα ἕνοι μοι τὸ ἀνάθεμα ἢ ἡ ψυχή με ταχθείη μετὰ τὲ Σατανᾶ, ἢ τῶν πονηρῶν δαιμόνων ὠ πυρὶ ἀσβέστω ἢ σκότει ἐξωτέρω.

Μετὰ δὲ τὴν ὁλοψύχως ὁμολογίαν ταύτην,
Βαπτίζεται ὁ ἐξ Ἰουδαίων.

## ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ,

Λεγόμενα εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἰς τὸν Ὄρθρον, ἢ εἰς τὴν Λειτουργίαν κατὰ Τάξιν

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ κέ. Εἰς τὴν τὲ Χριστὲ Γέννησιν.

Ὁ Ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς, ἢ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Εἰς τὴν Περιτομήν.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννε καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τὲ δικαίε Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ὁ ἐπὶ πώλε ὀνε καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυ-



Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων Ἑσπέρας.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον Πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα, ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑπεδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, ἢ μέχρι Σταυρε ἢ Ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν. Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῶν Ἁγίων Παθῶν.

Ὁ ἐμπτυσμὸς, ἢ μάστιγας ἢ κολαφισμὸς, ἢ Σταυρὸν, ἢ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τὲ Κοσμε σωτηρίαν.

Τῇ Ἁγίᾳ, ἢ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἢ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ Φρικτὰ Πάθη, ἢ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, ἢ τὴν ἑκούσιον Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Τῇ Ἁγίᾳ ἢ Μεγάλῃ Κυριακῇ τὲ Πασχα, ἢ πάσαις τοῖς Κυριακαῖς τὲ Χρόνε.

Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ ἐν Δόξῃ Ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἢ ἐν δεξιᾷ καθίσας τῷ Θεῷ ἢ Πατρός. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἐρανοθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς Ἁγίες αὐτε Μαθητὰς ἢ Ἀποστόλες.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπέρας.

Ὁ Ἐκ τῶν πατρίκων ἢ Θείκων κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, ἢ ἐξ Οὐρανῶ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, ἢ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀναλαβόμενος Φύσιν, ἢ θεώσας αὐτὴν. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς Οὐρανοὺς αὖθις ἀνελθὼν, ἢ ἐν δεξιᾷ καθίσας τῷ Θεῷ ἢ Πατρὸς. τό, τε θεῖον, ἢ ἅγιον ἢ ὁμοούσιον, ἢ ὁμοδύναμον, ἢ ὁμόδοξον, ἢ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς Ἁγίες αὐτῶ Μαθητὰς ἢ Αποστόλες ἢ διὰ τούτε φωτίσας μὲν αὐτοὺς δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντε, ἢ παναμώμε ἁγίας αὐτῶ Μητρὸς, τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, πανευφήμων Θεοκηρύκων, ἢ ΠνευματοΦόρων Ἀποστόλων, ἢ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ Μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ, ἐνώπιον τῶν Ἁγίων αὐτῶ Μαθητῶν, ἢ Ἀποστόλων.

# ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΦΦΙΚΙΩΝ.

Τῆς Ἁγίας, ἡ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἃ διηρμηνεύθησαν κατὰ τάξιν.

## ΧΟΡΟΣ ΔΕΞΙΟΣ.

### Πανταὶς Πρώτη.

ά. Ὁ Μέγας Οἰκονόμος.
β΄. Ὁ Μέγας Σακελλάριος.
γ΄. Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ.
δ΄. Ὁ Χαρτοφύλαξ.
έ. Ὁ Σακελλίου.

### Πανταὶς Δευτέρα.

ά. Ὁ Πρωτονοτάριος.
β΄. Ὁ Καιρήνσιος.
γ΄. Ὁ ΡεΦερενδάριος.
δ΄. Ὁ Λογοθέτης.
έ. Ὁ Ὑπομνηματογράφος.

### Πανταὶς Τρίτη.

ά. Ὁ Πρωτέκδικος.
β΄. Ὁ Ἱερομνήμων.
γ΄. Ὁ ἐπὶ γονάτων.
δ΄. Ὁ Ὑπομνήσκων.
έ. Ὁ Διδάσκαλος.

## ΧΟΡΟΣ ΕΥΩΝΥΜΟΣ.

Ο΄ Πρωτοπαπᾶς.
Ο΄ Δευτερεύων.
Ο΄ Ἄρχων τῶν Ἐκκλησιῶν.
Ο΄ Ἔξαρχος.
Ο΄ Κατηχητής.
Ο΄ Περιοδευτής.
Ο΄ Βεστιάρης.
Οἱ Δύο Ἔκδικοι.
Οἱ δύο Δομέστικοι.
Οἱ δύο Λαοσυνάπται.
Οἱ δύο Πριμικήριοι.
Ο΄ Πρωτοψάλτης.
Ο΄ Πρόκιμος.
Ο΄ Δεπόστατος.
Οἱ Θεώριοι.
Οἱ ἐπὶ τῆς Εὐταξίας.
Ο΄ Κατηγεριάρης.
Ο΄ Δεκανός.
Ο΄ Κανδέκλης.
Οἱ Λαμπαδάριοι.
Ο΄ Περιεισερχόμενος.
Ο΄ Βασαγάριος.
Ο΄ Μυροδώτης.

Ο΄ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ἡ ὁ Δεύτερος τῶν Διακόνων ἐτάσσονται μετὰ τῶν Ἀρχοντικίων τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, ἀλλ᾽ ΟΦΦίκια εἰσὶ ἡ μόνα. Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι εἴτις ἔχει ἀπὸ τὰς τρεῖς σφραγίδας ταύτας, δύναται εἰσελθεῖν εἰς οἷον ΟΦΦίκιον ἡ Κληρικάτον, οἷον Ἀναγνώσης, Ὑποδιάκονος, ἡ Ἱεροδιάκονος. ὁμοίως δὲ ἡ ὁ Ἀρχιδιάκονος, ἡ ὁ Δευτε-





ρεύων τῶν Διακόνων. ἐκ ὀφείλει γὰρ εἶναι τὸν Ἱερέα Κληρικόν. διότι τοῖς Ἱερεῦσιν ἔταξεν ὁ Κύριος ἱερουργεῖν τὴν ἀναίμακτον Θυσίαν, ἡ ἐκ οἰκέτας τῶ Ἀρχιερέως εἶναι. τὰ γὰρ Ἀρχοντίκια ἡ ΟΦΦίκια τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς ὑπηρεσίαν τῷ Ἀρχιερεῖ γεγόνασι, ἡ εἰς κρίσιν τῶν ἐν βίῳ προσαγομένων· ἡ διερμηνεύονται κατὰ τάξιν ἓν ἕκαστον κατὰ τὴν αὐτῶν ἐνέργειαν ἡ ὑπηρεσίαν.

### Περὶ τῦ Μεγάλε Οἰκονόμε.

Ο΄ Μέγας Οἰκονόμος, Φορῶν τὸ Στοιχάριον αὐτῦ, ἵσταται ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεύς, βαστῶν τὸ Ἅγιον Ῥιπίδιον, λαμβάνων τε εἰσόδους, ἡ ἐξόδους, ἡ λογαριασμὸς ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ. Ἔστιν ὃν ἡ ἐπὶ πᾶν κτῆμα, κρατῶν ἡ Χαρτοφυλάκιν, ἡ ἀναγραφὰς τὰ τῆς Ἐπισκοπῆς εἰσερχόμενα πράγματα, ἡ δίς τῦ ἐνιαυτῦ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ. ἔστι δὲ ἡ εἰς τὰς κρίσεις προσφέρων ἡ τὸν μέλλοντα χειροτονηθῆναι Ἱερέα. ὑποκρατῶν ἡ τὴν Ἐπισκοπὴν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῦ Ἀρχιερέως, μέχρι ἐλεύσεως τῦ ἐρχομένυ, ἔστιν ὃν ἡ ἐπὶ ψήφε τῦ Ἐπισκόπυ πρῶτος. Διανέμων ἡ τὰ δικαιώματα τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῦ, ἐκ τῶν εἰσερχομένων δικαίων τῆς Ἐπισκοπῆς.

Ο΄ Μέγας Σακελλάριος Φορῶν τὸ Στοιχάριον αὐτῦ, ἡ τὸ Ὡράριον, ἵσταται ἐν τῷ εὐωνύμῳ μέρει τῆς Ἁγίας Τραπέζης. βαστῶν τὸ Ἅγιον Ῥιπίδιον. ἔχει ὃν τὰ Μοναστήρια τὰ ἀνδρικὰ τῆς Ἐπισκοπῆς εἰς τὴν αὐτῦ ἐπίσκεψιν. κρατῶν ἡ Χαρτυλάριον, ἡ ἀναγνρεύει τὰς τῶν Μοναστηρίων εἰσόδυς ἡ ἐξόδυς, βίες ἡ πολιτείας τῶν Μοναχῶν· ἡ τρὶς τῦ ἐνιαυτῦ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ. ἔστι δὲ ἡ εἰς τὰς κρίσεις προσφέρων ἡ τὸν μέλλοντα χειροτονηθῆναι εἰς Ἱερέα, ἰσαμνος πλησίον τῦ Μεγάλυ Οἰκονόμυ.

Ο΄ Μέγας Σκευοφύλαξ ἵσταται, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεύς, ἔμπροσθεν τῦ Σκευοφυλακίυ, ἡ εἴτι δ᾽ ἂν ζητηθῇ ἐκ τῦ Σκευοφυλακίυ, ἤτοι σκεῦος, βιβλίον Ἱερὸν, κηροὶ, ἡ ἄλλαγαὶ, αὐτὸς ἀποδίδωσιν, ὑποκρατῶν ἡ τὸ Σκευοφυλάκιον τῆς Ἐπισκοπῆς, ἡ πᾶν σκεῦος τῆς Ἐκκλησίας ἔχων δὲ ἡ τὰς χειρουμένας Ἐκκλησίας εἰς τὴν αὐτῦ ἐπίσκεψιν, ἡ τὰ Ἱερὰ αὐτῶν πάντα ἔστι δὲ ἡ εἰς κρίσεις· Φυλαττων ἡ τὰ δίκαια τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τὰς Κληρικὰς, μέχρι τῦ διανέμειν αὐτὰς ταῦτα.

Ο΄ Χαρτοφύλαξ ἀλλάσσει, ἡ ἵσταται πλησίον τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ἡ ὢν τῇ Ἁγίᾳ Μεταλήψει αὐτὸς λέγει· Ἱερεῖς προσέλθετε· προσφέρων ἡ τὸ ψήφος τῦ Ἐπισκόπυ τοῖς Ἀρχιερεῦσιν. ἔστι δὲ ἡ ἐκ προσώπε τῦ Ἀρχιερέως εἰς πᾶσαν κρίσιν διδόναι τὰς ἀποφάσεις. ἔστιν ὃν ἡ εἰς τὰς μνήσεις, ἀρχιαβῶνας, τὰς γινομένας ὑπ᾽ αὐτῦ, ἡ ἀναγράφει περὶ τῦ Ἱερέως τῦ μέλ-

λοντος εὐλογῆσαι τὰς γάμους.

Ο Σακελλίου ἐστὶν οἰκέτης τῆς πρώτης Πεντάδος κρατῶν ἢ τὴν Φυλακὴν τῆς Ἐπισκοπῆς· ἔχων δὲ ἢ ἐπισκέψει αὐτῷ τῶν γυναικείων Μοναστηρίων τὴν σκέψιν. Οὕτω περιέχει ἡ πρώτη Πεντὰς τῶν ΟΦΦικίων.

## ΠΕΝΤΑΣ Η ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὁ Πρῶτος τῆς Δευτέρας Πενταδος.

Ο Πρωτονοτάριος ἵσταται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀρχιερέως· ἢ δίδωσιν αὐτῷ νίψασθαι ἐν καιρῷ τῆς Λειτουργίας, ἱ ραΦει ὁ τοιοῦτος εἴτις χρῆσις ἐστὶν, οἷον διατάξεις, ἐλευθερίας, προσαγματα, ἢ τὰ τοιαυτα ὅμοια· ἀναθεωρεῖ δὲ ἢ τὰς νομικὰς δίκας τοῦ ἰδιαυτοῦ.

Ο Καστρήνσιος ἀλλασσει τὸν Ἀρχιερέα, ἢ κρατεῖ τὸν θυμιατὸν, ἢ τὸν ἀέρα. ἐν δὲ τῷ τριαδικῷ ὕμνῳ ῥαντίζει τὸν λαὸν ἁγιάσματι. Φυλαττει τὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἀξιώματα, ἢ κρατεῖ τὸ κιβώτιον τῶν ἀρωματων.

Ο Ῥεφερωδάριος ἀποστελλόμενος εἰς ἄρχοντας, ἢ εἰς μεγαλους ἀνθρώπους παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, μηνύματα, ἢ εἴτι ἂν βέλητα, ἀναΦέρει.

Ο Λογοθέτης, ὑποκρατῶν τὴν Βῆλλαν τοῦ Ἀρχιερεως, σΦραγίζει πᾶσαν γραΦήν. κρατῶν ἢ τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἀντιδώρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδομένου τοῦ καταπετάσματος παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ο Ὑπομνηματογράφος καθεζόμενος εἰς τὰς ψήΦους τῶν Ἐπισκόπων γράΦει εἴτι αὐτῷ ὁρίσωσιν οἱ Ἀρχιερεῖς· ἔστι δὲ ἢ οἰκέτης τῆς δευτέρας Πενταδος.

## ΠΕΝΤΑΣ Η ΤΡΙΤΗ.

Ὁ Πρῶτος τῆς Τρίτης Πενταδος.

Ο Πρωτέκδικος κριτὴς ἐκ προσώπου τοῦ Ἀρχιερέως, κρίνει ὑποθέσεις μικρὰς μετὰ τῶν δύο Ἐκδίκων, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν Ἐπισκοπήν.

Ο Ἱερομνήμων κρατεῖ ἐν τῇ Φυλακῇ αὐτοῦ τὸν Κώδικα τῆς Ἐκκλησιας, ἢ εἰ μὲν ἐκ ἔστιν Ἐπίσκοπος, μέλει αὐτῷ σΦραγίζειν Ἀναγνώσας, ἢ ἐγχαινίζειν Ἐκκλησίας καινάς.

Ο Ἐπὶ γονάτων, ὅταν ἱερουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς. Φορεῖ αὐτῷ τὸ ἐπιγονάτιον, κρατῶν ἢ τὸν δίσκον μετὰ τοῦ ἁγίου ἀντιδώρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδομένου τοῦ καταπετάσματος παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ο Ὑπομιμνήσκων, δεχόμενος τὰς ὑπομνήσεις τῶν ὑπομνημάτων, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, ἀναΦέρει αὐτὰς τῷ Ἀρχιερεῖ.

Ο Διδασκαλος ἑρμηνεύει τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον ὅταν ἱερουργῇ ὁ Ἀρχιερεύς ὁμοίως ἢ τὸ Ψαλτήριον· κρατῶν ἢ τὰ διδασκαλεῖα τῆς Ἐπισκοπῆς ἔστι

ἢ οἰ-



ἢ οἰκέτης τῆς Τρίτης Πενταδος.

Ισθι ἔν ἢ αὐτὸ, εἰς τὴν τῶν Κληρικῶν διάκρισιν, ὅτι τὸ μὲν ἅγιον Εὐαγγέλιον τῆς ΒαϊοΦορε λέγει ὁ Πρωτονοτάριος· τῆς μεγάλης Δευτέρας λέγει ὁ Ἱερομνήμων· τῆς μεγάλης Τρίτης ὁ Καστρήνσιος· τῆς μεγάλης Τετάρτης, λέγει ὁ Σακελλάριος· τῆς μεγάλης Πέμπτης, λέγει ὁ ΧαρτοΦύλαξ· τοῦ μεγάλου Σαββάτου, λέγει ὁ ΣκευοΦύλαξ· τῇ ἁγίᾳ, ἢ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πασχα λέγει, ὁ Μέγας Οἰκονόμος.

## ΧΟΡΟΣ Ο ΕΥΩΝΥΜΟΣ.

Οὕτω τέταχται.

Ο Πρωτοπαπᾶς, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἵσταται ἐπάνω τῶν ἀρχόντων πάντων τῆς Ἐκκλησίας· ἢ ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ μεταδίδωσι τοῖς Ἱερεῦσι τὴν ἁγίαν Μετάληψιν. ὁμοίως δὲ ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Πρωτοπαπᾷ. ἄρχει δὲ τῶν πρωτείων τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἐπέχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν τόπον τοῦ Ἀρχιερεως.

Ο Δευτερεύων, ἀπόντος τοῦ Πρωτοπαπᾶ, κρατεῖ τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ο Ἄρχων τῶν Ἐκκλησιῶν γράΦει τὰ Ἀντιμήνσια, ἢ τὰ σαυροπήγια.

Ο Ἔξαρχος ἀναθεωρεῖ τὰς κρίσεις τῆς Ἁγίας Ἐκκλησιας, αἱ ἐκρίθησαν δικαίως.

Ο Κατηχητὴς κατηχίζει τὸν λαὸν, ἢ πάντας τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῶν ἑτεροδοξων εἰς τὴν Ὀρθοδοξον πίστιν, ἢ μέλλοντας βαπτισθῆναι.

Ο Περιοδευτὴς περιπατεῖ, ἢ ὁδηγεῖ τοὺς θέλοντας εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ὀρθοδοξον Πίστιν.

Οἱ δύο Ἔκδικοι κρίνουσι μετὰ τοῦ Πρωτεκδίκου μικρὰς ὑποθέσεις.

Ο Βαπτιστὴς, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὰς εὐχὰς τῆς Βαπτίσεως, λαμβάνει τὸ παιδίον, ἢ βαπτίζει αὐτό.

Οἱ δύω Δομέστικοι ἵστανται ἐν τοῖς δύο χοροῖς, ἢ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Οἱ δύο Λαοσυνάπται συνάγουσι τοὺς Ἄρχοντας, ἢ τὸν λαὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Οἱ δύο Πριμικήριοι ἵστανται ἢ αὐτοὶ ἐπάνω τῶν Ὑποδιακόνων, ἢ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Ο Πρωτοψάλτης ἵσταται μέσον τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἄρχεται τῆς ψαλμῳδίας, ἢ μετὰ τοῦτο οἱ Δομέστικοι ἢ οἱ Πριμικήριοι.

Ο Πρώ-

Ο' Προξιμος κελεύει, ἵνα σημαίνωσιν ἐν τῇ Ἁγίᾳ τῦ Θεῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ο' Δεπτάτος καλεῖ τὸς Ἄρχοντας εἰς τὸν Ἀρχιερεα, ἢ τὸν ὄχλον μεθίσησιν ἀπὸ τῆς ὁδῦ.

Οἱ Θειώριοι, ἵνα θεωρῶσι, ἢ σκοπεύωσιν, ὅπως καθαρίζωνται, ἢ εἰσήκασιν εὐτάκτως.

Οἱ ἐπὶ τῆς Εὐταξίας, ἵνα ὁρίζωσιν, ὅπως Φιλοκαλῶσι, ἢ πλύνωσι τὰς κανδήλας.

Ο' Κατηγοριάρης, ἵνα ὑπομιμνήσκῃ τὰς ἐπισήμυς Ἑορτὰς τῷ λαῷ, ἵνα σχολάζωσιν.

Ο' Δεκανὸς, ἵνα καλῇ τὸς Ἱερεῖς εἰς τὰ αὐτῶν δικαιώματα, ἢ προσΦοράς.

Ο' Κυβέκλης, ἵνα βασάζῃ τὸ Δεκανίκιον τῦ Ἀρχιερέως, ὅταν περιπατῇ.

Οἱ Λαμπαδάριοι, ἵνα καθαρίζωσι τὰς λαμπάδας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ο' Περιεισερχόμενος, ἵνα Φερῃ λαμπρὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ο' Βασαγάριος, ἵνα βασᾷ τὸν τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιον εἰς λιτὰς ἢ ἑορτὰς ἐπισήμυς.

Ο' Μυροδώτης, ἵνα ὑποκρατῇ τὸ ἅγιον Μύρον.

Γ'σέον ἓν, ὅτι ὁ Ἀρχιδιάκος, ἢ ὁ Δεύτερος τῶν Διακόνων, ταῦτα ἐκ εἰσὶν Ἀρχοντίκια, ἀλλὰ ὀΦΦίκια μόνον. ἢ ὅταν λειτυργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἰδὲ ὁ θέλει αὐτὸς, ὁρίζει ἄλλον, οἷον θέλει.

Ο' Δεύτερος τῶν Διακόνων, ὅταν λείπῃ ὁ Ἀρχιδιάκονος, ὁρᾷ τὸν τόπον αὐτῦ

Γ'σθι δὲ ἢ τῦτο, ὅτι τὸ Συνοδικὸν, ἢ τὴν ἀναγνωσιν ἅπασαν ὁ ΧαρτοΦύλαξ ἀναγινώσκει. εἰ δὲ ἐκ ἔστι ΧαρτοΦύλαξ, οἷος πρωτεύει τῶν ἀξιωμάτων.

Καὶ διερμηνευόμενα τὰ μηναῖα τῶν Κληρικῶν, ἡ Πρώτη πωτὰς, τὰ διπλᾶ· ἡ Δευτέρα, ἐν ἥμισυ· ἡ Τρίτη πωτὰς, ἓν τέταρτον. ἀρχεται ἓν ὁ Πρωτοπαπᾶς εἰς τὰ διπλᾶ τῦ εὐωνύμυ Χορῦ.

Αὕτη ἐστὶν ἡ διάταξις τῆς Ἁγίας τῦ Θεῦ Ἐκκλησίας, ἣν περ ἐνομοθέτησαν οἱ ἁγιώτατοι Πατριάρχαι, ἢ οἰκεμενικοὶ Πατέρες, παρὰ τῶν ἁγίων Συνόδων, ἢ ἀνέθηκαν αὐτὴν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῦ πιεῖν ὕτως.

ΤΕΛΟΣ, ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

# ΠΙΝΑΞ

## ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

## ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΕΥΧΟΛΟΠΩ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ,

'Αποσημειωθάντων ἐν αὐτῷ ἢ τῶν Φύλλων κατὰ ταξιν διὰ ἀριθμῶν.


Διάταξις τῆς Ἱεροδιακονίας, ἤγουν πῶς ὑπηρετῦσὶ οἱ Διάκονοι μετὰ τῦ Ἱερέως, ὥστε τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ τε, ἢ τῇ Λειτυργίᾳ. Φύλλ. 1

Εὐχαὶ τῦ Λυχνικῦ, ἤτοι τῦ Ἑσπερινῦ. 10

Ἡ Ἀκολυθία τῦ Ὄρθρυ. 18

Διάταξις τῆς Θείας ἢ Ἱερᾶς Λειτυργ. 25

Σύντομος Ἑρμηνεία, περὶ τῦ τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τῦ Ἁγίυ Ἄρτυ. 33

Ἡ Θεία Λειτυργία τῦ ὡ ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννυ τῦ Χρυσοστόμυ. 35

Ἡ Θεία Λειτυργία τῦ μεγάλυ Βασ. 56

Ἀκολυθία τῶν Προηγιασμένων τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. 74

Ἡ Θεία Λειτυργία τῶν Προηγιασμένων. 82

Εὐχαὶ εἰς Γυναῖκα Λεχῶ, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τῦ Παιδὸς αὐτῆς. 89

Εὐχὴ εἰς τὸ κατασΦραγίσαι παιδίον, λαμβάνον ὄνομα, ἢ ὀγδόῃ ἡμέρα τῆς γεννήσεως αὐτῦ. 91

Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα Λεχῶ, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἢ εἰς τὸ Ἐκκλησιάσαι Παιδίον. 92

Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα, ὅταν ἀποβάληται. 94

Κανόνες τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἢ τῶν Θείων Πατέρων, περὶ τῦ Ἁγίυ Βαπτίσματος. 96

Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι Κληχύμενον. 101

Ἀκολυθία τῦ Ἁγίυ Βαπτίσματος. 111

Εὐχαὶ τῆς Ἀπολύσεως μεθ' ἡμέρας επτά. 107

Εὐχὴ εἰς Τριχοκυρίαν. 108

Εὐχαὶ, ἤτοι Ἐξορκισμοὶ τῦ Μεγάλυ Βασιλέως πρὸς τὸς πάσχοντας ὑπὸ Δαιμόνων, ἢ πρὸς ἑκάστην ἀσθένειαν. 109

Ἀκολυθία τῦ Ἁγίυ Μύρυ. 116

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Διακόνυ. 118

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Πρεσβυτέρυ. 120

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ἐπισκόπυ, κατὰ τὴν Ἑρμηνείαν. 123

Τάξις γινομένη ἐπὶ Προχειρίσει Ἡγεμόνυ. 127

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ἐκκλησιάρχυ, ἢ Κελλαρίτυ. 129

Εὐχὴ εἰς τὸν εἰσερχόμενον εἰς διακονίαν Ἐκκλησιαστικὴν. 130

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ἀναγνώστυ, ἢ Ψάλτυ. 130

Τάξις γινομένη ἐπὶ Χειροτονίᾳ Ὑποδιακόνυ. 131

Ἀκολυθία εἰς Ἀρχάριον ῬασοΦορῦντα. 132

Ἀκολυθία τῦ μικρῦ σχήματος ἤτοι τῦ Μανδύυ. 133

Ἀκολυθία τῦ μεγάλυ, ἢ Ἀγγελικῦ Σχήματος. 140

Εὐχὴ εἰς τὸ ἀποκαλέσαι. 153

Ἀκολυθία τῶν Ἐξομολογυμένων. 153

Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ὠ ἐπιτιμίοις ὄντων, ἢ ἑαυτὸς ὅρκῳ δεσμέντων. 155
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιτιμίων Λυομένων. 155
Εὐχὴ ἐπὶ Μετανοέντων. 155
Εὐχὴ μετὰ Θάναλον Συγχωρητική. 155
Εὐχαὶ Συγχωρητικαὶ ἐὶ πᾶσαν ἀφὰν ἢ ἀΦορισμόν, εἰς Τεθνεῶτα. 156
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προπετῶς ὀμνούντων. 157
Εὐχὴ ἐπὶ Τῶν ΜιαροΦαγησάντων. 158
Εὐχὴ ἐπὶ αἰσχῶν λογισμῶν. 159
Εὐχὴ ἐπὶ πόλεμον πορείας. 159
Εὐχὴ λεγομώη πρὸ τῦ ὑπνῶσαι, ἢ εἰς ὠυπνιαζόμενον. 160
Εὐχὴ ἐπὶ πᾶσαν ἀῤῥωσίαν. 160
Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, ὠ ἐξομολογήσει ἁμαρτωλὸς. 161
Ἀκολυθία τῦ Ἀῤῥαβῶνος. 161
Ἀκολυθία τῦ ΣτεΦανώματος. 165
Εὐχὴ ἐπὶ Λύσιν ΣτεΦάνων. 168
ΚεΦάλαια ΝικηΦόρυ Πατριάρχυ, περὶ Διγάμων. 175
Ἀκολυθία εἰς Δίγαμον. 176
Ἀκολυθία τῦ Ἁγίυ Ἐλαίυ. 176
Εὐχαὶ τῦ Ἁγιωτάτυ Πατριάρχυ Καλλίστυ, εἰς τὰ Ἐγκαίνια τῦ Θείυ Ναῦ. 180
Ἑρμηνεία ἢ Ἀκολυθία εἰς Ἐγκαίνια Ναῦ. 200
Τάξις γινομώη ἐπὶ Καθιερώσει Ἀντιμινσίων. 201
Τάξις γινομώη ἐπὶ Σαλευθέσης ἁγίας Τραπέζης. 226
Τάξις γινομένη ἐπὶ Θεμελίῳ Ἐκκλησίας. 228
Τάξις γινομένη τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ, ὠ τῇ ἐκπλύσει τῆς ἁγίας Τραπέζης. 230
Τάξις περὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἧς τὰ Ἄμφια διεΦθάρησαν. 230
Εὐχὴ εἰς Ψυχὴν κρινομένην. 232
Εὐχὴ εἰς Ψυχορράγοῦντα. 233
Περὶ Σταυροπηγίε. 233
Τάξις εἰς τὸ γενέσθαι Ἀρχιδιάκονον, ἢ Μέγαν Οἰκονόμον, ἢ Πρωτοπρεσβύτερον, 235
Ἀκολυθία τῦ μικρῦ ἁγιασμῦ. 236
Ἀκολυθία τῦ μεγάλυ ἁγιασμῦ. 243
Ἀκολυθία τῦ Ἱερῦ Νιπτῆρος. 250
Ἀκολυθία τῆς ἁγίας Πωτηκοστῆς. 255
Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων περὶ τῦ πῶς δεῖ θάπτειν τὺς νεκρύς. 264
Ἀκολυθία νεκρώσιμος εἰς κοσμικύς. 265
Ἀκολυθία τῦ Ἐξοδιασικῦ τῶν Μοναχῶν. 278
Ἀκολυθία Νεκρώσιμος εἰς Ἱερέα τελευτήσαντα. 289
Ἀκολυθία εἰς Παράκλησιν ἀσθωῦν, χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἢ ἐπηρεαζόντων. 312
Εὐχὴ τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων εἰς ἀσθωῆ, ἢ μὴ ὑπνῶντα. 316
Ἀκολυθία εἰς Ψυχορράγοῦντα. 317
Ἀκολυθία εἰς Ἐγαίνια Δίσκυ, ἢ Ποτηρίυ καινῦ. 320
Ἕτερα ὁμοία. 321
Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ἐκκλησίας ἀπὸ Αἱρετικῶν βεβηλωθέσης. 321
Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ναῦ, βεβηλωθέντος ὑπὸ Ἐθνῶν, ἀλλὰ δὴ ἢ Αἱρετικῶν. 322
Εὐχὴ ἐπὶ Ἱερηθεῖσαν καινὴν Εἰκόνα. 322
Εὐχὴ λεγομένη ὠ τῇ Εἰσόδῳ πρὸ τῆς συνήθυς, ἐπὶ ἀνοίξει Ναῦ. ὠ ᾧ συνέβη θανεῖν ἄνθρωπον βιαίως. 323
Τάξις γινομένη, ἐὶ συμβῇ τι μιαρὸν οἷον δήποτε ἐμπεσεῖν εἰς Φρέαρ ὕδατος. 324
Τάξις γινομένη, ἐὶ συμβῇ τι μιαρὸν, ἢ ἀκάθαρτον προσΦατως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον Οἴνυ, ἢ Μέλιτος, ἢ ἄλλυ τινός. 325
Εὐχὴ ἐπὶ σκεύυς μιανθέντος. 325
Εὐχὴ ἐπὶ σίτυ μιανθέντος, ἢ ἀλεύρυ, ἢ ἑίδυς τινός. 326
Εὐχὴ ἐπὶ Θεμελίῳ Οἴκυ. 326
Εὐχὴ, ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς οἶκον νέον. 327
Εὐχὴ ἐπὶ οἰκίας περιεργαζομένης ὑπο κακῶν πνευμάτων. 327
Εὐχὴ ἐπὶ Σπόρυ. 328
Εὐχὴ ἐπὶ Ἄλατος. 328
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προσΦερόντων Ἀπαρχὰς Ὀπώρας. 329
Εὐχὴ ἐπὶ Ἀλωνες. 329
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν Κολύβων. 329
Εὐχὴ εἰς Φύτευμα Ἀμπελῶνος. 330
Εὐχὴ ἐπὶ τρυγῆς Ἀμπέλυ. 330
Εὐχὴ ἐπὶ ευλόγησιν Οἴνυ. 331
Εὐχὴ εἰς Μετάληψιν ΣταΦυλῆς, τῇ ς'. τῦ Αὐγύστυ. 331
Τάξις γινομένη εἰς ΧωράΦιον, ἢ εἰς Ἀμπελῶνα, ἢ εἰς Κῆπον, ἐὶ συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἑρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν. 331
Εὐχὴ τῦ Ἁγίυ Μάρτυρος ΤρύΦωνος εἰς Κήπυς, Ἀμπελῶνας, ἢ ΧωράΦια. 332
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ποίμνην. 334
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι εὐέσματα Κρεῶν, τῇ Ἁγίᾳ, ἢ Μεγάλῃ Κυριακῇ τῦ Πάσχα. 334
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Τυρὸν ἢ ὠά. 335
Εὐχὴ εἰς τὸ κατασκευάσαι πλοῖον. 335
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Δίκτυα. 336
Εὐχὴ ἐπὶ ὀρύξει Φρέατος. 336
Ἀκολυθία εἰς διαΦόρυς Λιτὰς, ἢ ἀγρυπνίας Παρακλήσεων. 336
Ἀκολυθία εἰς Ἀνομβρίαν. 339
Κανὼν Ἱκετήριος εἰς τὸν ΦιλάνθρωπονΚύριον, εἰς Ἀνομβρίαν. 341
Εὐχαὶ ἐπὶ Ἀνομβρίας. 344
Κανὼν εἰς Φόβον Σεισμῦ. 352
Κανὼν εἰς ἀπειλὴν Λοιμικῆς ἀσθένειας. 360
Εὐχὴ εἰς Λοιμικὴν νόσον. 363
Εὐχὴ εἰς πληγὴν Θανατικῦ. 367
Εὐχαὶ λεγόμεναι ὠ καιρῷ Λοιμῦ, ἢ Λιμῦ. 370
Εὐχὴ ἐπὶ ἀπειλὴν βροντῶν ἢ Ἀστραπῶν. 373
Εὐχὴ ἐπὶ δυσκρασίας ἀνέμων, ἢ κλύδωνα Θαλάσσης. 372
Εὐχὴ παρακλητικὴ εἰς πᾶσαν λιτὴν. 373
Ἀκολυθία εἰς ἐπέλευσιν Βαρβάρων, ἢ ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν. 375
Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, ἐπὶ προσδοκίᾳ Πολέμυ. 376
Εὐχὴ Μακαρίυ ΦιλαδελΦίας, ἐπ' ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν. 379
Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία. 381
Εὐχὴ τῦ Ἁγιωτάτυ Πατριάρχυ Καλλίστυ, ἐπὶ συμΦορᾷ Λαῦ. 383
Εὐχὴ ἑτέρα τῦ αὐτῦ. 386
Εὐχὴ ἑτέρα εἰς Βασιλέα, ἢ εἰς τὸν Στρατὸν αὐτῦ. 387
Ἀκολυθία τῆς κοινῆς Παρακλήσεως. 388
Περὶ Τῆς Ὑψώσεως τῆς Παναγίας, ὅταν μέλλῃ ἀποδημῆσαι τις ὠ ταξιδίῳ. 393
Ἀκολυθία περὶ τῶν ἀπ' ἀρνήσεως διαΦόρων προσώπων ἢ ἡλικιῶν πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον ἢ ἀληθῆ Πίστιν ἐπιστρεΦόντων. 395
Ἀκολυθία εἰς Ἱερέα ὠυπνιασθέντα. 400
Εὐχὴ ἐπὶ Ἐχθρας ἐιρηνευόσης. 403
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ Βαΐα. 403
Ὅταν σαυρεῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος μετὰ Τῆς Ἁγίας Λόγχης. 404
Ἀκολυθία εἰς Τιοθεσίαν. 404
Ἀκολυθία εἰς Κάμινον. 405
Ἀκολυθία εἰς Παίδας Κακοσκόπυς. 407
Εὐχὴ, ὅταν ἀπέρχηται Παιδίον μανθάνειν τὰ Ἱερὰ γράμματα. 408
Τῦ Χρυσοστόμυ λόγος παραινετικὸς, τῇ Ἁγίᾳ, ἢ Μεγάλῃ Πεμπτῃ. 408
Τῦαὐτῦ, λόγος παραινετικὸς τῇ Ἁγίᾳ, ἢ Μεγάλῃ Κυριακῇ τῦ Πάσχα. 409
Ἀποστολοευάγγελα τῦ ὅλυ ἐνιαυτῦ, ἤγουν εἰς Ἑορτὰς τῶν ιϐ' Μηνῶν. 411
Ἀποστολοευάγγελον εἰς Γυναῖκας Μάρτυρας. 445
Καὶ εἰς Ὁσίας Γυναῖκας. 446
Καὶ εἰς Ὁσιομάρτυρας Γυναῖκας. 447
Τὰ ὠδεκα Ἑωθινά. 448
Γράμμα Συσατικόν. 454
Γράμμα Ἐνταλτήριον. 455
Ἔκθεσις περὶ Τῶν ἐξ Ἰουδαίων προσερχομένων Τῇ Πίσει τῶν Χρισιανῶν. 455
Ἀπολύσεις τῶν δεσποτ. Ἑορτῶν. 458
Ἑρμηνεία τῶν Ὀφφικίων τῆς Ἁγίας ἢ μεγάλης Ἐκκλησίας. 460

## Τῶν σφαλμάτων αἱ χυριώτεραι ἐπιδιορθώσεις.

| Σελ. | Σφάλματα. | Ἐπιδιορθώσεις. |
|---|---|---|
| 33. | πτέρυ. | πτέρυξι. |
| 73. | προέλθωπων | προέλθωμων. |
| 76. | υοὶ | ψοὶ |
| 79. | ὕδας | ὕδωρ |
| 113. | ὕψσε | ὕψισε |
| 146. | προχειρημόνα | προειρημένα. |
| 167. | ἀρράβωνισασασθαι | ἀρραβωνίσασθαι. |
| 197. | ἐτι ἥμαρτων | ἔτι ἥμαρτων. |
| 225. | ἅίων | ἁγίων. |
| 240. | πάτων | πάντων. |
| 245. | τοι ὕδασι τότω | τοῖς ὕδασι τότοις |
| 252. | ἢ πανυψίσε σε | ἢ πανυψίσῳ σε |
| 257. | ἡμῖ | ἡμῖν |
| 160. | ἀναδάξας | ἀναδείξας |
| 263. | ἐφήτλωσε | ἐφήπλωσε |
| 272. | τόσῳ | τόπῳ |
| 276. | δῦσαι | δῦναι |
| 306. | συ ἡ ᾗ | συ εἶ ἡ |
| 324. | λολυνθῆναι | μολυνθῆναι |
| 336. | παραχευάσας | παρασκευάσας |
| 345. | ἢ ἐσμὲν ἄξιοι | ἢ ἐκ ἐσμὲν ἄξιοι |
| 409. | ὃν ἐξελεῖται | ὃς ἐξελεῖται |
| 432. | ἅπασαν | ἅπαντα |
| 434. | πρὸς μεμνησευμώνην | πρὸς παρθένον μεμνησευμένην. |
| 435. | Φωνὴν σὺν λαλῆσαν | Φωνὴν λαλῆσαν |
| 437 | πλήσεται | πλησθήσεται |
| 438. | εἶπον αὐτὴν | εἶπον πρὸς αὐτὴν |
| 449. | ὅτι ψεύδομαι | ὅτι ὲ ψεύδομαι. |

SISMANOGLIO